

سەرپەرشتیاری پرۆژه: جەبار سابیر
جیگری سەرپەرشتیار: ئارام سدیق

ناوی کتیب: شەبەنگی بوون، زایەلە دەق

بابەت: راقە دەق

نووسەر: هەندریڤ

نەخشەسازی و بەرگ: جەبار سابیر

تیراژ: ۵۰۰ دانە

چاپ: چاپی یەکەم (۲۰۰۸)

چاپخانه: یاد، بازاری سۆز-نەومی سییەم

نرخ: ۲۵۰۰ دینار

ژمارەى سپاردن لە سوید: ISBN 978-91-977419-5-8

ژمارەى سپاردنى (۲۰۴۴) ی وەزارەتى رۆشنییری بۆ سالی ۲۰۰۸ دراوەتى.

لە چاپکراوەکانی پرۆژی کتیبی یانە قەلەم

زنجیرەى ژمارە (۳۹)

ناونیشان: یانە قەلەم، سلیمانی، سابونکەران، بینای هەورامان نەومی

سییەم. ژمارەى تەلیفۆن: ۰۷۷۰۱۵۷۵۷۲۶

Pin_clap2008@yahoo.com

شەبەنگی بوون،

زایەلە دەق

راقە دەق

چاپی یەکەم

۲۰۰۸

سوید

ناوه پۆک

١. پيشه کيی

٢. شکۆمندی بوونایه تی له رپرۆی شیعرا ندنی هزری زماندا

٣. ئاماده بوون و دلّه پاوکيی شیعری ژن

له جهسته ی زمانی کوردییدا

٤. ئه زموونی شیعرییه تی ژن و ویناندنی شه به نگی بوون

پێشهکی

تیگه‌یشتن له ده‌قی ئەده‌بی، وه‌ک چۆن ناسینی ئەزمونی ژیا‌نه‌ناسراوه‌کانه‌، هاوکاتیش هه‌ولی ئاماده‌کردنی ره‌ه‌نده‌ نه‌زانراوه‌کانی خودی نووسه‌ر و اتا جیاوازه‌کانی ده‌قه‌که‌شیه‌تی. بۆیه‌ فامکردنی ده‌قی ئەده‌بی، وێرای چێژوه‌رگرتن لێی، به‌شدارییکردنی خوێنه‌ریشه‌ له‌ به‌ره‌مه‌پێنانی ئەو فره‌ واتایه‌ی که‌ له‌ هه‌ناوی ده‌قدا ده‌جممێن. دياره‌ نووسه‌ر له‌ هه‌ر کۆپله‌ی شیعریک، چیرۆکیک و رۆمانیکدا رامانگه‌ل و ئاماژه‌گه‌لیک ده‌رده‌بێت، دواچاریش خوێنه‌ر، ره‌خنه‌گر دوا‌ی خوێنده‌وه‌ی ئەو ده‌قه‌ له‌ کۆپله‌گه‌له‌، واتگه‌ل و ئاماژه‌گه‌لی هه‌شاردراو یان جوودا به‌ره‌مه‌هێنێته‌وه‌.

وه‌ک ده‌زانین، خوێنه‌ر به‌ خوێندنه‌وه‌ی ده‌قی خۆمالی و بیانی واتاگه‌لیکی خۆی به‌ره‌مه‌هێنێ که‌ ره‌نگه‌ نووسه‌رانی ئەو ده‌قانه‌ لێیان بیه‌ریی بن. لێره‌وه‌ ده‌کرێ ئەو تیگه‌یشتن و سازاندنه‌ی خوێنه‌ر له‌ ده‌قیکی ئەده‌بیدا بیه‌ها بن، هه‌روه‌ک ده‌کرێ دۆزینه‌وه‌ی ئەو واتاگه‌له‌ی ره‌خنه‌گر له‌ ده‌قیکی ئەده‌بیدا به‌هادار بن. لێ ئاشکرایه‌ ده‌قه‌گه‌لیک له‌ ئەده‌بی کوردیدا هه‌ن، وێرای ئەمه‌ش هه‌لگری شیوازیکی هونه‌ری و نیوه‌رۆکیکی نوێ نین، که‌چی ده‌یان راقه‌ و ئاخواتنی په‌سندهرانه‌یان له‌مه‌ر ده‌نووسرێن. هاوکاتیش ده‌قه‌گه‌لیک له‌ ئەده‌بی کوردیدا هه‌ن، وێرای ئەوه‌ی هه‌لگری جوانناسیه‌کی دانسقه‌ی خودکردن، که‌چی وشه‌یه‌کی هونه‌رییان له‌مه‌ر نه‌نووسراوه‌ و نه‌گوتراوه‌. به‌مجۆره‌ دیارده‌ی ئەو نووسینه‌

په‌سندهره‌ یان روخینه‌ره‌ تامسارده‌ی که‌ له‌ زمانی کوردیدا بالاده‌سته‌، به‌رده‌وامیه‌که‌ له‌ کولتووری خێل، خێزان و حیزبی کوردی. هه‌روه‌ک ئەو په‌راویزکردن و فه‌رامۆشکردنه‌ی ده‌قی نووسه‌ره‌ "بیکه‌س" و ته‌نیاکان، به‌شیکه‌ له‌ کولتوره‌ ناوبراوه‌. بۆیه‌ ئەم‌پۆ مۆده‌ی ئەو عه‌نته‌راندنه‌ی نووسه‌ریک که‌ به‌شیکه‌ له‌ روحیکی جله‌و‌کراو و وابه‌سته‌یه‌ی کورد، به‌ره‌مه‌یکه‌ له‌ و کۆهوشیاریه‌ سافیکله‌ و که‌مزانیه‌ی خوێنه‌ری کورد. هه‌روه‌ک وینه‌ پێچه‌وانه‌که‌ی، بوغزاندن یان فه‌رامۆشکردنی نووسه‌ریک، جا به‌ هۆی بیکه‌سی و دابراو پێرگه‌رییه‌وه‌ بێت، ده‌رهاوێشته‌یه‌که‌ له‌ و روحه‌ خێله‌کییه‌ی که‌ له‌ هه‌ناوی زمانی نووسه‌ری کوردیدا ئاماده‌یه‌.

لێره‌وه‌ ده‌کرێ ده‌قی نووسه‌ریکی ئەم‌پۆی یان دویینی کورد که‌ به‌ هۆکردی جووداوه‌، سوپایه‌ک له‌ به‌ناو ره‌خنه‌گری هاوخیل یان هاوحیزب، هاوپیتر یان هاوگه‌ره‌ک په‌سندان دوا‌ی په‌سندانی له‌سه‌ر ده‌بارینن، خودی خۆی زیاتر نه‌ک ده‌قه‌کانی، له‌ ئیستادا به‌ هه‌رمێن بێت، لێ ئاخۆ دوا‌ی مه‌رگی ئەو نووسه‌ره‌ یان ئاوابوونی ئەو کولتوره‌ خێله‌کییه‌، ده‌قه‌کانی چ بواریک بۆ فره‌ مانایی ده‌به‌خشن؟ به‌لێ، لێره‌دا مه‌به‌ستمان له‌ هه‌ول‌دان بۆ تیگه‌یشتن یان راقه‌کردنی ئەده‌ب، ئەو ئەده‌به‌یه‌ که‌ هه‌لگری واتاگه‌لی بزۆک و زیندووه‌. ئەوکاته‌ ده‌قی ئەده‌بی ده‌بێته‌ ئەفراندن که‌ له‌ بارییدا بوو راقه‌، نوژه‌نکردنه‌وه‌ و واتاگه‌لی جیاواز به‌ره‌مه‌هێنێت.

به‌ کورتی: مه‌به‌ستمان له‌ ئەده‌بیکه‌ی به‌هادار، ئەو ئەده‌به‌یه‌ که‌ له‌ پێناو تیگه‌یشتنییدا ناچارمان بکا هه‌میشه‌ خوێندنه‌وه‌ و راقه‌کردنی

کراوه به ئاستیکی لاسایکردنهوه؟ بۆ ئهوهی بوونی کورد یاد بکهینهوه، که له شیعردا جینشین و ئاوه لایه، کام رهه هندو خویندنه وهیک دهتوانی زمانی شیعری ئیمه بیهزینئو له ئیستادا ئاماده مان بکات؟

مادام بوونی کوردی به شاعر خۆی پیشاندهداو دهپه یقی، که واته مائی بوونی کورد له سه ر خاکی شیعردا روخساری خۆی پیشاندهدا. بۆیه به ئاوه لاکردنی زمان میوانی ده بینو شکۆمهندی راده گه یه نین. که واته، مه حوی به کوردی ده نووسی تا پایه کان، خواستی بالادهستی زمانو بوونی خۆی/ کورد ئاماده بکات. (قه له نده ریکی)، (کورد)، لیره دا مه حوی به م زمانه به هۆشو ئاگایی تاکی کورد، کۆی کوردی له جهسته ی ئه م شیعردا ده چنیته وه. ئه م دیرانه له گوته ده ره کیه کانیدا ساده بی روخسار ده نوینن، وه لی له وشه ی دووه مدا وینه یه کی پیری ده خزیته ساکاری دۆخی خویندنه وه مان. که چی له هیکرا (پیری دلم) واما ن لیده کا "پیرانه" بفکرین. لی شیوه ی پیری و که نه فتی جهسته و دۆشدامانی رۆخی ئه و ناگه یه نی، به لکه ناوه کیه کی خه ملیوی فره ژاوی زمانی شاعیرمان ده نوینئ. به ر له م ساته ی که ئیمه ده مانه وی باسی جیاوازی بکه ین، ئه و شاعیره "قه له نده ره" دیدی "جیاوازی" به رانه ر "ئه ویترا"، که "پادشه ی فورسه" راده گه ینی. دواچار "دیوان" هکه ی ره هه ندی هه بوونی ئه م "جیاوازیه"، که بوونایه تی خوده به رجهسته ده کاته وه.

لیره دا، تیرامانی مه حوی به "دیوان" هکه ی ده ته قیته وه، که ده بی

شکۆمهندی بوونایه تی

له ریره وی شاعراندنی هزی زماندا

۱

بنوسه، پیری دلم ئه مری کرد

له ئیبتداوه که به یته مونسایی دیوان..

گه دایه کی وه کو (مه حوی)، قه له نده ریکی کورد

میسانی پادشه ی فورسه ساحیایی دیوان

به لام رهنگه پرسیار بکه ین، که باسی زمانو فیکر ده که ین، به تاییه تی سه باره ت به کورد، بۆ من به شاعر، یان بۆ شیعری کوردیم کرده خاکی ئه م باسه؟ هه موو ده زانین کوردیکی زۆر ده لئین، شاعر فیکر به ره م ناهینئ. دياره من ده لئیم زمان سه رچاوه کانو خاکی هزو مه عریفه یه، بۆیه گه رامه وه مائی شاعر. به تاییه تی زمانی کوردی، که بئ شاعر، ناکرئ باسی لیوه بکرئ.

هه ولی من له م نووسینه دا ئه وه یه: ئه و چاوه گه و خاکه ی که ده بیته به ره مه هینانی هزر له کوپیه؟ چۆن ده کرئ په یوه ندییه دۆستایه تییه کانی نیوان فه لسه فه و شاعر ئاشت بکه ینه وه، که له جیهانی نووسینی کوردیدا ئه م لیکجیا بوونه وه ی فه لسه فه و شاعیره

هەر گفتوگۆمه، که چی هەر ئەلیم و تئێ ناگه
 هەر جوست و جۆمه، که چی هەر ئە پۆم و پئێ ناگه
 چاوم رواو گوشه ی ئەو ئە برووه م نه دی
 دل بوو به به حری عولومو له ئە لف و بئێ ناگه م

لێره دا گومانی مه حوی، گومانی بوونی خۆی نییه، وهک بوونیکی
 کوردی، به لکو گومانی سنوره کان و پانتاییه کانی زانین و هزره . به مه
 ده بینین (قه له نده ریکی) کورد بهر له سه د سال زیاتر، گومانه کانی
 ئەم هه بوونه پرسیارچنه له جهسته ی چامه کهیدا به رجهسته
 ده کاته وه . دوا جار بۆ کردنه وه ی ئاسۆیه کان و پرسیار کردین له
 زمانی کوردی و تامکردنی ئاسته کانی، ده بئێ ئاماژه به بوونی نالی
 بکهین . تا بزانی له م مائی کوردیه دا چون مه سه له ی هزر و گرکی
 تێ پامان له زمانی نووسین به رجهسته کراوه ته وه .

۲

با نالی بخوینینه وه تا بزانی چون باسی زمانی کوردی ده کا:

ته بعی شه ککه ر باری من کوردی ئە گه ر ئینشا ده کا
 ئیمتخانی خۆیه مه قس سودی له (عمدا) وا ده کا
 دواتر نالی به رزتر زمان ده دوینی و ئاوه لای دا کاته وه:
 کهس به ئە لفازم نه لئێ خۆ کوردیه خۆ کردیه
 هه رکه سئ نادان نه بئێ خۆی تالیبی مه عنا ده کا

وهک ئاماژه یه کی بوون یان گوتاری "جیاوازی" ناسنامه قبوولی
 بکهین و بیخوینینه وه . گوتنی "دیوان" میوانی ئەم ماله مان ده کا، که
 مائی جیاوازی کورده . ئەم "ماله" روخساره ناوه کیه که ی تری
 ئاراسته کانی په یامی شیعه ره که یه، که ئیمه له گه ل خۆیدا ده بات، به
 واتایه کی تر، رامانیکی ئاگایمان تیدا ده بزوینی، نهک هه ست
 کردنیکی راگوزهری . ئە فراندنی ئەم "جیاوازی" یه له ئاستی
 "دیوان" دا، دوا ی به رانه ر "پادشه هی فورس" به دانانی بوونایه تی
 "سساحیبه دیوان"، کتوپر ئاگایمان ده ته نیته وه و گوتاری ئەم
 "جیاوازی" یه راده گه ینی . ئەم پئویستی تی بوونی "جیاوازی" یه یه کی که
 له مه رام و یسته کانی جه وه هری بوونیتیه کی دیاریکراو، تا وه کو
 زمانی کوردی له ئاگایی خۆی بئاخفئ . ئەو کاته ی بوونایه تی
 جیاوازی "قه له نده ریکی کورد"، که لای مه حوی ره نگه ده سه ته واییه ک
 بئێ بۆ ناسینه وه و هاوئیکردنی بوونی کورد به رانه ر "ئه ویتر"، خۆی
 ئاوه لا کردو راگه یاند، وئجا ئیمه له سه ر خاکیکی تابه ته و مائیکی
 جیاواز رووبه پووی دیمانه ی کوردی ده بینیه وه . دوا جار هزری کوردی
 له ئاستیکی بالاکردوودا روده چیته ناو پرسیا ری ئاماده بوونمان له و
 جیهانه دا . به مه ش ئاگایی بیر ده ئافرینئ . ئەو ته مه حوی دوا جار که
 بووه (سساحیبه دیوان)، ئەو کات ئەم (قه له نده ر) هزری خۆی و
 شکۆمندی زمانه که ی له م چوار دیره دا به رجهسته ده کاته وه، که
 چرترین ئاستی به کارهینانی زمانی کوردیه له پرۆسه ی
 ئاوه لا بوونیدا، با گوی بگرین:

دواجار شاعیر تیگه‌یشتنی خۆی له شیعراندندا له دوو دێردا چر ده‌کاته‌وه .:

نالی، نیه‌تی سیحری به‌یان، حیکمه‌تی شیعره
ئه‌مما نیه‌تی قوووه‌تی دل، قوووه‌تی ئینشا

نالی هه‌ولێداوه ماناو هزره‌ به‌ره‌م بێنێ، نه‌ک لاسایی و لاواندانه‌وه‌ و شه‌ی جوانو.. تاد، که ئه‌مپۆ شیعره‌ی کوردی و خوێنه‌ری کوردی ده‌یکه‌ن. نالی گومانی له هه‌ژاری زمانی کوردی نییه، بۆیه به‌رزه‌ فر نییه، چونکه بۆ نالی خودی زانیاری، زمانی کوردییه. ویستی نالی جێنشین کردنی ئارامی بوونایه‌تی کوردییه له جه‌سته‌ی زمانی کوردیدا. ئه‌م جه‌سته‌یه‌ش جوژه "جیاوازی"یه که ئه‌و تیا‌دا ده‌ژی و وایله‌ده‌کا بیریکاته‌وه.

له جه‌م نالی له کۆپله‌ی یه‌که‌مدا قزگه‌ی ئه‌م پێویستایه‌تی بیرکرنه‌وه به‌ زمانی کوردی کرداره‌که‌ی خۆی راده‌گه‌ینێ. به‌ پێچه‌وانه‌ی خوێندنه‌وه‌ی خه‌مخۆرانی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رس و فاتح و محه‌مده‌ی مه‌لا که‌ریم، هه‌لبێژاردنی زمانی کوردی لای نالی ناچاری نییه، که به‌س ئه‌م زمانه‌ ده‌زانێ، به‌لکه ئه‌وه هه‌لبێژاردنی‌کی "مه‌قسوسده"، وه‌ک خودی نالی له دێری دووه‌مدا به‌ ئاماژه‌ی خودی زمان وریامان ده‌کاته‌وه. گوێگرتن له زمان له زینگانه‌وی وشه‌کان و داوه‌ته‌کانی روخساری "شه‌که‌ر باری" خود، ویستی نووسین و گوته‌ن ده‌کاته‌ کرده‌ی بیرکرنه‌وه له بوونایه‌تی نالی. ئاپۆره‌ی وشه‌کان له

کۆپله‌ی یه‌که‌مدا زایه‌له‌ی سه‌ره‌له‌دانی راگه‌یاندنی ماهیه‌تی ماناو ئاماده‌بوونی هه‌بوونایه‌تی به‌رجه‌سته ده‌کاته‌وه. گه‌لۆ ئه‌م کۆتایی هینانانه به‌ کرده‌ی "وا ده‌کا"، چیمان پێ ده‌لێ؟ ئاخۆ ئه‌م "وا ده‌کا"یه کرداریکی به‌رده‌وامی سرک و بزواوی له خۆرا بێ، یان تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی پێشینه‌ی ناخی که‌سیکی به‌ ئاگای کوردی؟ چرپه‌ی شیعره‌که به "ته‌بعیکی شه‌که‌ر" و کللی کۆتایی به کرده‌یه‌کی ئاماده‌بوونی "وا ده‌کا" ئاسۆیه‌ک له زمانی کوردی ئاوه‌لا ده‌کاته‌وه.

کۆپله‌ی دووه‌می شیعره‌که، که ده‌بێ وه‌ک بزوانیکی چر و یه‌که‌گرتوو سه‌رنجی ده‌ین، جه‌خت له‌سه‌ر راستی و اتا یان هزراندن ده‌کاته‌وه. که ئاگایی هه‌بوونی بوونایه‌تی، ویستی هزره‌ ده‌بێته‌ جولانی کرده‌و فراژانی جیاوازی گوتاری خود له به‌رانبه‌ر جیاوازی ئه‌ویتردا. هاوکات نالی له‌وێوه به‌ راگه‌یاندنی ئه‌وه‌ی که شیعر هه‌لگری بوونایه‌تی ئه‌وه، یان شیعر به‌ خۆی خاکی واتایه، به‌وه به‌هایه‌کی راستینه‌ وه‌ک به‌های بوونایه‌تی ده‌به‌خشێته‌ شیعر، که ئه‌مپۆ نووسه‌ره تازه‌کانمان زمانی کوردیان به‌ کردارو ئاوه‌لناو ئامرازاندنی زمان چه‌کدار کردووه. که‌چی نالی ئه‌م هزراندنه‌ی شیعر یان داوا کردنه‌ی واتا، له ناخی کات ده‌نوسیتته‌وه. به‌مه‌ش کاتی بیرکرنه‌وه‌ی کوردی واتادار ده‌کات. لێزه‌وه نالی جه‌وه‌هر و کانگای واتاکانی دیاریکردنی واتای شیعره، نه‌ک رێگه‌یه‌ک بۆگه‌رانه‌وی نۆستالگیا له بوونی کوردیدا. ئه‌وه‌تا واتا له کۆپله‌ی سێیه‌مدا ره‌هه‌ندیکی "پیرۆز" وه‌رده‌گری.

تیروانین له نیوان ئەقلۆ ههستدا، كه ئەمه‌ی كردۆته پرسپاریکی بی ئاکام له لای ئیمه‌دا. به‌کورتی کێشه‌که ئەوه‌یه: فه‌یله‌سوفیکی وه‌ک پلاتۆن پێی وایه شیع‌ر لاسایی فه‌نتازییه‌و جوانی به‌ره‌مه‌مدینی، بۆیه زانین به‌ مێشک نادات.

به‌لام من پیم وایه شیع‌ر بۆ فه‌لسه‌فه‌ ده‌چرپینێ و فه‌لسه‌فه‌ش له‌سه‌ر ئەم چرپه‌یه‌ به‌رده‌وام ده‌بێ، یان راشی ده‌کا. وه‌لی به‌ تیگه‌یشتنی ئیمه‌ بۆ میژوو، زه‌مه‌نی شیع‌ر به‌ر له‌ له‌ دایکبوونی هزر و فه‌لسه‌فه‌ و ئایینه‌کان بووه. شیع‌ر به‌ر له‌ وه‌ی له‌ مالی فه‌لسه‌فه‌ بکریت، به‌ چرپه‌ فه‌لسه‌فییه‌کانی و به‌ چرکردنه‌وه‌ی ئاوازه‌کانی خۆی له‌ ناو ئاماژه‌ی شته‌کانی گه‌ردوون ده‌کرده‌ زایه‌له‌ و هه‌بوونی به‌رجه‌سته‌ ده‌کرده‌وه. بۆیه شیع‌ر هه‌میشه‌ خاکیکه‌ بۆ فه‌لسه‌فه‌، تاکو که‌ره‌سه‌ خاوه‌کانی و وزه‌که‌ی لێوه‌رگرێ هاوکات ئه‌و پرسپارانیه‌ی که‌ فه‌لسه‌فه‌ پێیان‌وه‌ سه‌رقاله‌، بوون، خوا، ئیتیک، مه‌رگ، راستی...تاد، هه‌میشه‌ جۆریک له‌ مانا و ره‌ه‌ندی شیع‌رییه‌تی ده‌نوین. له‌م رونه‌گا وه‌ا نییه‌ ئەم دۆستایه‌تیه‌ دێرینه‌یه‌ی نیوان شیع‌رو فه‌لسه‌فه‌ فه‌رامۆش بکه‌ین.

به‌ گومانکردنی شیع‌ر له‌ وه‌ی که‌ هزر به‌ره‌م ناهێنی، لای نیتشه‌ و پێرای شیع‌ریه‌تی خۆی، ده‌بیته‌ کێشه‌ی (راستی) و نه‌توانینی له‌ تیکشکاندنێ نه‌ریته‌کان و پرنسیپه‌ چه‌قیوه‌کان، یان به‌ واتای نیتشه‌یی شیع‌ر ناتوانی (هه‌لسه‌نگاوه‌کان هه‌لسه‌نگینیته‌وه‌). به‌کورتی ئەوه‌بوو سه‌باره‌ت به‌ شیع‌رو مه‌سه‌له‌ی فیکر.

لێره‌دا پیرۆزییه‌که‌ی نالی پیرۆزییه‌کی "حیکمه‌ت"انه‌ی شیع‌رییه‌، نه‌ک ئایینی. نالی له‌ کرده‌ی بزوانی ئەم دوو دێره‌دا، که‌ له‌ ئیجازیه‌تی بێرکردنه‌وه‌ی خودی زمانی نالی ده‌چێ، دیمه‌نیکی سه‌رابیانه‌ ده‌خاته‌ ناو زه‌یمنان، که‌ نه‌شوه‌و چه‌شه‌یه‌کی "پیرۆزانه‌" به‌ یاده‌وه‌ری بوونمان ده‌به‌خشێ. ئەوه‌ی جوانیشه‌ له‌م دوو دێره‌دا، شیع‌راندنی سه‌رچاوه‌ی بێرۆکه‌ ئاینیه‌که‌یه‌، شکۆدارکردنی توانستی گه‌مه‌کانی شیع‌ره‌. وه‌لی له‌ کرده‌ی شیع‌راندنه‌که‌دا ره‌ه‌نده‌که‌ ده‌بیته‌ سیح‌ریه‌تی واتای شیع‌ری و هێزی دل. ئەم هێزی دل، مالی حیکمه‌تی شیع‌ره‌. بۆیه (سیح‌ریه‌تی به‌یان) پیرۆزیه‌تی بوونمان ده‌نوێنی. گه‌ر واتای بوون و بوونی واتا نه‌بووایه‌، ئایین چ پێویستییه‌کی به‌ پیرۆزی ده‌بوو؟

لێره‌دا گوماناکان له‌ هزراندنی شیع‌ر و جوداکردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی دۆستانه‌ی هزر و شیع‌ر به‌رده‌وامی ئەم گفتوگۆیه‌یه‌ له‌ نیوان جیاوازییه‌کاندا، که‌ هه‌ر ئەمه‌شه‌ واملێده‌کا له‌گه‌ڵ نووسیندا فراوانتر بپه‌یقم.

هه‌لبه‌ت له‌ رۆژئاوادا، که‌ سه‌رچاوه‌ی ئەم گومان کردن و گومانبێرکردنه‌ی ئەم بێرۆکه‌ن، که‌ هه‌ر له‌ ئەفلاتونه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ ئەمرۆ، ماوه‌یه‌ک شیع‌ریان له‌ فیکر دوورخستۆته‌وه‌ و ماوه‌یه‌کیش نزیک.

ئهمه‌ش کێشه‌ی ئەو روانگه‌ هزرینای ئەوروپا بووه‌ سه‌باره‌ت به‌

به لām ئه وهی که تائیسناش له دنیای فلهسه فهدا قسهی له سهه ده کرئ، فیکری مارتین هایدگه ره، که به گشتی خودی هایدگه رو ئه وانهی که قسهشی له سهه ده کهن به (وه چه رخانه وه تیهه لچونه وه) ناوی ده بن. بویه ده خوازئ که میک زیاتر له سهه هایدگه ره بوه ستین.

هایدگه ره به پیچه وانهی ده سه لاتی فلهسه فهی ئه نالیتیک، یان لۆژیک، ده توانین بلین بوون، زمان و شیعر وهک جومگهی بوون ده کاته خاکی فلهسه فه. هه ره هه موو کتیه کانی هایدگه ره هه ره له کتیه دوو به رگییه ناسراوه کهی (بوون و کات) وه تا (نامه یه که له مه پ هومانیزم)، به ناو په یوه ندییه روحیه کانی بوون و زمان و شیعر قوول ده بیته وه.

هایدگه ره سئ شاعیری ئه لمانی ده کاته خاکی قسه کردنی له سهه بوون و هه بوون، ئه مانیش: هۆلدزلین، تراکل و ریلکا بوون. به کورتی به خویندنه وه کانی شیعر ئه مانه هایدگه ره راده گه یه نی: به تاییه تی سه باره ت به هۆلدزلین که یاده وه ری زمان و فیکرو بوونی ئه لمانیه.

بیرکردنه وهی هایدگه ره شیوه شیعر یانه ی زمانی و به زکردنه وهی شیعر، وای له فه یله سوفه کانی لۆژیک-ئنه نالیتیک کرد بلین، فیکری هایدگه ره هیچ شتیکی زیادی نه خستۆته سهه ره فلهسه فه. به لām وه لāmی هایدگه ره ته نیا ئه وه بوو بلئ: (فه یله سوفی گه وره له شاعیر نزیک ده بیته وه).

به هه ره حال، مه سه له ی سه ره کی هایدگه ره، کیشه ی (ئه مدیو) بوو، که پیی وابوو، که سه ره تایه. یان به کورتی: ئه و په نهانییه یه که فیکر

چیتر ناتوانئ بیبری لئ بکاته وه، یان فه رامۆشی کردوه. "ئه مدیو" لای هایدگه ره کیشه ی "یاده وه رییه"، که هه زه ده سه ته برداری بووه. ئه وهی که "یاده وه ری" زیندوو ده کاته وه و ئاماده ی ده کا له جه سه تی بوونایه تی ئه وه شیعره، که لای هایدگه ره هۆلدزلینی شاعیره که هه لگری یاده وه ری ئه لمانیه.

ئه م یاده وه رییه له ناو رۆحی زماندا جینشینه، یان "مالئ بوونه". دواجار، ئه م روانگهی زمان، بوون، شیعر... ده بیته چه قی بیرکردنه وهی هایدگه ره، که تا چوونی بۆ مالئ مه رگ، سالی ۱۹۷۵، کتیب له دوا کتیبی له سهه نووسی، هه ره وهک بیه ویت به ئاپۆره ی وشه کان و کتیه کانی مالئیک به ویستی خۆی بۆ ئه م "بوونایه تی" هه لچنئ. له راستیدا ئه م دارشتنه: "زمان مالئ بوونه"، بۆ خویندنه رانی ئه م سه ره ده مه ی فلهسه فه، دارشتنیکی ورووژینه رانه و نیگه رانکار بوو. ئه مه ش وایکرد هه زرفشان و نووسه ران چه ندان خویندنه وه و رافه ی جیاواز به ره هه م بینین.

به لām خودی هایدگه ره به نووسینه زمان شیعریه کانی هه ولیدا ئه م ورووژان و نیگه رانییه مان بۆ بکات به ته رزییک، ره هه ندیک له بیرکردنه وه (هه زاندن)، گرینگی زمان لای هایدگه ره له کرده ی به ناو کردنی "شته کان" به ره سه ته ده بیته وه. واتا ئه وه زمانه که ناو به خشی خوا، مرۆف و دیارده کانی ژیا نه.

هایدگه ره له وتاری "ELANGUAG TO WAY ETH" دا به مجۆره زمان شیده کاته وه: Urdichtning زمانه هۆنراوه، که زایه له ی به ده نگیه، Ursprache زمانه په تی، که زمانه

لێره دا هز دهكهم كه ميگه بگه پيڤينه وه لای ديري دا. ديري دا له كتيبي (دهنگو دياردهكان) و (نووسين و جياوازي) و (گراماتۆلۆگي) دا، باسي ئاماژهي جياوازيهكاني زمان دهكا. له وي دا ديري دا جهخت له سه ر رۆلي دهنگ دهكا وهك ماناهه لگريك، بۆئه وه دهگه پيڤته وه بۆ پلاتۆن و تا ئيستا. ديري دا دهگه ريته وه لای ئه رستۆ كه پيمان ده لئ، وشه ي گوتراو سوبوولي ميشكه و وشه ي نووسراوئيش سوبله بۆ وشه ي نووسراو.

به پي راقه ي ديري دا ئاماده ي بيروكه له شتدا خۆي ده بينيڤته وه، لای ديكار ت له سوپيكتي ئاماده له گه ل خوي داو له ديارده ناسيدا، له بينيدا ده بينيڤي. له ئه نجامدا له روانگه ي ديري داوه گوتن ده بيڤته زمانكي ته واو، هاوكا تيش نووسين ده بيڤته دامه زانن يان ناسنامه ي زمان.

بۆيه زمان گه ر هه ر قسه كردن بي، ئه وه هيشتا نه گه يشنۆته ئاستي خه ملين. ليره وه پيويسته زماني كوردي كه نووسيني كوردي و ديدي كوردي تيايدا زينداني كردووه ئازاد بكرئ.

تاوه كو ئه و زمانه كوردييه بتواني به مه به سه ته كاني بگات و ئه و ده سه ته واژه و مانايانه به ره مه بيڤي، كه خاوه ني خۆي بيڤت. دوا جاريش بتواني ره وتي خۆي ريڤخاتو له نووسين و قسه كردنيدا. له وه دا مه به ستم ئه وه يه كه زماني كوردي له مانا به ربه ستر كراوه كاني رزگار بيڤت. دوا جار بتواني به كراوه يي ديارده و پرسيا ره كان و بووني خۆي، و اتا كوردي به رجه سه بكا ته وه، كه ئيمه به لاوازي ده بينين.

قسه كردنه. دواتر له به رده وامبووني ئه م ده رپينه دا به مجۆرا جهخت له سار زمان دهكا: "ئاخاوتني زمان، ده رپين نييه، به لكو له خوي خوي دا راستيه كه. ئه مه ش ماناي ئه وه نييه كه ئيمه نكۆلي له وه ده كه ين كه زمان مولكي مرۆف نييه. زمان قسه دهكا تاوه كو كۆي خود كۆبكا ته وه و بوون زا به له ي هه بي."

به لام هايدگه ر ئه م تيڤوانينه ي ئاوه لاتر ده كاته وه: "بووني مرۆف، هه بووني ميژوو. وهك كات يهك و اتايان هه يه. بوونايه تي و ميژوو هاوتاي يه كن. و اتا كه گفتوگو رووده دا و ديڤته ئاراوه ئه وه خوايه كانيش ديڤنه گو، به مه جيهانيك سه ره له ده دا."

له م روانگه ي هايدگه ره وه قه ده ري بووني مرۆف به بوون و نه بووني زمان گريڤراوه. په يدا بووني ئاده ميزاد ده گه ريڤته وه بۆ ويستي قسه كردني مرۆف و كرده ي بيڤكر دنه وه ي. ليره دا خوايه كان به ر، يان دواي مرۆف ئاخفيون، جه وه ره ي زمان ناگۆرن. ئه وه ي كه گرینگه، فۆرم گرتني جيهانه له قسه كردني زماندا. ئه و ده مه ي زمان به جوله كه وت هاو ده م بينايي ئيمه، يان چاوي بوون به ديمانه ي جيهانيك شكۆمه ند ده بي. ئيتر له ويڤشه وه ميژوو و كات سه ره تاگه ي نه بوون به جيڤديڤلين و روشنايي رووگه ي ئاراسته يه كو ئاسۆيه ك به ديارد ده كه وي.

ليره وه هزي هايدگه ر خاكيكي تاييه ت بۆ جيهاني فه لسه فه ي داها توو به ره مه ديڤي. يه كيك له و هزر قانانه ي كه به رده واميه ت به م هزره ده دا و ئاسۆيه كي تري پيڤده به خشي، ژاك ديري دا ي فه رهنسيه، كه له خه مليني ديڤنۆستره كشنه كه ي- بنه ما شكپني دهنگ ناسراوه.

مه‌به‌ست لی‌رده‌دا ده‌سته‌واژه‌و وشه‌یه‌ک له‌ دوا‌یه‌که‌کانی‌ زمانی‌ کوردی، که‌ زمان‌ خۆی‌ زنجیره‌یه‌که‌ له‌ بزوانی‌ وشه‌کان، مانا‌گه‌لی‌ خۆی‌ بنوی‌نن، نه‌ک‌ دوو‌ مانایی‌ یان‌ تاکه‌ مانایه‌ک‌ که‌ ئی‌مه‌ به‌وه‌ دامانی‌پلۆسیوه‌و وه‌ک‌ شتیکی‌ ته‌قلیدی‌ ئاراسته‌ی‌ ده‌که‌ین.

ره‌نگه‌ کاریکی‌ بئ‌ سوود‌ نه‌بئ‌ گه‌ر‌ بلّی‌ن‌ زمانی‌ کوردی‌ له‌ ریگی‌ قوتابخانه‌و‌ ریچکه‌کانی‌ ئه‌ده‌بی‌و‌ ئایدۆلۆژی‌ خواستراودا‌ له‌ ئه‌وروپا، جوړیک‌ روانگه‌ی‌ گشتگیری‌ وه‌رگرتووه‌، که‌ ئه‌مه‌ش‌ بپروکه‌ی، مۆدی‌رینیته‌ و مۆدی‌رنیزمه‌. چونکه‌ مۆدی‌رینیته‌ی، هه‌ر‌ له‌ دیکارته‌وه‌ تا هێگل‌ له‌ جه‌ختکردنه‌وه‌ی‌ دوا‌پله‌ی‌ ئاگاییدا، که‌ سووبیکتی، منی‌ قسه‌که‌ر، خۆی‌ به‌ چه‌قی‌ بپیرکردنه‌وه‌و‌ کردار‌ ته‌ماشا‌ کردووه‌. دواجار‌ ئه‌و‌ سووبیکته‌ به‌ئاگایه‌ خۆی‌ وا‌ ده‌بینی‌ که‌ وه‌ک‌ تی‌رامانکاریک‌ له‌ گشتدا: له‌ سروشت، می‌ژووو‌ ئۆبیکته‌کان‌. ئه‌و‌ بوونه‌وه‌ره‌ به‌ئاگایه‌ به‌ره‌می‌ پرۆژه‌کانی‌ مۆدی‌رنیزمه‌.

لی‌ره‌وه‌ کاری‌ ئی‌مه‌ له‌گه‌ل‌ زمان، کارکردنی‌که‌ له‌ ناو‌ خودی‌ زمانی‌ کوردی، واتا‌ کار‌ له‌گه‌ل‌ ئه‌و‌ ئاگایه‌ی‌ کوردی‌ بکه‌ین، که‌ ئه‌م‌ زمانه‌ی‌ به‌ روانگه‌ی‌ گشتگیری‌یه‌ی‌ شه‌پۆله‌ په‌پتوه‌کانی‌ مۆدی‌رنیزم‌ گه‌مارۆ‌ دراوه‌، نه‌ک‌ به‌شدارکراوه‌. رزگارکردنی‌ ئه‌و‌ زمانه‌ ته‌نیا‌ ئاوه‌لا‌کردنی‌ ئه‌و‌ هه‌مه‌ ره‌هه‌ندانه‌یه‌ که‌ داپۆشراون، یان‌ ده‌مه‌به‌ست‌ کراون.

6

کیشه‌ی‌ ئی‌مه‌ به‌هۆی‌ ئه‌م‌ دابو‌ نه‌ریتو‌ ئایینو‌ سیاسیی‌یه‌ی‌ کورد‌ له‌ زمانه‌که‌یدا‌ تی‌که‌لی‌ کردووه‌، یه‌کیک‌ له‌ ئاکامه‌کانی، به‌ ساده‌

کردنه‌وه‌ی‌ ده‌سته‌واژه‌کانی‌ زمانه‌. به‌جوړیک‌ په‌ی‌ف‌ گه‌لیکت‌ هه‌یه‌ له‌ زمانی‌ کوردیدا، گه‌ر‌ تو‌ له‌ به‌کاره‌یتانیدا، بۆ‌ مانای‌ تر‌ جیاوازیشت‌ به‌کاره‌یتانایی، که‌چی‌ له‌گه‌ل‌ دا‌برانی‌ ئه‌و‌ نووسینه‌ له‌ ده‌می‌ تو‌ یان‌ له‌ قه‌له‌می‌ تو‌ ئه‌وه‌ بۆ‌ ئه‌م‌ دیده‌ باوه‌ داده‌پلۆسری، که‌ بونیاتنراوه‌و‌ ئاماده‌کراوه‌ له‌ ته‌ماشا‌کردنی‌ زماندا. به‌وه‌ زمانی‌ ئی‌مه‌ له‌ بزوانو‌ ره‌نگاو‌په‌نگی‌ مانا‌و‌ ئاسۆیه‌کانی‌ لغاو‌ ده‌کرێ. بۆ‌ نمونه‌، وشه‌گه‌لیکی‌ وه‌ک: قوربانی، شو‌پشگی، سیاسی، سیاسه‌ت، حزب، ئه‌خلاقو... تا ده‌گاته‌ وشه‌ حه‌رامکراوه‌کانی‌ سیکسی‌و‌ ئاره‌زووه‌کانو...تاد.

هه‌موویان‌ مانای‌ حازرکراویان‌ به‌سه‌ردا‌ سه‌پینراوه‌، ره‌هه‌ندیکی‌ تر‌ بۆ‌ ئه‌م‌ وشه‌گه‌له‌ مه‌حاله‌.. به‌لام‌ له‌ راستیدا‌ هه‌موو‌ وشه‌یه‌ک‌ له‌ زماندا‌ ده‌مانباته‌ ناو‌ وشه‌یه‌کی‌ تر‌ له‌ ره‌وتی‌ به‌کاره‌یتانیدا، بئ‌ ئه‌وه‌ی‌ ئه‌م‌ وشانه‌ به‌ مانایه‌ک، یان‌ کو‌تاییه‌کی‌ تاییه‌ت‌ کو‌تاییان‌ بئ‌ت.

لی‌ره‌وه‌ من‌ پیم‌ وایه‌، وه‌ک‌ جوړیک‌ له‌ خویندنه‌وه‌، ئه‌و‌ ئه‌قل‌و‌ ئاگایی، یان‌ ئه‌و‌ بپیرکردنه‌وه‌ بالاده‌سته‌ی‌ که‌ زمانی‌ کوردی‌ خستۆته‌ ژیر‌ رکی‌فی‌ خۆی‌ دوو‌ ئاراسته‌ن:

یه‌که‌میان: بالاده‌ستی‌ ئه‌قلی‌ ده‌ره‌کی. نه‌ک‌ هه‌رسی‌ زمان: عه‌ره‌بو‌ فارسی‌و‌ تورکی، به‌لکه‌ زمانی‌ روژئاواییش، به‌لام‌ سئ‌ زمانی‌ بالاده‌ست‌ که‌ به‌هۆی‌ گو‌تاری‌ داگیرکه‌رانه‌ی‌ که‌ له‌ ناو‌ خودی‌ ئه‌م‌ زمانانه‌دا‌ ئیش‌ ده‌کا، ئه‌م‌ بالاده‌سته‌ی‌ زمانی‌ عه‌ره‌بی‌و‌ فارسی‌و‌ تورکییه‌، توانیویه‌تی‌ پیکه‌اته‌ تاییه‌تییه‌کانی‌ زمانی‌ کوردی‌ تی‌کبشکینی. مه‌رامی‌ ئه‌و‌ ئه‌قله‌ی‌ ئه‌م‌ سئ‌ زمانه‌ به‌ گو‌تاره‌کانی‌ ئه‌م‌ زمانه‌ توانیویه‌تی‌ زمانی‌ کوردی‌ تووشی‌ رق‌ له‌ خۆبوونه‌وه‌ بکات. ئه‌م‌

رق له خۆبوونهوهیه، له زمانی جیا جیای قسه کهری کوردی ده بینری: له ئیسلامی سیاسی کوردی، چه پی سیاسی کورد، به ناو ناسیۆنالیستی کوردی، که قسه کهری ئەم زمانه یه. ئیمه ده بینین چۆن ئیسلامی سیاسی کوردی زمانی کوردی به ئاسانی و ئیفلجی به کار دینێ بۆ په یامه کانی ئیسلام، که خۆی له راستیدا په یامی بالادهستی زمانی عه ره بییه. تاده سه رنجی چه پی کوردی بدهن، چۆن هه موو رۆژی قسه له سه ر ئەوه ده کا زمانی کوردی ئامرازه و به ریکه وت تووشی قسه کردن بووه به م زمانه. میدیای چه پو قسه کهری چه پ، گه ر دادگای زمان هه بی ده بی سزا بدرین. ئەمانه به گشتی رۆحی زمانی کوردیان به ئاواز و سیسته می عه ره بی و فارسی و تورکی یفلج کردوه و زمان له ئاستیکی کلۆلی ئایدۆلۆژیه کی هه ناسه ته نگ کورته ده که نه وه.

جا به ناو ناسیۆنالیستی کورد، که قه ت به رنامه ی کولتوری نه بووه، هه میشه زمانی بردۆته ئاستی سیاسه تی په یامی حزبه که ی. خالی دووه میان: رۆشنبیر له ژیر کاریگه ری گوتاری زمانی ئه ویتتر هه میشه زمانه که ی سووک ده بینێ. که ئەمه ش خۆی بالادهستی زمانی ئه ویتتره که ئاگایی داگیر کردوه.

گروپییک له رۆشنبیری خۆشدا که نه ی روکه شی کوردی هه ن، ئەوانه زمانی کوردیان کردۆته بکه رو کردارو ئاوه لئاوو گه ردا نه ی زمانه وانێ. ئەو گروپه به نووسینه کانیان وینه یه کی ئاسۆیی و فۆرمی ساده پۆشیان داوه به زمانی کوردی. قسه ی ئەمانه هه میشه دوپاته ی جۆریکه له مانه: زمان نازانی، پاراو نییه. تاده، ئەمه یه جه وهه ری

زمانی ئەو رۆشنبیره روکه شو و بی رۆشنبیره. ئەو زمانی رۆشنبیره ی تر، که زمانی رۆژئاوایه. هه ر له سوریا لی و سیمبولیزم، سۆسیالیستی ریالیستییه بگه ره تا ده گاته بونیاتگه ری (ستروکتوالیزم (و.. تاده، هه ر هه مووی به جۆری جیاوان، به م جۆری که کاریان له سه ر کراوه و باسکراون، بوونه ته هۆی سووککردنی زمانی کوردی و توانایه کانی. چونکه ئەو جۆره بیرۆکه و ره وته فه لسه فیانه، له گواسته وه یان بۆ زمانی کوردی، سه رنج نه دراوه له بونیات و کونتیکستی ئەو دیارده ی هه زریانه. هه ری هه که و له و چه مکانه به که سایه تی ئەم زمانه ی کوردیه ناخوینرینه وه و زمانی کوردی ئاماده نییه له به شداری کردین و له رافه کردنیکی کوردیانه ی خۆی.

تا ئیستا ئیمه له پانتایی نووسینی کوردیدا بیرمان نه کردۆته وه: بۆ سوریا لیزم، له فه ره نساو له زمانی فه ره نسی به ره هه م دێ؟ بۆ سیمۆلۆژی له ناو زمانی فه ره نسی؟ بۆ فکوریزم له ئیتالی. تاده. بۆ ستروکتوالیزم له فه ره نسی به ره هه م دێ؟ ئەمانه خۆیان باسیکی تابه تن.

مه سه له که ئەوه یه چۆن زمانی کوردی، چۆن ئاگایی کوردی بی ئاگا خۆی وێران ده کا؟. چۆن زمانی کوردی ده خاته ژیر بالادهستی زمانی ئه ویتتر و زمانی ئیمه سه قه ت ده کا؟

لێره دا زمان له ناسینی واژه پله و مانایه کدا به رته سک ناکرێته وه، به لکو زمان جه ختکردنه وه و ئاوه لاکردنی خه یال و رۆشنایی و شه پۆله کانی بوونی مرۆقه. بۆیه خودی ئەم کرده یه ی زمان رزگارکردنی مرۆقه له دیلییه تی و نیگه رانییه کانی ئەم جوله و

بێدەنگەى ناخى بوونى مرۆڤ. بەمجۆره زمان له كرده
بەرفراوانەكەيدا دەتوانى زانین بەرھەم بێنێ.

۷

لێرەدا كە لەمبێژ نىيە، خەمخۆرىكى زمانى كوردى، كە زمانى
كوردى بە نىگەرانى بەجێهێشت، ئەویش شوکور مستەفا بوو. بۆيە
حەز دەكەم، ئاماژە بە وتەيەكى ئەو جوامبەرە بكەم، كە لە وتارە
جوانەكەيدا بە ناوى (سەرچاوەكانى بىروباوەرى كوردەوارى) بەشى
هەوتەم، باسى دەكا، كە لە (گۆڤارى رامان)دا لە چەند بەشدا
بلاوكراوەتەو.

شوکور جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو كە چۆن داگيركردنى زمان،
كارىگەرى بالادەستەكان، تەم مژ دەخەنە ناو ئاگايى كوردى، كە
من تازە ئاماژەم پىكرد. شوکور مستەفا دەلى: (وتووێژو
لێوەكولینى زۆرو زەوهندى ئەم سالانەى دواى لە هەردوو سەنگەرى
ئایینى و لایىكى (عیلمانى) را لە كوردستانى نیوچە ئازاددا،
دەبنەرەتدا پەيوەندیان بە قوولێ لیل سەرکەوتنو سەرنەكەوتنى
چالاکىيە كردهیى و شۆرشگىرەكانى هەس. پاشى وەى رژیى
ئابوورى كۆمەلەكى ئىمپراتۆرى عوسمانینو هەروەك هەرچىەكمان
وەك پاشماوە لە سونیتى و شافعیتى و عەلەویەتى و یەزیدیەكى و هتد..
بۆ ماگسەو تائىستا لە رووى بنیاتی كۆمەلایەتى-ئابووریەو لە
مانای نەگەشتوینو هەر وەو ئەندازەيەش لەمەپ ئەو هەلوێستى
دووقاقو تاقوو جوتانەى كە لە چەندین تێروانینى جودا جودا
كەوتوونەتەو، باى پىوستیان فر سەر لى دەرناكەین...).

له راستیدا شوکور بە کارەكانى خۆى زمانى كوردى بۆ بەها و
هیزەكانى خۆى گەراندەو.

كارەكانى شوکور توانى زمانى كوردى بكاتە مالى بوونى كورد.
بەمەش فیکر، جوانى، زانیارى.. تاد، لەم مالى زمانى كوردییدا
بەرجهسته دەبیتەو. هاوكات ناكړى مەسعود محەمەد وا فەرامۆش
بكرى. ئەمرۆ تەواوى میدیاو قسەكەرى كورد، بریارەرانى زمانى
كوردى، لە كتیبه كەلەكەكراوەكانى مەسعود لەسەر زمان و فیکرو
روحى كوردى، بى ئاگان.

لەم ماوەیە دىالۆگىكى شوکور مستەفاو مەسعودم
خویندەو، "مەسعود محەمەدى زانا لە گەشتىكى فەلسەفە و
سیاسەت و زماندا". شوکور مستەفا پرسیارەكانى لەسەر زمانى
كوردى ئاراستەى مەسعود دەكا، كە دواچار شوکور كە مەسعود
محەمەد بەجێدیلێ ئەویش وەك ئەنكىدۆ، بە رێگەى سەفەرى مەرگ
بەدواى برادەرەكەى، مەسعودى گلگامش سەرھەلدهگرێ.

مەسعود لەم دىالۆگەدا هايدگەر ئاسا قسە دەكا، بى ئەوێ گۆشى
بە هايدگەر بدات، یان ئاگای لى بىت. مەسعود لەم دىالۆگەدا دەلى:
(زمانى یەكگرتوى قەومىك شیوێ ئەدەبو زانست و هونەرەتەى،
نەك ئاخاوتنى بازارى و عەشیرەتى.. تاد..).

دواتر كراوەتر دەلى: ((زمان بەشیکە لە مرۆڤ خۆى. زمان،
كارگوزارى هۆشە نەك خالقى هۆشە. هۆشیش هەستىارى شتى
ئاشكراو دۆزینەوێ نەینیانە..)) مەسعود ئەم دیدە چتر دەكاتەو.

دهلئى: ((زمان ژێرخان و ژوورخانى كۆمه له چونكه مرؤف خۆى ژێرخان و ژوورخانه))، كه ئه مه پر فيكرترين قسه ي كورديه، كه كرابي.

به لام مه سعود، چرپترين قسه له سهر كه سايه تى كوردى ده كا، كه دارشتنيكى زمانى فيكرى تيدايه. ده لئى: ((بئى له گه مه كورد پتر ئاشنايه به به شدارى كردن له (ئيراده) نهك خاوه نايه تى (ئيراده) مه گهر له حالى رووبه پووون له گه ل كوردى كه وهك خۆى)).

٨

به هه حال، ئيمه گهر له هزر پرسيار بكهين، ده بئى بگه پيئنه وه بۆ چاوگه كانى ئه و پرسيارانه ي كه بوونايه تى كوردى له سه رى ده ژى و ماله كه يه تى. ئه مه ش ماناي ئه وه نيه كه ئيمه مه به ستمان دانانى پيوانه يهك بئت بۆ قرساندنى نرخ و ئاسته كانى ئه م بوونايه تيه، به لكه ئه م گه رانه وه يه به ره و هزراندنمان بيه ن. دواچار ئه م گه رانه وه يه وامانليده كا به ره و خاكه نه دۆزراوه كان و پرسياره فرامۆشكراوه كان و ئاسۆيه داپۆشراوه كانى "ئه مديو" ي بيركردنه وه گوتراوه كان سه فه ر بكهين. ئه م كرده يه بوار به زمانى كوردى، بوونى كوردى ده دا تاكو ئه م هيزه ده مه به ستركاوه كه ي پيشكه ش بكات. ئه وه خودى زمانه ئه م كرده يه ئه م جام ده دا: به بئى ئه م زمانه ره هه نده كانى ژيانى كورد تامى رۆحه كه ي له ده ره وه ي كات و ميژوويه كى جياواز و تايبه ت به خۆى ده ميئيتيه وه. ئه وه زمانه كه ئاسۆيه كان بۆ كات و ميژووى كورد ئاوه لا ده كاته وه. خودى زمان كه بوونى ئيمه له خالبه ندى و هيلى "له مديو" ئه م فرامۆشكردنه

پيشكه شده كا. بۆيه زمان گه روو و دهنگى زايله كانى كورديه، كه له ساتى ئه مپۆى ژيانى ئيمه دا ئاپۆره ده كا، تاكو بۆ سه فه رى ريگايه كانى داهاوو ئاماده بكات.

كه واته ليژه دا ده بئى گومانى خۆمان به وه رازى بكهين، كه گووتارى شيعرى كوردى، ئاوپينه ي ئه م هه بوونه ي جه سه تى كورديه، كه له ناخى زمانه كه يدا شه پۆلده دا. جا گه ر شيعرى كوردى خه مگين، يان شاده ينه ر بئى، ساده، يان ئالۆز بئى، داهيژراو، يان چالاک بئت... تاد، ده بئى وهك مانايهك په يوه ندى به ئاسته كانى خودى ئه م بوونايه تيه ي كورديه وه هه بئت، نهك خودى شيعرى كوردى. به واتايه كى تر، شيعرى ئيمه ديوى ناوه كى، نهك ده ره كى ئه م ژيانه. به بئى ئه م بوونه ي كوردى، شيعرى كوردى بوونى نيه، هه رهك بئى هزراندنى شيعر بوونى هزرمان نيه.

ليژه وه نابي خه مخۆرانى زمانى كوردى فه رامۆش بكهين، كه به ده قه شيعريه بزواو زيندوووه كانيان، كه زمانى ئه مه يان شكۆمه ند راگرتوو. ئه م خه مخۆرانه: له مه لاي جه زيبييه وه تا به خانيدا قولده بيته وه، له به رده شانيه وه تا له مه حوى و نالى و حاجى قاده ره وه چر ده بيته وه.

شيعرى كوردى له ئاسته چۆنايه تيه كه يدا، كاگله كه يدا، نهك چه ندايه تيه كه يدا، رووخسارى كورديان به په سيارگه ليكى هزرى ئاوه لا رۆشكرده وه. ئه و خه مخۆرانه له بزوان و پريشكه شيعريه كانيانه وه، ته نيا له ئاستيكي هه ستى ديار ناكريين، به واتاي ئه م تيگه يشته ي، كه گوايه شيعر كرده يه كى دوور له هزره، به لكو له فۆرميكي

ناسکدا، هه‌لگری هزراندنی زمانی کوردین.

جیاوازی پرسیاری کوردی، له خودی شیعی ئیمه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بیته‌وه. به‌خویندنه‌وه و په‌یقینی شیعی کورد، زمانه‌که‌ی میوانداریمان ده‌کات. به‌مه‌ش بوونی کوردی تام ده‌که‌ین. لیره‌وه وشه‌کان له‌جه‌سته‌ی شیعی‌یدا هه‌ر وشه‌نین، به‌لکو توپیکین له‌شه‌به‌نگی ناله‌و تریقانه‌وه و ویسته‌کانی ناخ و رۆحی کوردی. به‌ئاپۆره بوونی وشه‌کان له‌جه‌سته‌ی شیعی‌یدا هیز و ویستی رمانیک له‌یاده‌وه‌ری کوردیدا خۆی شکۆمه‌ندانه راده‌گه‌یه‌نی.

به‌جۆره کردی شیعی مه‌ودایه‌ک له‌به‌رده‌م مه‌رگدا هه‌لده‌چنی تاوه‌کو بوون له‌بوونه‌که‌یدا به‌رده‌وام بیت.

لیره‌وه به‌بێ زمان بوونیک نییه، هه‌روه‌ک به‌بێ بوونیکیش زمانیک نییه.

ئه‌وه زمانه‌که بوونی تۆ، بوونی نه‌ته‌وه، زاکیه‌ی ئیمه‌له رابردووه‌وه بۆ ئیستا ده‌خولقیینی.

ئیمه‌به‌ریگه‌ی وشه‌وه، قسه‌کردنی وشه‌وه بوونی خۆمان به‌رجه‌سته ده‌که‌ینه‌وه. به‌مه‌ش بوونیک "جیاواز" و مه‌رگیکی "جیاواز" راده‌گه‌یه‌نین. زمان جه‌وه‌ریکه ده‌گه‌پتیه‌وه بۆ بوونیک جیاواز، هه‌ر خودی زمانیشه‌که جیاوازی تۆ ناو ناویژ ده‌کا. بۆیه ده‌بێ له‌و ماله‌ شکۆمه‌نده‌ی بوونماندا هه‌میشه میوانی شیعی بین.

سه‌رچاوه‌کان:

1. Platon, Staten, 1984, s. 409.

چاپی سویدی.

2. F. Nietzsche, Så talade Zarathustra, 1950, s. 132.

3. Martin Heidegger, Varat och tiden, Richard Matz 1981, Stockholm

4. M. Heidegger, Höldrlin och diktandets väsen, Hans Ruin, .Kris nr 39-40

5. M. Heidegger, Brev om humanisem, Brinbaum och Sven-Ollov, Wallenstein, 1996, s. 25.

6. Heidegger, The way to language

7. Redaktör Paul Lubecke, 1987, Vår tids filosofi, Stockholm, S.387-388

8. Jacques Derrida, Writting and difference, 1978, s. 28.

9. J. Derrida, *Of Grammatology*, 1987. s62-63

10. Derrida, Den andres enspråkighet, översättning:Laes Fyhe

11. مه‌سود محه‌مدی زانا له‌گه‌شتیکی فه‌لسه‌فه‌و سیاسه‌تو زماندا، دیالۆگی شوکور موسته‌فا.

12. شوکور موسته‌فا، سه‌رچاوه‌کانی بیرویاوه‌ری کوردی، به‌شی هه‌شته‌م، گۆفاری رمان.

13. هه‌ردوو دیوانی مه‌حوی و نالی، ئاماده‌کردن و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌رسو

فاتیح عه‌بدولکه‌ریم.

ئامادهبوون و دللهپراوکی شیعری ژن

له جهستهی زمانی کوردییدا

دوان له مەر ئافراندنی ژن و پیاو شتیکی نوئی نییه، ئەم ئاخاوتنه جیهانیکی سروشتی و مروشی فره چه مک و رهه نده خولقینی. ئەمەش دهگه پیتته وه بۆ سه ره تایی تازه گه ربی و دۆزینه وه کانی "چاخى رۆشنگه ری"، لۆژیکی ئەقل که به هه موو که ره سه زانستییه کانییه وه دهستی کرد به توژیینه وه ی بوونی مروث به هه موو بوونی خوئییه وه. یا وه کوو میشل فۆکو له کتیبی "میژووی جنسییه ت" دا ده لئ مروث له چاخى شانزده هه مدا دۆزرایه وه و ناسرا، به لام ره گه ز و جنس له چاخى هه فده هه مدا دۆزرایه وه و ناسرا. هه رچه نده که لیڤه دا مه به ستی ئیمه ئەمه نییه و نامانه وئ له م باره یه وه قسه بکه یین. بابه ته که مان ئیستا له م باز نه یه دا ناخولیتته وه. ده با له هه لبه ست و شیعری ژنایی کورد رابمینی، که چۆن دهنگیان گۆرا و له گه روویانه وه هه لکشا و بوون به چریکه یه کی به کۆمه لئ و سنووره کانی زمان ده به زینن و به لگه کانی خوئیان له زمانی عه ره بیدا ده بیننه وه. دیاره که ئەم به شه هه موو دهنگه کانی شیعری ژنایی کورد ناگریته وه، به لکوو له سه ر به شیکى دیارییکراوه ده گریته وه. ره نگه هه نده ئی شاعیرانه ی ژنان هه بیته که له م به شه دا ئاماده نین یان ئەوانه ی که وه یاد نه هاتوونه ته وه، که ژنانه یی و سیبهری ره گه ز ژۆر به سه ریاندا زال بیته و پرا و پرن له م سیفه تانه. که سانیکى وه ک "سارا فه قی

خدر، رۆژ هه له بجه یی، برووسکه دۆسکی.. هتد" ئاماده نه بوونیان لیڤه دا ده گه پیتته وه بۆ دژواریی په یدا کردنی ده قه کانیان. ئاماده بوونی ژنان له رووبه ری ئەده بی کوردیدا ده گه پیتته وه بۆ سالانی هه فتا یا دواى رزگار کردنی کوردستانی باشوور له رژیمی سه دام. دیاره مه به ست له م ئاماده بوونه ئاماده بوونیکه به ئەندیشه ی ژنانه وه، نه ک ئاماده بوونیکى چه شنی، چونکه میژووی سیاسى کورد و ته مه نی ئافراندنی کوردی له ئاماده بوونی ئافره ت خالی نییه. هه ر له م ره وته دا "یارییه" شیعرییه کانی مه ستوره که له سه رده می میرانی باباندا ده چریکیئى، ده بینین و ده خوینییه وه. هه ره وه ها له گه ل پیاوانه بوونه که ی نالی که له م چاخه ی خو ماندا ده بینین. سنووربه ندانه کان و کایه کانی مه ستوره هاوکات و ساته له گه ل خوشکه کانی ئیستای دیکه ی که پرن له مه ترسی و هه لچوون و توندی. چونکه مه ستوره له نووسیندا ژیاوه به دوور له مۆده کانی رۆژ و ئایدۆلۆژیاکان. مه ستوره چرکه شیعرییه کانی بۆ جیهیشتووین که ژنانه و زیندوو و بزۆزن هه روک شیعری ژن به شیوه و سیفه تی خوئی یا به میکیاژو ده ستسازو بزه ککراو. ئەم دیمه نه ژنانه شیعرییه به ده ست خوشکه هاوچه رخه کانی لیڤه و له وئ ده ست ده که ون و هه ن، چونکه شیعری ژنانه ی کوردی ئیستا هه روک ژۆری له شیعری ژنانه ی دنیا ی ئیسلام له ده ست کۆیه ک خه سار و گرفت ده نالیئى، وه ک: ئایدۆلۆژیاو قوتابخانه ئەده بییه جوړاو جوړه کان که له لایه ن پیاوانه وه دروست کراون و خولقاون، هه ره ها بزوتنه وه ئایدۆلۆژییه کانی وه ک "فیمینیزم" یان بزواتی

ژنان که ئەندیشه و بۆچوونی ئەم بزوتنه‌وانه هەر هه‌مووی له رۆژئاواوه هاتوون و گوازاونه‌ته‌وه . ئەم بیرو ئەندیشه‌شانه زۆربه‌ی کات له‌لایه‌ن ژنی ولاتی ئی‌مه‌وه نه‌ به‌کاردێن و نه‌ به‌شیۆه‌یه‌کی به‌رچاو خزمه‌ت ده‌کری‌ن . ئەم گرفته‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئەو سورمانه‌ گه‌وره‌یه‌ی پیاو و چۆنییه‌تی مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ڵ ئەو بیرانه‌ی که به‌زۆره‌کی له رۆژئاواوه ده‌کری‌ت و دین . ژنیش لێره‌دا دوچاری ئەو کۆسپه‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌بیته‌وه . له‌لایه‌کی تره‌وه ژنی کورد له‌ هه‌ولای نووسینه‌وه‌دا تێده‌کۆشی و به‌شیۆه‌یه‌کی هۆشیار و ناھۆشیار خۆ ده‌خاته زیندانی لاساییکردنه‌وه له‌ شاعیره "گه‌وره‌کان"ی پیاو . نمونه‌مان مه‌هاباد قه‌رده‌اغییه که زۆرتین ئەزموون و ته‌مه‌نی له‌ نووسیندا هه‌یه . ئەو که به‌ سه‌ره‌تایه‌کی توونده‌وه ده‌ستی پێکرد، له‌ روویه‌کیشه‌وه وه‌ک پیاوان ده‌نووسی، یان هه‌ول ئەدات که به‌شیۆه‌ی شاعیره پیاوه‌کان باس و وه‌سفی شته‌کانی ژیان و سیاسه‌ت بکات، ئەویش وه‌ک پیاوه "به‌ناوبانگه‌کان"ی شیعری کوردی، به‌شیۆه‌یه‌کی دیاریکراو هه‌ول ئەدا هه‌ر ئەو که‌ره‌سانه به‌کاربێنی که شێرکۆ بیکه‌س به‌کاریان دێنی . له ئەزموونه لاساییکراوه‌کانی خۆیدا ره‌خنه و په‌ره‌پێدراوی ره‌چاو ناکات .

ژنان که ئەندیشه و بۆچوونی ئەم بزوتنه‌وانه هەر هه‌مووی له رۆژئاواوه هاتوون و گوازاونه‌ته‌وه . ئەم بیرو ئەندیشه‌شانه زۆربه‌ی کات له‌لایه‌ن ژنی ولاتی ئی‌مه‌وه نه‌ به‌کاردێن و نه‌ به‌شیۆه‌یه‌کی به‌رچاو خزمه‌ت ده‌کری‌ن . ئەم گرفته‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئەو سورمانه‌ گه‌وره‌یه‌ی پیاو و چۆنییه‌تی مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ڵ ئەو بیرانه‌ی که به‌زۆره‌کی له رۆژئاواوه ده‌کری‌ت و دین . ژنیش لێره‌دا دوچاری ئەو کۆسپه‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌بیته‌وه . له‌لایه‌کی تره‌وه ژنی کورد له‌ هه‌ولای نووسینه‌وه‌دا تێده‌کۆشی و به‌شیۆه‌یه‌کی هۆشیار و ناھۆشیار خۆ ده‌خاته زیندانی لاساییکردنه‌وه له‌ شاعیره "گه‌وره‌کان"ی پیاو . نمونه‌مان مه‌هاباد قه‌رده‌اغییه که زۆرتین ئەزموون و ته‌مه‌نی له‌ نووسیندا هه‌یه . ئەو که به‌ سه‌ره‌تایه‌کی توونده‌وه ده‌ستی پێکرد، له‌ روویه‌کیشه‌وه وه‌ک پیاوان ده‌نووسی، یان هه‌ول ئەدات که به‌شیۆه‌ی شاعیره پیاوه‌کان باس و وه‌سفی شته‌کانی ژیان و سیاسه‌ت بکات، ئەویش وه‌ک پیاوه "به‌ناوبانگه‌کان"ی شیعری کوردی، به‌شیۆه‌یه‌کی دیاریکراو هه‌ول ئەدا هه‌ر ئەو که‌ره‌سانه به‌کاربێنی که شێرکۆ بیکه‌س به‌کاریان دێنی . له ئەزموونه لاساییکراوه‌کانی خۆیدا ره‌خنه و په‌ره‌پێدراوی ره‌چاو ناکات .

له‌م دوایانه‌دا مه‌هاباد، له‌ بری خویندنه‌وه‌ی ژنه‌ شاعیره‌کان، ده‌ستی داوه‌ته‌ خویندنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی شێرکۆ بۆئه‌وه‌ی له‌ شیعری شێرکۆدا ژنانه‌یی راو بکات . له‌ گرفت و خه‌ساره‌کانی تری شاعیرانی ژنی کورد هه‌ژاریی پێشخوانی ئاوه‌ز و ئەندیشه‌ی ئەوانه وه‌ک بوونیکی جنسی و ره‌گه‌زێکی جیا له‌ پیاو . هه‌روه‌ها ده‌نگه

ناوه‌کییه‌کانی ناو ده‌قه‌کانیان بۆته‌ ده‌نگه‌لێکی به‌سۆز و لاوانه‌وه له ده‌سه‌لاتی پیاو لاساییکاری زالدا . هه‌روه‌ها ئیدی ده‌نگی له‌بار چوووه و بۆته‌ گله‌بیکردن له‌ دوانه‌یی له‌نیوان جنسه‌کاندا، یا ده‌رکه‌وته‌ی ده‌نگی ژنانه‌ی ویل و سه‌رگه‌ردانه . له‌بری ده‌نگی ژنانه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆیان سیبه‌ری پیاوانه‌ بالی به‌سه‌ر وه‌سف و پیکهاته‌ی جیهانی ئافراندرایاندا کێشاهه . له‌بارچوون و که‌مبوونی ئیراده هه‌میشه ئاماده‌بوونیکی به‌رچاویان له‌ رووبه‌ری ده‌نگی ئەماندا هه‌بووه .

با گوییستی "فینۆس فایه‌ق" بین که چۆن دنیای چاوه‌پوانکراوی خۆی یا "تابلۆیه‌ک له‌ چاوه‌پوانی" یه‌کانی دروست ده‌کات:

"مۆمه‌که رۆشن که‌و

جگه‌ره‌یه‌کی پێ داگیرسینه

له‌ چاوه‌پوانیدا مه‌به‌ستێکی پێ بسووتینه

سه‌یرکه‌ ئەو چاوه‌پوانییه

که‌ جه‌سته‌م ده‌مرئ"

له‌ کۆتاییدا ئەم چاوه‌پوانییه جه‌سته‌یه‌ ده‌گۆرپیت بۆ چاوه‌پوانی ته‌مه‌ن یان بوون:

"رۆژێکی دی له‌ ته‌مه‌نم ده‌سووتی

له‌ چاوه‌پوانیکردنیکی گێلاندا."

چونکه زمانی دهربرین و بهرجهسته که رهوه هەر ئه و زمانه یه که بوونه وهره گه وره و ناسراوه کانی پی بهرجهسته ده کرینه وه و دۆخه که دۆخیکی فامکراوو ئاشنایه .

لیره دا پیویسته ئاماژه به وه بکریت که ئیمه ئه گهر دستنیشانی گرفت و خه ساره کانی ده که یه و پی داده گرین له سهر ئه م بابه تانه له شیعری ئه م ژنه شاعیرانه دا، مه به ستمان ره خنه و توژیینه وه نییه، به لکووو ده مانه وی به یادبیتینه وه و سهرنجی بۆچوونه کان بۆ ئه م خه سارانه راکیشین و به س .

لایه نه کانی دیکه جیدیلین بۆ ره خنه گرانی ژنانی کورد، ئه وانه ی که هه ولماندا بیانیه ئینه گۆرپه پانه که وه . به لام ناتوانین خولقینه ریان بین، بۆئه وه ی نوینه رایه تی بوونی خویان بکه ن و له ریگای ئه م نوینه رایه تیکردنه وه وه له بوونی خویان بنووسن . ههر له بهر ئه مه خویندنه وه مان لیره دا خویندنه وه ی ژن له کات و ساتیکی دیاریکراودا ده بیت، نه ک خویندنه وه یه کی نمونه یی، یا نامانه وی به گشتی وه ک نمونه ی ژنی کوردی پیناسه یان بکه یه ن .

به ههر جوربیت ئه م ناوانه لیره دا هاوبه شی ده که ن و کۆده بنه وه، له هه مان کاتدا رووبه پوو ده بنه وه و جیا ده بنه وه له ئاسۆگه ی کیشه یه کی هاوبه شدا که بریتیه له جیگه و ده ست و شوناس .

ئه م شوناسه بریتیه له ژن و دلله پاوکییه کانی، بوونی له لایه کی دیکه وه، که رووبه پوو ده بنه وه و جیا ده بنه وه له چوار ده وری ئه و بابه ته .

ئه م جیاوازی و لیکه وه گلانانه له دریزه ی ریگای ژیان و چۆنیه تی

به لام له لایه کی تره وه فینۆس دهنگی به رزده بیته وه و به دهنگی ژنانه ده که ویته کایه و ئافراندن، ههر له م ریگایه وه ژنانه بوونی زمانی دهرده که ویت و ده چه سپی:

"ئه گهر زه وی نیر بوو

بۆچی یه زدان میتینه ی به سه ریدا ئافراند؟"

ئه مه کایه کردنه به شته گه وره و بهرجهسته کان و جوانیه کی هه لتوقیوی شیعری ده خولقینه . ئه م خویندنه وه یه له لیکدانه وه یه کی ئایدۆلۆژیکه وه دیت نه ک ئافراندیکی شیعری .

له دریزه ی ئه م ریچکه یه ی "فینۆس" دا "دلسۆز حه مه" دیت و وینه گه لی هاوشیوه له ئاسۆگه ی رۆحی خۆی پیشکه ش به ئیمه ده کا:

"به دریزی مانگ و سالان

ئه وه سروشته که لاساییم ده کاته وه

ته نانه ت له ته نیا بوونیدا ."

هه موو ته ک واژه کان و چاو و دیدیان دین و ده چنه دنیای خه مه کانیانه وه وه ک بوونیکی ژنانه، وه ک ئافره ت بوون . ئه م غه مه غه میکی وجودی نییه، به لکووو غه میکی جنسییه به رووبه ریه وه .

لێكدانهوهی زمانیدا دهردهکهون. ههندی له شاعیرهکانمان جگه له نووسینی شیعیر له بزوتنهوهکان و کۆبوونهوهکاندا چالاکن. ئهوه بزوتنهوه و کۆبوونهوه که بۆ وهدهياتنی مافی ژن ههول ئهدهن. له دهقهکانی ئهواندا رهنگدانهوه و دهرکهوتنی ئایدۆلۆژیا سیاسی و رهخنهیهکانی ژنان دهبینین. بۆئهمهوهی بۆچوونمان بۆ خۆینههه روون کهینهوه، دهخوای ئاماژهیهک به ناوهکانیان بکهین: نهزهند بهگیخانی که لههه بوارهدا چالاکه و دکتۆرای له بواری رۆژههلاتناسی لهبارهی ژنی کوردهوه ههیه. مههاباد قهره داغی که سیاستوانه و ئامادهبوونیکی بهرچاوی ههیه له کۆبوونهوهکانی ژنانی کوردا.

که ژال ئهحمده، که له سهههتای ههفتاکاندا دهرکهوت، چهکدار بوو به ههموو کههسه و پیداوایستییهکانی تهقینهوه، ئهوه له وه کهسانهیه که زۆرتیر نهترسی و بویری ههیه و زۆریش بباکه. ههه له بهر ئه مه کاتی که ئهه بباکییهی دیته رووبهری ناوهوه که له ههناوی خۆیدا ههلهیدهگرئ، گویمان له تهقینهوه ژنانهیهکانی دهبیته. بهلام کاتی که رادهچلهکی له دنیای له بیرچوونهوه و بهسهردا زالبوون، هۆنراوهکانی کاریگه ریتی دروشم وهردهگرن. لهه دوایانهدا دهرکهوتهکانی به نهترسی و دروشم و خهسارهوهیه ئهوه نۆر مه دهبیته شیوهی گشتی ئهوه. ئهوه ژنه زهناویکی کوشندهیه له رووبهری ئافرانندی مرۆبیدا بهشیوهیهکی گشتی و له دنیای ئافرانندی ژنی کوردا تابهته. چونکه ئافرانندی شیعیری کوردا وهه بزواتی بوون ههمیشه روو له پیشه و بهره وههلهتهکاندن و لهناوبرندی ههموو خهونه گشتیهکان و ههله قهتیس و چهقیوهکان دهبزوی.

ئهم بزواته خۆی ئامادهبوونی بوونه له جهستهی شیعیری کوردا. دياره که شیعیر له ریگای زمانهوه ئامادهی بوون و دهرکهوتن دهبیته و ئهوه خۆی ههه بوونی خۆی و توانایی ئامادهبوونه، ههه لهه لۆژیکه وه گرفتهکان خۆ دهنوینن و سههههوتنی رهوتی شیعیری ژنانهی کوردا بهستراوه به ئههناهی توانای ئهه بزواته خۆیهوه.

شیعیری هاوچهرخی ژنانهی کوردا خاوهنی کۆکه رهستهیهکی ههمه رهنگی نوویه، بهلام به دهست دهستهوسانی و نهبوونی توانایی تهواوه بۆ دهربرین و ئامادهبوونی وهه رهگهزیکی جیاوازی ژنانه دهنالینی. ئهه گرفت و خهسارانه ههندیکیان دهگهپینهوه بۆ ئهه شوینگه ناوهکی و دهرهکیانه.

شوینگی جیهانیکی تر یان دهنگه رووناکبیرییهکانی ژنانهی دنیای ئیسلامی و ژینگهی ناوهکی، داخستنی کومه لگای کوردا له لایهه دهسهلاته وهحشییهکانهوه. ئهه داخرانه تا ئاستی داخستنی ههموو بوارهکان له بهرامبهه گۆنکاریدا دهکشیتته سهههوه. ههه له بهه ئه مهوه ژن دهبیته و بۆته بازنهیهک له ناو ئهه جیهانه هاوچهرخه دا. ئهه رووداوه وا له ژن دهکات که ئهه نهکراوهیه له خۆیدا قبول بکات.

له کۆتاییدا ئهه داخرانه دهبیته بهشیک له بوونی، کاتی که ئافرهت بهشیوهیهک دهبیته بازنهیهک و گه مارۆ ئهه درئ بهه داخرانه که خۆی سهههچاوهی لاساییکردنهوه زالهکان دهگۆرئ بۆ مۆنۆلۆگ یان گفتوگۆیهک له گهه خۆیدا و ناوهکی ئهه دۆخه دهبیته هوی زیندانیکردنی تواناییهکانی بهرگری. ئهه مهش وای لیدهکات که بهرهو

ئامادهبوون و له ناوبردنی چوارچێوهکان دهست بداته بزاوتن و جووله .

هر له بهر ئەمه دهبنین که گوتاری ژنانه ی ناو زمانی شیعری ئەم شاعیره ژنانه دلەپاوکییه که رووبه پووی زمانی شیعری ناوه وه بیان ده بێته وه، بیدهنگ و نارام، باوکانه و ژنانه و ... هتد که واته مه ستوره بیستراو و لیڤه و له وی دەنگی ئاماده یه و به ره و پیش ده چیت. دهنگی "مه ستوره" له گه رووی ئەم چاخه دا به سه ر شه پۆله کانی زه مه نه وه بۆ ئاماده بوون و ده ربړینی بوونی خو ی دیته پیشه وه .

٢٠٠٣.١.٧

سوید

* تێبینی! له سه ره تادا ئەم وتاره به عه ره بی نووسراوه و وه ک ده روازه یه ک بۆ شیعری ژن له کوردستانی باشوور له گوڤاری *حجنامه* بلاوکراوه ته وه . رۆژنامه ی ئاسۆ، که له رۆژه لاتێ کوردستان ده رده چیت، کردوویه تی به کوردی له ژماره ٩١ ی ٢٠٠٥ یش بلاویکردۆته وه .

ئەزموونی شیعرییەتی ژن

و

ویناندنی شەبەنگی بوون

۱

پەنگە ئەرکیکی ئاسان نەبێ، کە بۆ پێزدانان گۆڤاری نما؛ بەشی ئەدەبی لەم ژمارەییە خۆی تەرخان کرد بۆ شیعری ژنی کورد، ھاوکاتیش ھاوڕۆی شاعیرم عەبدولموتەلیب عەبدوڵلا لە پیناوا ناسکیەکی شیعرییانه ئارەزووی بەشداری منی کرد بۆ سەرپەرشتیکردنی ئەم دۆسیەییە، تا بتوانین خۆیندەوێهەکی "جیاواز" لەو وێنەییە کە ناسراوە لە خۆیندەوێهەکانی شیعری کوردی، لەسەر ئەزموونی شیعریی و تایبەتیەکانی ئەم ژنە شاعیرانە بخەینەپوو.

شیعری ئەو شاعیرانەش، کە (موتەلیب)حەزی کرد ئەرکی نازیان لەسەر من بێ، لە ئەزموونی: بەهره موفتی، جوله حاجی، چنور نامیق، تەرزە جاف پیکدین. ئەو ئاستەنگە کە لەمپەر لە بەردەم ئەم خۆیندەوێهە جیاوازه داخواریکراوه قووت دەکاتەو تەنیا لەکەمی شیعەرەکانی ئەم شاعیرانەدا تەواو نابێ، بەلکوو ئەو ئاستەنگە کە نیگەرانییەنەرە و دواچاریش تووشی کۆنترۆڵکردنمان دەکا، پرسیاوی پەگەزە. لێرەدا وەک قەدەرکی سڕوشتی، بئ ویستی من، پوانگەیک دەبێتە خۆینەری ئەم شاعرانە کە نیرە. کەواتە،

لەدواچاردا ئێمە ناتوانین خۆیندەوێهە کمان نەبێ کە لە مەرامی دەسەلات و خەیاڵی نێرسالارییدا بێبەری بێت، یاخود بەلای کەمیەو ئەم خۆیندەوێهە بێبەری بێ لە مەیلی ئەو بالادەستیە کە بەختی میژووی ئەو نیرینەییە بوو. بەر لەم نووسینە، لە گۆڤاری "حجلنامە"، کە بە عەرەبی دەردەچێ، داواملیکرا وتەیک بۆ ئەو ژمارەییە بنووسم کە تەرخان بوو بۆ ئەزموونی شیعری سەرتاسەری ژنی کورد. دواچار بەرتەکی ئەو وتەییە بوو ناپەرەختی بەشیک لەو ژنە شاعیرانە کە من سەرنجی خۆم لەسەریان پراگەیاندا بوو. پەنگە لەم نووسینەشدا ئاسان نەبێ کیشەکانی ئەو نەریتە باو بەرجەستە بکەینەو، کە پیاو شاعیرە ناسراوەکان، بئ بوونی ئاست و سەرچاوەییەکی پسپۆری لەبواوی پەخنەیی شیعردا، بوونەتە بپارادەری پایە و ئاستەکانی شاعر. ئەم پسپۆری پەخنەییە کە باو لە ئێمە، ئەو خۆی شاعر نییە کە دەبێتە بابەتی پەخنەیی پەخنەگرانمان، بەلکوو ئالۆزی و وردەکارییەکانی تری پەیوەندییە کە لەنیوان پەخنەگر و ئەو شاعیرە مێیەدا هەیه.

پەیوەندیەکانیش هەر تەنیا پەیوەندی جەستەیی نین: لەهەندێ حالەدا ئەو پەیوەندییە تەنیا لە هەرارکیی، سترۆکتۆری سەقامگیری ناو پۆحی هەردوو پەگەزدا پیکدێ، بئ ئەوێ ئەو پەیوەندییە پراکتیزە بکری، هەندێ جار لە پەیوەندییەکانی خزمایەتیەو تە دەگاتە خێل و حزب و ھاوشارییدا، خۆی وێنە دەکا، دواچاریش، لە نمایشکردنی ناز و لەنجەییەکی شاعیری ژن بۆ شاعیری نێردا کۆتایی دیت.

به پێچهوانه که ی ئه مانه ش، و ته یه کی دوور له په سن و پیا هه لدان، ئه نجامی وینه نیگه تیغیه که ی بۆ ئاماده یه .

بۆیه سه خته له ناو ئه و جوگرافییه به پرق و خۆشه ویستییه داسه پاوه دا، روانگه یه کی شیعرییه تمان تیدا ئاماده بی. مه یله داپۆشراوه کان جله وی په یوه ندییه کانمان له گه ل ده قو شاعیردا ده که ن. روانگه ماریفیه کان له ئه زمونی ره خنه ی کوردیییدا، هه میشه وه ک ئاره زوییه ک ده مینیتیه وه و په یره وکردنیان ته نیا له سه رابی خه یالدا کۆتاییان دی. که واته هه روه ک چۆن پاله وان لای ئیمه، بی بوونی پاله وانیتی، ده بیته پاله وانیتی خورافی، یان هه لاتووه کان، بی بوونی واقعی هه لاتنیان، پيسوا ده بن، به هه مان ته رزیش شاعیریش لای ره خنه گری ئیمه ویناده کرئ.

به هه رحال، چۆن ده کرئ شیعیر له ئه زمون و ژیا نه نمایشکراوه که ی خۆیدا به شداریمان بکات، یان ده توانین تامی ئه و ئه زمونیه ی ئه و بکه یین؟

له پوانگه ی ئه و ئه زمون و ژیا نه دا، که شیعیر هه لگریه تی، هه ولده ده یین گفتوگۆ و گومپایی و تۆرانه کان، که له به شداریبون له ئه زمونیه کانی ئه و شیعیرانه دا و پرای مه ودای دووری ئه وئ و ئیره ش، دروست ده بن، له کورته سه رنجیکی خیرا به رجه سه ته بکه یینه وه .

۲

به لئ ئیمه له “پینجشم” یه کدا، که (به هره موفتی) له ئه زمونی روژیکدا ژیا نیک ئاوه لا ده کاته وه، بۆ ئه وه ی خود به رجه سه ته بکاته وه

و ئیمه ی تپه پریوو، دۆشداما و نا ئاگا به شداری ئه م جیهانه بکات. جیهانی به هره، یان پۆژی پینجشمه ی ئه و، به چینی وه ی وشه کان ده بیته ناوه کییه کی بزۆک و وه ستا و، دلنیا و نیگه ران. به لام له گه ل زیاتر ئاشنابوون به و پۆژه “پینجشم” مه یه، تیگه یشتنمان له ساتیکی تیگه یشتنه وه بۆ ساتیکی تری ئه و جیهانه قوولتر ده بیته وه. هه رچه نده له گه ل یه که م گفتوگۆی هه ستیکی خه مین، که “مانگ ده رناکه وی” مه زنده مان بۆ ئه زمونی ژیتیکی شیعیری و ژیا نیکی ئاشقه مانگ و ته نیاتر له و مانگه ده چی. له و جیهانه ی، که له قه ده ری “پینجشم و مانگ” چرپه بیته وه، “بوونی” له مانای “نه بوونی” ئه و بوونه وه رده ئاماده و نا ئاماده ده بیته، که وا له ئه شق ده کا، هه رچه نده “که س نییه ئاشقایه تی له گه ل بکا”، جیهانی بوونه که ی، که وینای “ده ف” وه رده گری، خۆی، به زایه له ی ده فه که، ئاماده بکات. به ده م ئه و “ده ف لیدان” و ئاوازان وه که چۆراندنه وه و زرینگانه وه ی ئاهو و چرپه کانی ئه زمونی ئه و بوونه ی شاعیره، خه ریکه به و ژیا نه ئاشنامان ده کا، که له بوونی “هه رفه کانم نابنه وشه” نزیکان ده کاته وه. گه پان “به خه ونیکی خۆش”، موژده، یان سه ره لدان و کرانه وه ی دره نگ نه هاتووه یه، که وه ک به هایه ک بۆ پۆشکرده نه وه ی ئه و بوونه بۆ گه پان و بیرکرده نه وه له جوانییه کانی ئه م ئه زمونیه ده مانخرۆشینئ

دوا جار کاتئ ئیمه ی خوینه ریش له ناو ئه م جیهانه “پینجشم” ه شیعیره جینشین ده بین، هه ولئ نه هاتنی “مانگ”، یان ئه و “مانگه ی” که ده بیته ئاماره و ته کانیک بۆ به های “بوون” ی ئه و

“پنجشهم)ه شیعریه، ههسته کهین که “مانگ” چه می ئەم ئەزموونی “بوونه” بهرجهسته دهکاته وه. لهسهرتاپای شیعری “پنجشهم” دا، لهههردوباره بهیادهاتنه وهیهکی نههاتنی “مانگ” دا، کۆمهالی وینه و دیدی جیاواز، که چپوونه وهی ئەزموونی ئەم شیعریه، دهمانباته نیو گفتوگویهکی ئیستاتیکی و ماناداره وه.

پیاو له دیمه نه شیعریه کاندای وینهی هه مه تهرز وهرده گری. سه ره تا هه ره دلئیی دهرنه که وتنی ئەو “مانگ” یه په ههنده له فه نای پیاوه کانه:

“ مانگ دهرناکه وی”

لیوم شوپ بوینه وه

بۆ سه ره قه بری پیاوه کان”

جوانی مییه تی ئەم شیعره له وه دا بهرجهسته ده بیته وه، که ئیمه له نه وا، په نگ، دیده و وینه کانی ئەو شیعره وه تامی ئەزموونییکی مینه ده کهین. هاوکاتیش گوی بیستی ئەو گله یی و هاوارکردنه ی دهنگی ژن نابین، که جوریک ناشنایه بۆ خوینه ری ئیمه .

هه رچه نده “دهسته زهنگیانه کان” ی شیعری (به هره)، “دهمیکه پیاوانه خهون ده بینین”، وه لی هه رچو نیی “زهنگیانه کان” خه یالمان پرده کا له په نگا ورهنگی دیمه نیکی ژنانه، دهنگی ژنیک له کاتی بانگ کردنی (مانگ)، وه که هوی بوون دهرنگیته وه.”

به لام جوانی ئەم بوونه “پنجشهمه” یه له وه دا بهرجهسته

ده بیته وه، که خو پرسکیکی سروشتی و هارمونییه تی ساده ییه کی ئالۆز ئەزموونی ئەم جیهانه مان بۆ ده گپیتته وه. که واته وه که چوون وه پرسبوون له دست نه هاتنی (مانگ) ئەو بوونه ده کاته گۆرانیه که، که ژنیکه له بن “دره خته ته ره کان” دا هه موو ژیان له “پنجشهمه یه کی فه نادا” بهرجهسته ده کاته وه که “وه که موسیقا بۆ براده ره که ی راده کیشی”.

۳

که چی له ئایه ته شیعریه سرک و بیرۆکه ئامیزه کانی (جوله حاجی) دا، وپرای سه رگه رمی گفتوگۆی ئەفینییکی له یه که تو او ه دا قه دهره دهره کیه کان ئەزموونی ئەو دوو بوونه وینه ده کات ئەم “ئایه ته” پیشکه شکراره ی (جوله) بۆ ئەفینه که ی، له هاوکیشیه یه کی مه حالی مسۆگه ر یان پیچه وانه که ی، خو والا ده کاته وه. ئەزموونی ئەو ئەفیندارییه له بارانیکی “نیر” و “می” دا تیکه لاو ده بی که له گه ل بارینی ئەو ئەفینه دا هه ره دلئیی له م بوونه دا دوو روچ ده بنه “جمک” و دوانه یه کی نیر و می له باریندا بهرجهسته ده که نه وه.

وه لی هاوکاتیش له ته واوی پرپه وی شیعری “ژبوته ئایه ته که” ئەزموونی دوو ئەفیندار لیکترازان و یه کتر له ئامیزکردندا شه به نگیک له په نگه جو راو جو ره کانی “بوون” بهرجهسته ده بیته وه.

که چی له دیمه نیکی تر دا ئەفینداری می “شیعره که له دوو دهنگی می و نیردا خوی ده نوینی” له (ئاخه که قالادا” نوێژ بۆ ئەفینه که ی ده کات، به لام ئەنجام ده بیته خویه که که بتوانی ئەم ئەفینه بهرجهسته بکاته وه.

(جوله) له م "ئایه ته" شیعرییه دا، هه ولده دا ئه زموونیک له ئه فینداری ژیان، که ئیمه ش به شدار ده کا، به رجه سته بکاته وه . وینه و ئاماره کانی شیعره که پوخساری ئه و جیهانه وینا ده که ن، که ئه فیندارانه تیایدا جینشینه . له گه ل هه وینه و وینه یه ک، ئیمه زیاتر پوومه تمان بهر ورده کاریه کانی ئه و جیهانه ده که وئ . ئه م خه سلته ش ته نیا خه سلته ی شه هوانی شیعره، که ئه زموونه کان له ئه تمؤسفیریکی ناسکدا ئاپوره ده کا . له وئ له و جیهانه دا دلکیشی ده نگ و یادو جه سته ی ئاشق له دیمه نیکی دیار و نادیاردا، له که ژیکه ته پ و خاودا ..... تاد ، ئاوه لا ده بنه وه .

هه ر بویه په نگه تامی ئه م "ئایه ته" شیعریه، ئه زموونه مینیه که ی له ده نگدانه وه ی خرخالی ته مه نی کورتم ده بم" ، ژیانمان بیدار بکاته وه . دواجاریش ئه فیندار ده بیته هزی (ئایه تیک) ی شیعری و ده بی ئه فینداری ئه و ئه فینه ش بخوینینه وه، تاوه کو "بوون" له که ژیکه سه رمه ستانه دا ئه و جه سته باراناوییه له ساتی تیکه لاوبووندا، به رجه سته بکاته وه .

٤

به لام ئه زموونی ئه و ئه فینداریه، که تایبه ته به ئه زموونی گشتیه تی "بوون" و ره نگدانه وه ی ژیان و جیهانی ئه م شاعیره مان، له ئه تمؤسفیری "ده مه و بارانیک دیمه وه" دا خه یال دانیکی دیکه ی شیعری گفتوگومان له گه ل ده کا، یان به ره هندیکی تری خودی شاعیرمان ئاشنا ده کا .

" چنور نامق" له په یوه هندییه کی لیکنا لوی "زه مه نیکی" ی سه فه ر

کردوو، یان له سه فه رگه راوه و "شوینیک" ی هه میسه ته په وه، ئه زموونی ژیانیک به جیهانی ئیمه ده ناسین، که بی نووسینی ئه م شیعره: " ده مه و بارانیک دیمه وه" ، ئه و ئه زموونه ی ئه و له " بوون" دا ئاماده یی نه بوو .

که واته ئه وه نووسینه، یان کرده ی شیعرییه ته که ده توانی بوونه له یادکراوه کان و ئه زموونه په رش و بلاوه کان، یان نه گوتراوه کان، له ره نگ و تام و خه سلته تیکه خودیانه دا، تایبه ت به و ئه زموونه، ناوبه خش بکا .

شه به نگی ئه و ئه زموونه ی " بوون" به ده سپیکه دیاریکردنی "زه مه ن" ئاماده ده بی و موژده ی "هه بوون" ی ئه و جیهان و ژیانه دیار ده که وئ، که خودی شیعره که ش به م ده سپیکه ئاوه لا ده بیته وه:

"ساتیک پاش زه مه ن دیمه وه

درهخت ده گرو

سه وزایی له بهر ده که م" .

که "زه مه ن" خه ریکه ده روا و "من" ی شیعریش ده گه پیته وه، ئیتر دوو بزوانی جیاواز "شوین" نمایش ده که ن، یان خودی شوین ده بیته ژنیک که ئه فینیک سه وزی کردوو: درهختیکه بارانیک به سه ر سیبه ره که یدا ده بارئ و شیعریش ئه زموونی ئه فینداریه که ی بو "بوون" ده چرپین .

بویه "ده مه و بارانیک دیمه وه" ، وه ک خودی ئه زموونه ئه فینداریه که ی شیعره که، وه فاداره به ژیان "شوین" . ئه م شیعره

له خه می بهرجه سته کردنه وهی به های ژییانی ئه شقیکی ژنانه و په یوه نیدیار به شوین دایه .

لیره دا مه به ست له گرینگیه تی شوین، جوگرافیایه کی دیاریکراو نییه، به لکو پایه ی شیعره، یان به ده رپرینیکی تر، شوینی شیعره . له وئ له و شوینه دا، “مالیک له ته م”، که ژیان “له ئه ماره تی خه ونیک...” له فه نای ئه فینداره که یدا ده ژی . به لام چاوه پروانیه که هه میسه ئاماده یه، ههروهک خودی ئه و ئه فینه له جه سته ی ئه و “زه مانه” دابیت و بزوانه که ی ئه و هاتنه له شه به نگیه کدا ئه م چاوه پروانیه دلکیش بکات .

هه رچونئ بیت، شه پۆلی وشه کانی “ده مه و بارانیک دیمه وه” وهک میتافوریک بۆ ئاخواتنی ئه زمونی چنور نامیق . داوه تمان دهکا، که به ریگه ی شوینه کانی خۆمانه وه، ئه و شیعره له ئه زمونی خۆماندا بوونی پی ببه خشین . واتا وهک شوینیکی شیعریی تیدا نیشته جی بین .

به لام پیویسته بتوانین هۆگریهک له رهنگی هه سته کانی ئه و ئومیده چرانه ی، که بوونی ئه زمونی ئه م شیعره پیکدینن، ده سته بهر بکه ین . به گه یشتن به شوینی شاعیر، واتا هۆگریون له گه ل ئه و شوینه شیعرییه ی شاعیر، ئه وه رۆشنایی بوونیک ده بینن، که ئه زمونی ئه فینداریهک به ره مهینه رییه تی .

چونکه بهر له وه ورده کاریه کانی ئه و شوین و زه مه نه، وهک شه به نگیکی خویان نمایش دهکن .

رهنگه خودی شوینه که، هه ندی جار، بهرجه سته بنوینن، که چی

دوچار ئه و شوینه ئه زمونیکی شه به نگی ده ئافرینی، که بهنده به رهنگه کانی هه سته خاوه ن شوین، یان گه مه ی شیعره که . هه ر ئه مه شه واما ئلیده کا سه فه ر بۆ ناو ئه و شوینه بکه ین، که “ده مه و بارانیک دیمه وه” ی تیدا جینشینه .

ه

ئه گه ر وهک به رده وامییهک له ئه زمونی ئه فین و شوین و... جیهان بینی شیعرییه تی ژن و شه به نگی بوون گفتوگو له گه ل ژیاندا بکه ین، ده توانین بیژین، وپرای لیک ئالوی ئه زمونی ئه و چوار شاعیره ژنه، وه لئ بیروکه ی ژیان، یان تایبه تمه ندی ئه زمونی (ته رزه جاف) له وینا کردنی ژنیستی شوین، ره هه ندیکی ترمان بۆ بیرکردنه وه، یان ناسینی ژیان ئاشنا دهکات .

به لیکسوان و چرپه چرپی ئاپۆره ی شیعری “پووت”، که ئه گه ر هه رییهک له په یف و ده سته واژه کان وهک شه پۆلیک له دهنگ و زه نا و ئامازه بخوینینه وه، چاومان یان بینیمان له شه به نگی بوونیک ساتمه دهکا، که ئه زمونیکی له ژن و پرسیاره کانی تیدا جینشینه .

ئه وه مان له زه ینه که ئه و “بوون” ه “رووت” ه، وهک بوونه که ی، یان ئه زمونه که ی (چنور نامیق) و (جوله حاجی) و (به هره موفتی) له چاوه پروانیی و هاتنی کدا ئاوه لا نابیته وه، به لکووه له “گه رانیک” دا ئه و “بوون” ه ده وینی، که ئیمه به هه ست ده بییستین .

ئه و گه رانه ش ئه و “من” ی “بوون” ه که له “کراسیک ده گه ریم پر به بالای جوانیه کانم” بی .

که واته هه ر له به راییه وه جه سته ی بوونیک ژنانه له ودیوی کراسیکدا

ئاسۆیه جوانه کانی ئاوه لآ دهکاته وه .

به لام ئه و بوونه "گه پیده" یه : " وهک دارپزانی تافگه یه کی رهنگین به سه ر گردگۆله پاکیزه کاندانا ، لیره دا مه به ست " پاکیزه کانی ئه ون" ، نهک ئه ویتتر، یان خوینهر، ئه زموونی ئه و "گه رانه پووته" دهکاته فۆرمی "بالای" جوانی بوونه ژنیتیه که ی. به واتایه کی تر ئه و "گه رانه پووته" خودی فۆرمی یان "کراسی" ئه و جهسته یه وینا ده کا .

ته رزه جاف، ته رزه شوینیک بۆ جینشینکردنی "بوون" ی ژنانه ی خود نمایش ده کا، که روحیه تی ئیرووس (Eros) مهستی کردوه . "گه ران" ی ئه و جهسته "پووته" بۆ شوینیکه که له ویدا جوانیه کان به جوانی خویمان ببینرین. له ویدا جهسته ی ژنیتیه له ویدیوی شه به نگی "کراس و تافگه کان و میهره بان و عه ورت و ماچه کانی خۆر....)،" به های ژیان و ناسکی ئه و ئه زموونه ئاماده یی "بوون" یک، رابگه یه نن. که واته به گه یشتن به و "شوینه" ئیرووسیه تی "بوون" به رجهسته ده بیته وه .

بیرۆکه ی ئه و خوازینه ئیرووسیه، گه ران به دوا ی ئه قین و جوانیه کی خه یالینراو، له سه رچاوه ی ئه و ئیرووسه ئیدیا له ی پلاتون (Plato) دا پیشاژویه . له دونیای بیرۆکه ی پلاتوندا، ئیرووس مانایه کی پۆحیا نه ی هه یه . رهنگه وزه ی ئه و ئیرووسه به ندبئ به و پۆحه ی مرۆف که دلکیشیه کی سه رمه ستکارانه ی هه یه . ئه و ئاره زوو ه ئیرووسیه بۆ شوین، یان ئه و دونیایه ی که له ویدا جهسته ئه زموونی ئه و "بوون" ه ئاوه لآ دهکاته وه . به لام داخوازی بۆ فۆرم له چیژی جوانی به دوور

نییه، بۆیه ئه و جهسته "پووت" ه شیعه یه ی "ته رزه جاف" ئاره زوی "کراسیک" دهکات دوا جار ده بیته دیسپلینیک جوانی، که فۆرم بالا دهسته، واته ئه وه ئه و جهسته یه یه که شه به نگی که ی له رهنگی ئه و "کراس" ه ئاره زوو کراوه ی "ته رزه جاف" دا، ئه م (بوون) ه له ئیرووس گومرا دهکات .

ئه وه ی که گیانی بینین، یان خویندنه وه ی (ئه ویتتر) نیگه ران ده کا، یان تووشی گه رانیک وئلی ئیرووسی دهکات، شه به نگی ئه و جهسته یه ی (ئه و دیوو کراسه که یه)، بالا دهستی فۆرمی ئه و جهسته یه یه، چونکه هه ر ویناندنیک بۆ شه به نگی ئه و فۆرمه جهسته یه یه خۆی له خۆیدا راستیه کی گومرایه، شه به نگی هه میشه وه رچه رخوا و بزاه، به رجهسته کردنه وه یه کی نیگه رانکاره . که واته هه موو خویندنه وه یه کی ئیمه ده بیته "پووتکردنه وه" و "کراس له به رکردنی-به فۆرمکردنی" ئه و جهسته یه .

به لام ئه و هه وله بۆ ئاوه لآ کردنه وه و دواندن ئه و جهسته ی شوینه، ژن ئاکاره، یان فۆرمه مینیه یه سوورگومی شوینیکمان دهکات که جوانیه کان و چیژه کانی تیدا ئاوه لآ یه . ئه وه ئه و جوانیه شه به نگیه یه که ئیمه ی مرۆف له ئه زموونه کانی ئه و چوار شاعیره مییه دا ناچاری به شداربوویه کی ئاماده بوو ده کا .

۲۰۰۴ مای

ستۆکھۆلم

به ناو پێکدا دهبارێین: له رینه وهی دهنگێکی به ده مپۆه

گرنگی شیعری به گشتی و، شیعری کوردیییش به تایبهتی، وهک ههر کردهیهکی ژيانکردن، له وهدا نیهی که له خه می ئه و شیوازهی که باو و جیگیرکراوه بکۆشی، به لکووو ئه و گرنگیه له وه دایه که دهنگهکان بتوانن شیوازیکی نه بینراو، یان جیاواز بدۆزنه وه. دهستکردن به گه پان به دوا ی رێچهیهک، یان گهردوونێکی تر، له دایکبوونی ویستی ئه و جوداوازییه، که له رووبهری ژیان و بگره جیهانی شیعری ئیمه دا ئاماده بوونێکی شه رمی ههیه. هه بوونی شیوازیکی جودا له پرۆسه ی شیعرا ندنی نادیا رییدا، ئه وه ده گه یه نێ که تۆی شاعیر توانیو ته زمانیکی تایبهت به خۆشت به ره مه بهینیت. به واتایهکی تر، ئاوه لا کردنه وه ی رێچهیه که به ره و گهردوونه په نهانه کانی زمان. بۆیه بوون به شاعیر وهک خۆت، به زرنگی وتنه وه و ئه زبه رکردنی ئه و وشه، ریتم، وینه، هاوردنه و شیوازانه دهسته بهر نابێ که شاعیرانی لیکچوو به گه له کووی دایان پێژاوه، به لکووو ئه وه به شیعرا ندنی ئه و شیوازه، یان ئه و رێچه فه رامۆشکراوه ی که به ره و ئه و گهردوونه نادیا ره مان ده بات، ده رده که وێ و ده خه مێ. پێرۆ کردنی ریتمێکی داسه پاو، که هه میشه وهک نه ریتمێکی قبو لکراو، بخوین، گوینگر و بینه ر به ئاسانی ده قی پێوه ده گرن، وهک ئه و شیوازه ی که ههر له دوا ی نه وه ده کانه وه له ئاستی به شیک له شیعری کوردییدا له سه ر بنه ما ی په یوه ندیه کانی هاو پێی،

هاوشاریی له ئارادایه. ههر له سه ر بنه ما ی ئه و مگجیزه ش، خودی ئه و شاعرانه خۆ به خۆ و خویننه رانیان، به ناوی "خویندنه وه"، "رافه" و زاراوه گه لیکێ تر، که له بلاو کراوه کانی کوردییدا په سنی په کتر ده دن، که ئه م دیا رده یه ش په کیکه له و هۆیا نه یه که ره خنه ی کوردی له ده ره وه ی خودی ره خنه سا زییدا هیش تۆ ته وه.

هه رچه نده ئه و دیا رده شیعری و ره خنه خێزان دارییه ی کوردی پێویستی به خویندنه وه یه کی فره بوار هه یه، به لام بۆ ئه وه ی ئه و سه ر نه مان که مێک راشکاوتر بکه ین، ده توانین ئاماژه به وه بکه ین که ئه مپۆ خویننه ر ده توانی سه دان نمونه ی لیکچوو له و شیعره حیکایهت "ئامیز و میتافیزک ئامیزه له شیعری کوردییدا ببینی، که به و ته رزه ریتمه ده ستپێ ده کا" "ئهی یار ئه شق له فرده وه سه کانی مه حبه بت په شیمانی کردینه وه ... تادا"، هه ندێ جاریش، له کن ئه و ته رزه شاعیرانه دا، ئه و "ئهی یار" به په یفگه لیکێ هاو مانا، وهک "ئهی هاو پێ، برادر و ... تادا"، ده ستپێ ده کن. هاوکاتیش له خویندنه وه ی ههر یه ک له و نمونه شیعرییه باوانه ی ئه مپۆ ماندا، کتوپر وینه و کوپله شیعریک له چامه ی "ده نگی پێی ئاوی سهراب سپیتهری یان فه روغ فه روخزاد، به زه قی به رۆکمان ده گری. دوا جاریش مه یلی خویندنه وه و کاته به فیرو چوو هکانمان، تاسه دار و خا که سار ده کا. به هه مه حال.

که واته شیعرا ندنی شیوازیکی ده ربیرینی خودییا نه یان تاکگه رایانه، به هونه ری لاساییکردنه وه ی په یفگه ل و ئه زبه رکدن ئه و ریتمه ئاسۆیی؛ حیکایهت ئامیزه ی، که ئاماژه مان پیکرد، له دایک نابێ. لێره وه

دۆزینه‌وه‌ی ئەو شیوازه رەسەنە ئاسان نییە. دۆزینه‌وه‌ی ئەو شیوازه بە ئارەزوو مەیسەر نابێ بە‌لکوو لە رۆچوون بە‌ناو ناخی زماندا چاوه‌ڵدێن. یان بە واتای ژیل دۆلۆزییانه لە خودی زمانی خۆندا نامۆ بیت. (۱) بە‌مەش شاعیر رێچکە‌ی کۆچیک بە‌ره‌مه‌ده‌هینیت. ئاوه‌لاکردنه‌وه‌ی ئەو رێچکە‌یه بە‌نده بە دۆزینه‌وه‌ی ئەو شیوازه خودگه‌راییه. ژیان بە‌خشین بە‌و شیوازه پڕۆسه‌یه‌که لە بووناندنی خود لە‌ناو گه‌ردوونی زماندا. ئە‌مه‌ش مانای په‌یفاندنی یاده‌وه‌ریی فرامۆش‌کراوی زمانه.

لێ‌روه بە‌ دواندنی کۆشعرێ نیکار نادر "بە‌ تاو پێکدا ده‌بارین"، که بە‌ر له‌ خۆیندنه‌وه‌ی ئەو کۆشعیره، ئەو شیوازه له‌ شیعریه‌ته‌ی که وه‌ک پێشه‌کیه‌ک ئاماژه‌م پێک‌رد، له‌ زه‌یندا نه‌بوو. خۆینه‌ر به‌‌ده‌م رینگای په‌یفین له‌گه‌ڵ ئەو کۆشعیره، کتوپ‌ر به‌‌ره‌و رووی دیمانه‌ی ئاسۆی شیوازی‌ک ده‌بێته‌وه که له‌‌ویدا هه‌سته‌که‌ی له‌ قوولایی ناخی ئەو شیعرا‌نه‌دا مه‌یلیک له‌ نا‌ئاسایی‌وونی شیوازی‌ک، رینگایه‌کی نامۆ یان زمانیکی نامۆ سه‌ره‌تاکتیت له‌گه‌ڵ ده‌کا. به‌ ده‌ربیرنیک‌ی تر، ده‌کرێ له‌ جوگرافیای ئەو کۆشعیره‌دا، له‌‌رینه‌وه‌ی ده‌نگیک بیستین که به‌‌ده‌مه‌پۆه ده‌خوایێ شیوازی‌کێ خۆ‌کرد به‌ خاکی شیعریه‌تی ژن ببه‌خشی

وه‌لێ له‌ به‌‌رایه‌را با ئە‌وه‌ بلێم، که به‌‌ر له‌و کۆشعیره، به‌ رێک‌که‌وت چ‌ه‌ند شیعری وه‌ک: "کوێر بوونه‌وه"، "وه‌شان" و "دلم هه‌ناریک بوو رنیا‌ن"ی نیکار نادره‌م خۆینده‌وه، که هه‌ر ئە‌مه‌سال، ۲۰۰۶، به‌ رێک‌که‌وت" له‌ سایتی "ده‌نگه‌کان" بل‌او‌کرا‌بوونه‌وه، (به‌ر له‌و

شیعرا‌نه‌ش، شیعری تری ئەو شاعیره‌م نه‌بینیوو). دوا‌جار هه‌ر به‌ رێک‌که‌وتیش، دوا‌ی ماوه‌یه‌کی کورت، که له‌ سایتی ناو‌براو‌دا به‌‌رگی ئەو کۆشعیره‌م به‌‌رچاو که‌ورت، شه‌به‌نگی ئەو شوێنپێیه‌ی که ئەو چ‌ه‌ند شیعره له‌ زه‌یندا ما‌بوونه‌وه، به‌‌ره‌و ته‌یکردنی جیهانی "به‌‌تاو پێکدا ده‌بارین" ج‌ولانده‌مه‌وه.

له‌ شیعری "کوێر بوونه‌وه"دا لای نیکار نادر، مه‌یلی ویستیک‌ی رووتی شیعریانه، هاوکاتیش هی‌ورانه‌ بۆ تیکش‌کاندنی پێناسه‌ دارپ‌ژراوه‌کانی: "هاوسه‌ریتی"، "ئه‌فین"، "ماف"، "پاکیزه‌یی"، "ئازادی"، "ئه‌شق"، "ناشتی" و "ژیان"، به‌‌رۆکی زمان ده‌گرێ، به‌‌مه‌ش به‌‌مه‌ش رامانیک‌ی نا‌باو، گه‌ردوونیک‌ی بارگیک‌راو به‌ مه‌رجه قوورسه‌کان له‌سه‌ر ژن، له‌ زماندا ئازادی خۆی راده‌یه‌نی. له‌ دوا‌ی خۆیندنه‌وه‌ی ئەو شیعره، ئیتر وینای ژن هه‌ر له‌ خۆزگه‌ و خه‌ونی به‌‌ده‌یه‌نانی رزگار بوون و خۆ به‌ قوریانی نمایش‌کردنه‌وه ده‌بێته‌ راپه‌رموون و تیه‌له‌چ‌وونه‌وه‌یه‌ک به‌‌ناو خود. نیکار به‌‌کرده‌یه‌کی شیعریانه‌ی بێبا‌کانه‌ ئەو مانایه‌ بناخ‌پ‌ژانه‌ی که ده‌سه‌لاتی نێر به‌ ناوی ره‌وشت له‌سه‌ر ویناندنی مێینه‌دا هه‌ل‌چ‌نینه‌وه سه‌ره‌و ژێر ده‌کاته‌وه یان هه‌ل‌یده‌وه‌ش‌ینیت‌ه‌وه و به‌‌مه‌ش شیوازی‌کی ره‌سه‌ن به‌ خودی شیعریه‌تی خۆی و مانایه‌کان ده‌به‌خشی. هه‌رچه‌نده ئەو شیعره به‌‌کۆپله‌یه‌ک یان لانیگایه‌ک له‌ جه‌سته بزواوه‌که‌ی ناتوانی گشت مه‌رامی ناخی ئاگاییه‌ شیعریه‌که‌ی رابگه‌یه‌نی، لێ وێ‌پ‌رای ئە‌مه‌ش ده‌توانین به‌‌دیمه‌نیک‌ی خێرای ئەو جه‌سته به‌‌پۆه‌یه‌ ویستیک‌ بکه‌ین و دوا‌جار به‌‌خۆمان ته‌واوی رینگای ئەو سه‌فه‌ره‌ی، که

به ده مپۆوه بێدهنگ دهسته واژه كان هه لده چنیه ته وه، وینا بکهین:

"له گوچکه کانی پیاویک را

نرکه کانی دونیا ده بیستی و

یهک له دو یهک

دل و چاو و روحی

زینده به چال ده کا و

ناوی لی دهنی ئە شق" (کوئربوونه وه، سایتی دهنگه کان).

نیگار زمانی ناخی ژنانه ی، وهک ره گه زێکی جودا، که لیژده نا
 ئا ماره کردن به دهسته واژه ی "جودا"، پۆلینکردنیکی باو نییه له
 مرۆف، به لکوو مه به ست له به های ناوه لاکردنی ره هه نده کانی
 جوداییه، وهک زۆرینه ی زمانی شیعی ژنی کوردی، له ناسکوژی
 شیوه ی دهره کی جهسته ی زمان، وشه، وینه و گوزاره کردندا
 دهرنا بری، به لکوو ئەو زمانه له جیهانیکی ناوه کی، له خاکیکی
 میگردا سه ره ه لده گری. چه شه ی ئەو زمانه ش له م ته رزه ده برینه دا
 تامده کری:

"هه ناره کیژیک به چه قۆ دلی هه لده کۆلری

نه قلشی ده که ویتتی و نه هه ناروی له بهر ده پروا... " (وه شان،

سایتی دهنگه کان)

به یقه کان پیکرا به چنینه وه ی وینه یهک له ژن، ناخی کۆمه لگای
 ئیمه ئا وینه ده کاته وه. له بهرده م ئەو وینه یه دا کۆی جهسته ی ژن
 "هه ناروی له بهر ده پروا"، لیژده رهنگی هه ناروی وهک هاوردیهک
 خوینمان به یاد دینیته وه. به لام ئەو وینه یه له یهک کاتدا هه م
 زمانیکی مینانه و، هه میش ئازاریکی مینانه به رجهسته ده کاته وه.
 هه ر له هه مان شیعردا، تیشکی ئەو ناوه کییه ژن ئامیژه، تژیتر
 زمان شه بهنگی ده کا:

"کچیک نهنمی بکا و

سه ره له نوی خاک ته پرکا..."

ویپای ئەمه ش، ئەگه رچی، به گشتی، شیعراندنی پرسی ماف،
 به رابه ریی تالانه وه به ده ست نه بوونی ئازادی و له خو روانین به
 چاوی پیاو... هتد، به شی سه ره کی له پانتایی نووسینی ژنی
 کوردییدا ته نیوه ته وه، که چی، به جوړیک له جوړه کان، له شیعی
 نیگارد، ئەو کیشه دژوارانه ی که هه میشه کۆمه لگای کوردیان
 گه مارۆداوه و ئاکامی ئەمه ش ره نگدانه وه یه کی زۆری له سه ر ناخی ژن
 و پایه که ی داناوه، ئاماده بیان هه یه، یه کی که له و کیشه سه ختانه ش
 شه ری کورد له گه ل دوژمنی دهره کی و ناوخویه، که کایه کانی ناخی
 ژنی کوردی برینرپژ کردووه. لیژده نیگار به دهر برینه کانی زمان،
 شوینپی ئەو شه په وهک شیوازیک له شیعی ته که ی ده پۆشی:

"شەپ تازە دلم ببوو بە هەنارەکە ...

خوینی سەدان گەنجیان

لەسەر ریشتم

چەند جار لەسەرم پیکهاتن و

داستانەکانی براکوژیم پێ

نیوزە دبوون ...

تەرمی ژنیکی هەتک کراوی

ئەوان رۆژی

کێ بە ئاقارم رابوورد

دەستی خویناوی خۆی پێ

ئەسپریوم و... " (دلم هەناریک بوو بریان"، سایتی دەنگەکان)

زمان لای نیگار نادر، بە شیوازیکی جودا بەنیو پانتایی خۆیدا وەر دەبێ و ریتمیکی ناباو؛ چریبەتیک لە وتنی بازنەیی، پەلهاویژانە، لە ئاراستە ناوەکییەکانی شیعراندن دەلەریتەو. هاوکاتیش لەمدو جولهکانی زمانی ئەو شیوازه‌دا، کە وەک دەرەکه‌وێ بە مەیلی خۆ جوداکردنەوێش سەرقالە، خۆیان بۆ بیستن مشتومال دەکەن. بەلام لە پیش مەیلی ناخی پەنھانی ئاگایانەیی شاعیردا، چەپەرێک لە خۆگرتن بەر هەست دەکەوێ، کە رێگا لە دەرپرینی ئاگایی شاعیر دەگرێ کە رەھایانە بیپەیفینێ:

"ئیلێک پیاوی پێر لە شوورە

کە شوورە لە نیوان خوین و ... شوورە لە چاوان و

شوورە لەسەر لێوہکانیان دادەکوژێ .. (بەتاو پیکدا دەبارین).

لێرەدا شیعییەت وەک تەکانیک لە رەخنە ھەولەدا رەھەندی کۆمەلگا و کولتوری ژیان لە جفاکی ئیمەدا بەرەو خەمڵاندنیکی قالا و بالا ھەلبکیشی. ئەو ھەولە لە شیعییەدا ئەو ناگەییەنێ کە شاعیر ئەو شتە باوانەیی کە دارپێژاون، بەنامۆ بکا، یان لەکەدار بکا، بەلکوو دەخوای رووخساریکی تر و ژیانیکی تریان پێبەخشی. چونکە شاعر، وەک رەخنەییکی تیۆری، خۆی بە سەرچاوەی زانیارییەکان نابەستیتەو، بەلکوو بە پێچەوانەوێ شاعر یاخی بوونە بە رویی ھەموو زانیارییە قەتیسماوہکان،

لەو دیدەرا شیعییەت دەبیتە کردەییکی سەرفراز بۆ دەرپرینە رەسەنەکانی شاعیر. بە واتایەکی تر، ئەو چەشنە شیعییەتە دەکاری لە رەوتەکەیدا ئەو چەپەرە تیکبشکینێ و ئەو شیوازه جودایە لای شاعری "بەتاو پیکدا دەبارین" تۆختر بکاتەو. بەمەش رەسەنایەتیەک لە راگەیانندی شیعییەتی مێ لە پیناوی پیکدادانی بەرھەمیئەرانەیی رەگەزەکان، رەھەندە "جیاواز"ەکان کاراتر بکا. بۆیە مەتەلی ئەو جیاوازییە لەو گومانەوێ لە دایک دەبێ:

"ئەوێ چ سیرحیکە کە ھەردەمە پیاویک

لەسەر رووحم لەسەر مێشکم

لهسەر لهشم ئیماراتیک بۆ خۆی دیاری دهکا ."

ئو دیمه نه شیعرییه له زهینماندا جوگرافیایهک دهکشیتتهوه، که لهویدا، وهک وینایهک، پیاو خولیایهکانی خۆی لهسەر لهشی ژن پیاده دهکا. بهمش لهشی ژن دهبیتته بوونهوهریکی داگیرکراو له ژیر رکئی پیابودا. بۆیه له جیهانی ئەم "ئیمارات" هی پیابودا، ژیان وهک شاعیریکی ژن ئەسته متره له ژیان وهک ژنیکی مروّف.

بهه چهشنه شاعیر به گرتنه بهری ریگای زمانهکهی بهرهو شیوازی بوونهکهی، دهتوانی لهمپه ره چهقیوهکانی کۆمه لگا فهرامۆشبا و ژیانیکی نوێ به رهگهزی نیر، وهک بهره مهپنهری ئه وه لهمپه ره، بناسینی.

هاوده میش شاعیر به دۆزینه وهی ئه وه ریگایه، دهتوانی خۆی لهو شیوازه به کۆمه لیبیهی که وتمان له پیکچوون و خۆ هه لاسین به یه کتره وه که ئەمرۆ له پانتایی شیعری کوردیدا که له که و بهرخۆر بووه، ده رباز بکا و هه بوونه فهرامۆشکراوهکانی جیاوازی خۆی ئاوه لا بکاته وه.

به لی، لهمدیوی "به تاو پیکدا داده بارین" نیگای مروّفیکی بیده نگ به رهنگی وشه و یارییهکانی زمان: هه ندیک جار نه وا و شیوازی ده ربیرینی "هه ولیر، خۆشناوه تی، سلیمانی، کرمانجی؛ هیوری، توورپه بی، خه مینی و تریقانه وهی ناخی ژنیتی زمان...، بوونه کهی به رجهسته دهکاته وه. به دهم ئه وه ریکردنه وه نیگار و دیمه نی ناوه کی

و ده رهکی روحی جوله ی شتهکانی ناو بوونی کورد، ده چنیتته وه. له ناو چرپاندنی راپه وی ریگای ئه و کۆشیره دا، خه م و خه نده؛ نیگای سروشتی شه رمانه ی ژنیتی کورد، شوینکاتی می، له ئاوازی لاوک و چه یران ئاسا، یان تیکه لاوییهک له ناله و تریقانه وهی ئه و شوینکاته، زه ینمان ده ته نییه وه.

"کۆشت بینه بیمه ناوی

شه پۆلان بدهم..."

لیره وه له گه ل ئه و لا بوونی زمان، وینه یهک له شه پۆلی سۆزی ژنانه، ژنیتییهک له جهسته ی په ریشانی، بیمالی بوون گه رم دهکاته وه. لی به دیویکی تر، ئه گه ر زۆر ئاوه زیانه، یان به ریتمی ئه و رۆژگار به زین، که لی نیکی ره چاو کراو له چه سره ت و تانه وهی دهنگی ژن، له دوورپانهکانی شیعریهت، خود بوون و مه نه لۆگ، لهمدیوی جهسته ی زماندا سه ره له دینن:

"خۆشه ویستیم به خۆمه وه نه بینیه وه..."

بۆیه ته ته ر ئاسا به شوین باس...

بۆن و... ده گه ریم..."

کۆی ماناوه ی ئه و قه هر و گه رانه به رده وامه به دوا ی راهایه تی "خۆشه ویستی" یه له ئاکامی کارایی "جهنگه لی ئیره یه" که له

به رهه می شه پدایه . شه پیش ویرانکردنی ئه و نامه یه که شیعریه تی ژن هه لگریه تی . بویه ئه و که ونه ی که حه سره تی گه پان و ویلی ئه و منه شیعره ژنیتییه په نا دهدا، خودی شیعرییه ته:

"نازانم خۆم بکه مه کام ماچ

تا خۆشه ویستیتیت فیڕ بکه مه وه

نازانم بچمه کام که ون

تا له جهنگه له کان دوورت بکه مه وه ..."

له یه کاتدا ناسکوژییه ک له شیعریه تیکی ناوه کیانه ی ژن قورگی حه سره تی گه پان ئاوازدار ده کا و گه ردوونی ئه قینی ناخ ئاوه لاده کاته وه .

به مجوره به روانینی من، ده کرئ ئه و کوشیعه ره، وه ک شیوازییک له مه یلی شیعراندنی جیاوازی، که ده خوازی به ریتمیکی بیده نگ بوونی خوی بدوینی، بخوینینه وه . وه لی دهنگی "من" له و کوشیعه ره دا، هه روه ک به ده م ریگاوه ناله کان ویلی کردبئ، خوی له ناو بوته ی "نازانم" یان "کۆدهنگ" کالده کاته وه . رهنگه چونکه ئه وکاتانه که هه سته کا"

به ره وه هر مرۆفیک

پیه له دینم سه یر ده که م سه رابه ..."

ویپای ئه مه ش، وه ک ته کانیک له مه یلاندنی شیوازی، ئه و کوشیعه ره ده خوازی به رهنگ و تامه کانی زمانیکی بیده نگ، له ریتمیکی

دیکه دا، شیوازی ماله شیعرییه که ی رابگه یه نی .

که واته کوشیعی "به تاو پیکدا ده بارین"، به مه یلیک له راگه یاندنی شیوازی زمانیکی ناباو، هه ولده دا له و کۆ دهنگه ی شیعری ژن، که وه ک وتم لیوانپژیه له ناسکوژی شیوازیکی ده رکی ژنانه، هه روا له و ریتمه شیعرییه ئاسویی و میتافیزکییه ئامیز و به کۆمه لیبه ی پیاوان، خوی دابپرئ. ئه گه رچی له و کوشیعه ره دا جوړیک له راسته خویی و ئاوله مه یی له زمانی ده ربپیندا ده بینرئ، به لام نیگار له و چه ند شیعری که دوا ی ئه و کوشیعه ره بلاویکردوته وه، که ئاماژه م پیکردن، ئه و مه یله له دابپان و جوداوازی زیده تر ده خه ملینئ. دواچاریش به ریژنه ی "پیکدا بارین" یکی تر دا. ده توانئ به زیاتر رهنگریژکردنی زمانه که ی، شیوازی مالی ئاینده که ی دره وشاوه تر بکا. وه لی دواچار ته نیا خودی ئه و دهنگه به ریپوه یه که ده توانئ به خوی ئه زمونه شیعرییه که ی ئه و شیوازه چاوه پروانکراوه رابگه یه نی .

که واته:

"نیگه ران مه به ... من ئه پۆم سه فه ریکی

ره هایه به ره و ونبوونه کان

ئه مه ویئ بیم بۆ مه له چۆله که ی وه ..."

نه ورۆزی ۲۰۰۶

ستۆکھۆلم

"نامهیهک بۆ بههشت"

پیاسهیهک لهگهڵ کۆپهرووشییهکانی تاراوگه و یادهوهیری مندالی

کۆچیرۆکی: "نامهیهک بۆ بههشت"

نووسه: باران

ستۆکھۆلم، کۆتایی ۲۰۰۶

کۆچیرۆکی "نامهیهک بۆ بههشت"، به زمانه شیعرییانهکهیهوه جۆلانهیهکی رهنگینه بۆ ههوت دهقی چیرۆک و پهخشانی، که ههر دهقیک لهو دهقانه له چهندان رووداو، پرسپاری ئهقینداریی، پهرووشییهکانی گهنج له نیوان ژبانی تهراوگهنشینی و بانگهکانی یادهوهیری مندالی و دۆخی کهسهکان له ژبانیکی دردۆنگی تهکنیکی و گهپان به دواي یادهوهیرییهکانی مندالی، دهچنیتتهوه. چیرۆکنووس (باران) به کۆپلهگهلی چری چیرۆکگهلیکی وهک: "زایهلهی پارچه پارچه بوون"، "تراویلهکی بالهکان"، "گولیک له گويزان"، "چاوه گریاوهکان پیکهنین"، "سێئێ..."، "ئهمشه و چ سارده ئهزیزمان" و "نامهیهک بۆ بههشت" هوه کۆی ئه و رووداو، پرسپاری و پهرووشییه بوونگهرایانهی ژبان دهگوازیتتهوه ناو گهردوونی زمان و نههینییهکانی ئه و ژبانگهله، که پیش خویندنهوهی ئه و چیرۆکانه نهبینراو بوون، ئاوه لا دهکاتهوه و بواریک بۆ خوینهر دهسازینێ که له ریگای خهیاڵاندن و ئهزموونهوه ئه و ژبان و رووداوگهلهی که له و کۆچیرۆکهوه ئامادهبیان بینراو کراوه، شرۆقه بکاتهوه. یان ئهگه به

زمانی نووسهری ئه م کۆچیرۆکهوه بپهقیین، که هاندهرییهکانی به گوھیتانی ئه و رووداو و کۆپهريشانییه له "مستبوونه لا به ههستتر" هکانی خۆیهوه سهراوهیان هه لگرتوه، چونکه خولیاي ئه و "کۆپیاسه" یه (باران) لهگهڵ ئه و کۆ پهريشانیی و یادهره ریپانهی مندالی ئه وهیه که ئه و "مستیم مه بهستره" ی خۆیمان پێپراگه یه نێ. ("سێئێ..."، لاپه ره: ۷۵)

لیره دا دهکری ئاماژه به وه بکهین، که ئه مرۆ له روانگه ی به شیک له و ئه کادیمیانه ی که له بواری رهخنه ی ئه ده بیدا دنووسن، هونه ری چیرۆک به ته رزه شیوازیکی سه ره بخۆ، یان دا برا و له ژانره ئه ده بییه کان پیناسه ده که ن. له بۆیه خوینه ریش ده توانی له روانگه یه کی سه ره بخۆوه، یان دا برا و له ژانره ئه ده بییه کانه وه ئه و چیرۆکانه رافه بکا. لیره وه ده کری تایبه تمه ندییه کان چیرۆکیکی تۆکمه و خه ملیوو له ده قیکی چر و پر، شیوازیکی چه شه ئامیز، شیوازیکی که له نیوان زمانی ده ره کی و زمانی ناوه کی؛ ده قی ده ره کی و ده قی ناوه کیدا هاوئا هه نگ و مشتوما لکرا وینا بکه ین. هاوکاتیش پێویسته ده قی چیرۆکیکی سه ره که وتوو هه لگری گرییه ک، گره فتیکی، رووداویکی بێ؛ یانیش ده قی چیرۆکیکی خه ملیو، وه ک هونه ری شیعر، بتوانی ته قینه وه ک بسازینێ. که واته هونه ری چیرۆک هینده ی له گه ل شیعییه ت هاودۆسته، هینده له گه ل ژانره کان دیکه نزیکی نییه .

ویپای ئه مه ش، به ده ر له و پیناسانه ی ئیمه، ده کری هونه ری چیرۆک شیوازیکی بێ که خاوه ن پیناسه گه لیکی دیکه ی خۆی بێ. به

واتایه‌کی دیکه، ده‌کرێ هونهری چیرۆک بریتی بێت له شیوازیک که چیرۆکنووس به خۆی شیوازه‌که‌ی دیاریبکا؛ شیوازیک که له بۆته‌ی ئه‌و پێناسانه‌ی که کراون/ده‌کرێن به‌ده‌ر بێ. یان به واتای والتهر بینامین، چیرۆکیکی سهره‌که‌وتوو، وه‌ک ههر به‌ره‌میکی تری ئه‌فراندن، له‌وه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بێته‌وه که له‌ناوماندا بژی و ناچارمان بکا بۆ که‌سانی تری بگێرینه‌وه. له‌و روانگه‌یه‌وه چیرۆک بۆ ئه‌وه‌ی نیه‌تییه‌کانی ژیاومان بۆ هه‌لبێتی و ئاوه‌لابکاته‌وه، به‌کۆپله‌ چر و پوخته‌کانیه‌وه بچیرۆکه، رووداوێک، ئه‌زمونییک له‌ ژیاانی مرۆفه‌کان له‌ ناو گه‌ردوونی زماندا ده‌ترنجین. به‌مجۆره‌ چیرۆکیکی پرسیار و په‌رۆشییه‌کانی بوونمان به‌ گۆ دین، که پێشتر بێده‌نگ بوون، یان بینراو نه‌بوون. لێ ره‌نگه‌ بۆ چیرۆکنووس ئاسان بێت که به‌شیک له‌و پرسیار و په‌رۆشییه‌ شیبکاته‌وه و ئاوه‌لابکاته‌وه، هاوکاتیش به‌شیکیش له‌ سه‌ختی شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و پرسیار و په‌رۆشییه‌ په‌یوه‌ستن به‌ شیوه‌ی هونهری لێزانی و ئاستی ده‌رککردن لای چیرۆکنووسه‌وه.

به‌مجۆره‌ (باران) له‌ ریگای هیڵکیشی و نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه و به‌رگی ئه‌و کۆچیرۆکه‌یه‌وه ئاسۆیه‌کی ره‌خسوتر بۆ خوێنه‌ر ده‌رخسین، که وێرای چه‌شه‌ی زمانه‌ شیعرییه‌که‌شی، چه‌شه‌یه‌کی جوانناسی تر فه‌راهه‌م بکا. لێره‌وه‌ نابێ ئه‌وه‌مان له‌ یاد بچێ، که (باران)، وه‌ک گه‌نجیک خاوه‌ن شیوازی زمانیکی ره‌وانی کوردیه‌ی، که ئه‌مڕۆ ژۆرینه‌ی گه‌نجی تاراوگه‌نشین نه‌ک ههر شاره‌زاییه‌کی باشیان له‌ زمانێ کوردی نییه، به‌لکوه‌ خولیا‌ی فیروونی‌شان لاوازه،

هاوکاتیش (باران) خاوه‌ن سه‌لیقه‌یه‌کی هه‌مه‌ره‌نگه: وێرای چیرۆکنووسین و په‌خشانه‌وسن، له‌ دیزاین، نه‌خشه‌سازی سایت و کتێبدا ده‌ستپه‌نگینه. هاوکاتیش ئه‌مڕۆ کیژه‌ نووسه‌ره‌کانی کورد، چ له‌ تاراوگه‌ و چ له‌ کوردستانیش، ئه‌وه‌نده‌ی به‌ شیعره‌وه‌ سه‌رقالان، هینده‌ به‌ چیرۆک و په‌خشانه‌وه‌ سه‌رقالان، ئه‌مه‌ش، ره‌نگه‌، بۆ ئه‌و جیهانبینییه‌ی که له‌ کن زۆریک له‌ نووسه‌ر و خوێنه‌ری کوردی نیرینه‌ و مینیه‌وه‌ هه‌یه‌ بگه‌رێته‌وه، که گوايه‌ شیعری، وه‌ک ئاسانه‌ترین شیوازی ده‌ربهرین، بێ زانیارییه‌کی باش له‌سه‌ر زمان و پاشخانیکی قوولی رۆشنییری ده‌توانی گوزاره‌ له‌ هه‌ست و خه‌مه‌کانی مینیه‌وه‌ بکا. به‌هه‌مه‌ حال، لێره‌دا ئێمه‌ بوارمان نییه‌ وردتر ئه‌و بۆچوونه‌مان روون بکه‌ینه‌وه.

به‌مجۆره‌ ئه‌و رووداو، په‌رۆشیی و پرسیاره‌گه‌له‌ی که نووسه‌ری "نامه‌یه‌ک بۆ به‌هه‌شت" به‌ گۆیان ده‌هین، ههر ته‌نیا له‌ ئاستی زمانی چیرۆک یان په‌خشانه‌ی نمایشیان ناکا، به‌لکوه‌ به‌ شیوازی هونهری وینه‌کیشی و ئاماده‌یی رۆشنا‌ی شیعرییه‌وه‌ ره‌هه‌ندیکی تریان پێده‌به‌خشی.

ده‌با پێکه‌وه‌ ئه‌و کۆپله‌یه‌ بخوینینه‌وه، که هه‌رده‌لێ ئازاریکی ته‌ره‌ له‌ گه‌ردوونی زمانه‌وه‌ ده‌تک:

"پێده‌چیت بارانی ئه‌مڕۆ ههر به‌سه‌ر ئه‌و که‌چه‌دا باریبیت!" ("چاوه‌ گریاوه‌کان پێکه‌نین"، لاپه‌ره: ٦٦)

که‌واته‌ (باران) له‌و کۆچیرۆک و په‌خشانه‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و و ئێره؛ ژیاانی تاراوگه‌ و یاده‌وه‌ری زارۆکایه‌تی، چیرۆکه‌کانی ئه‌و ژیاانه

نەبیراوهی کەسگەل لەگەڵ یەکتەر ئاشت بکاتەو، یان وەرچەرخانێک، تەقینەو یەک لەو رووداو، پرسیار و پەرۆشیانیەکی کە لە ژیانماندا پەنھان بسانێن، دەیانگوازێتەو بۆ سەر کۆجۆلانە رەنگینەکە، ناو کتێبە شینە ئاویەکەبێتەو. لەویدا هەر کەسە و بە دلێ خۆی، بە دەم هەژانەو، چیرۆکەکانی خۆیان، یادەوهریبەکانی مندالی و ئەزمونی ئەقینداری خۆیان بۆ رۆژگارێکی تەکنیکێنراو؛ پەرتەوازه له ناو هیمایەکان بگێرنەو. لەوێ لەو رۆژگارە بە تەکنیک گەمارۆدراو، کە گەنج لە نیوان ویڵبۆون بە دواي ئەقینداریبەکی سەرووی واقع؛ پەيوەندیبەکی میتافیزیکی و لەمپەرە کۆمەلایەتیبەکانەو ژيان بەسەر دەبا، بێجگە لە خاکەساری خەونەکانی ئاسۆبەکی دیکە لە بەردەمدا نەماوتەو. هەر بۆیە چیرۆکەکانی "نامەیک بۆ بەهەشت" تەنیا لە تاکە چیرۆکی کەسیک، یان شوێنێک پێک نەهاتوون، بەلکوو لە کۆچیرۆک، رووداوگەلی رەنگا و رەنگەنەو بەرجەستە دەبنەو.

ژانی ئەو یادەوهریبەکانی مندالی و پرسگەلەي تاراوگە لەو دەتەقنەو کە :

"ئەم سەفەرە کە چوومەو ئەوێ یەكجار نامۆ بوو ییم! یاسا سوواوەکان لەوێش وەکوو دالێکی برسی بێرەحمانە بەر دەبوونە جەستەي رووتم، ونجر ونجریان دەکردم. چاوه بزەکانی داب و نەریتیش بە رۆژی رووناک دەیاننۆقاند، هەر بە گەیشتم نەپنی خەيالێکی خاویان لا درکاندم!" (چاوه گریاوەکان پیکەنین، لاپەرە: ٦٢).

لەو روانگەبەو "نامەیک بۆ بەهەشت"، رەنگدانەو یە زمانی ناوکی، یان یادەوهری زارۆکایەتی و زمانی دەرەکی، یان زمانی یادەوهریبەکانی تاراوگە؛ ئەو کەش و هەوايە فرە رەهەند و لیکترازاوه، یان کۆدەنگەبێتەو. خودی (باران)یش، وەک گەنجیکی ئەو رۆژگارە تاراوگەنشینەي ولاتی سوید، هەلگری ئەو کۆ پیناسە یان زمانە فرە رەهەندەبێتەو.

لێرەو ئەو پرسیار و پەرۆشیانیەکی کە دەبنە رووداوی دەقی چیرۆکی بە یاریبەکانی نیوان زمانی دەرەکی و زمانی ناوکی چیرۆکەکەو دەچنرێنەو و دواجاریش ئەو تەقینەو چاوه پانکراوه روودە، کە چیرۆکی سەرکەوتوو هەلگری تە. هاوکاتیش خوینەر بە حەزی خۆی ئەو پرسیار و پەرۆشیانیە رافە دەکاتەو.

لەو دیدەو کۆچیرۆکی "نامەیک بۆ بەهەشت" هەر تەنیا لە تاکە رووداویک، یان لە چیرۆکی تاکە کەسیک پێک نەهاتووه، بەلکوو بریتیبە لە کۆرووداویک، یان کۆچیرۆکی گەنجەلێکی کورد، یان کیزگەل و کورگەلێکی کوردی تاراوگەنشین و رۆژگاری تەکنیک ناویدی بکەین. ویرای ئەو دیدەي ئێمە، خوینەر بە گوێرەي خولیايەکانی خۆبەو دەتوانن چەندان چیرۆک لەو چیرۆکانەو بسانێن.

بەمجۆرە (باران) بە ریگای هەر یەک لە چیرۆکەکانی کتێبەکەبەو تەنیا چیرۆکی یادەوهری مندالی، گرتی گەنجیکی تاراوگەنشین، رووداوەکانی کۆلانی گەرەک لە رۆژگاری مندالی... هتد ناگێرێتەو،

هوار دهکه م، دهنوشتیمه وه، کوت کوت و پارچه پارچه جهسته ی
 ئەو کۆ دهکه مه وه... " (زایه له ی پارچه پارچه بوون، لاپه په: ۲۳)

هاوکاتیش (باران) به گواستنه وه ی ئەو چیرۆکانه ی ژیا نی
 گه نجان وه بۆ ناو جۆلانه ی چیرۆکه کانییه وه هه ولده دا دلنه واییه ک به
 ژیا نی تاراوگه ی خۆی هاوته مه ن و هاوپه رۆشییه کانی خۆیه وه، یان له
 نیوان نه ینی چیرۆکه کانی تاراوگه و یاده وه رییه کانی ئەوی نی
 نیشتمان نیکی خه یال ئینراوی مندالی فه راهه م بکا .

به دیویکی دیکه شه وه، ده کری کۆچیرۆکی "نامه یه ک بۆ به هه شت"
 وه ک جهنگی نه وه یه کی گه نجی تاراوگه نشینی کورد، یان خودیکی به
 ئاگای گه نجگه لیک به روی سیمبوله کانی جیهانی ته کنیک و
 ئینته رنیت، که سۆراغه کانی ئەوانی به دوا ی ئەقینداریییه کی هی دلی
 ئالۆزکا و کردووه، په رۆشی به گۆ هی نانی یاده وه رییه مندالی،
 بخوینینه وه .

به هه ر جۆر، (باران) له گه ردوونی کتیبه یه کدا پیاسه یه کی ناوه کی
 له گه ل کۆپه رۆشیی و کۆچیرۆکی نیوان ژیا نی تاراوگه و یاده وه رییه
 مندالی خود و ئەوانی ترمان بۆ ده چنیته وه .

به لکووو هاوکاتیش له بۆته ی چیرۆکی ژیا نی ئەو تاکه که سانه وه
 چیرۆکه گه لیکی دیکه ش له و ژیا نه نه بینراوه کان ده چنیته وه . چونکه
 ئەو کۆپرسیار، کۆپه رۆشییه نه ی که ئەو تاکه که سانه ی له "نامه یه ک بۆ
 به هه شت" دینه گۆ، په رۆشییه کانی ئیمه شن، له بۆیه خوینه ریش دوا ی
 خویندنه وه یان ده توانی به پیاسه یه کی تر له گه ل ئەو کۆپه ریشانی و
 یاده وه ره یانه وه چیرۆکه کانی خۆی بگپرتیه وه .

له و دیده وه "نامه یه ک بۆ به هه شت"، کتیبیکه، جۆلانه یه که بۆ کۆ
 رووداو و چیرۆک، دیوی شله ژاوی ئەو گه نجه کوردانه ی تاراوگه،
 کۆچی هه میشه ی په رۆشییه کانی روحی لیکترازاوه ی گه نجانی
 تاراوگه ن به دوا ی یاده وه ری مندالی و ناسنامه ی یه که م مال؛ زمان .

له دوو توپی ئەو چیرۆکانه وه ده بینین هه سستی راپایی شوینی
 تاراوگه، چیرۆکی زارۆکایه تی و فه راهه م کردنی ئارامگایه ک هه میشه
 له نیوان گفتوگۆ و نامه گۆرینه وه ی ئەقینداره کانه وه ئاماده بیان
 هه یه . له بۆیه (باران) ئاگایانه چیرۆکی مندالی، ئەقینداریی نیوان
 گه نجه کانی تاراوگه وینا ده کا، که له ویدا هه ست ده که ین ده خوازنی
 مانایه کی ئەقیندارانه به یاده وه رییه گه نجی کوردی تاراوگه نشین
 بیه خشی. چونکه ئەو گه نجه له گه ردوونیکدا ده ژی که له ویدا له
 نیوان ئومید و ده سته به رکردنی خه ونه که یدا سه رگه ردانه . که واته
 ده نگدانه وه ی ئەو کۆیاده وه رایانه یه که له ویدا بانگی ئاگایی زمانی
 داستنابێژه که ی ده کا و به مه ش زمان کۆیاده وه رییه چر ده کاته وه،
 ده ته قینیته وه:

"ئاخر من سالانیکه میزه لانیک له گوچکه ما ده ته قینته وه ..."

قالیبییهک به زمانی گولێهکانی ئەزمونەکهی دەهۆنیتێه
خویندنهوهیهک بۆ کۆشبعیری: "قالیبییهک دهناسم له هه‌رچی گولێهتی
ماندوو"

کۆشبعیری: قالیبییهک دهناسم له هه‌رچی گولێهتی ماندوو

ناوی شاعیر: ره‌زا عه‌لی پور

له بڵاوکراوه‌کانی: ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م

شوین: کوردستان _ سه‌یما، ۲۰۰۶

له سه‌رتاپای میژووی ئەده‌بدا په‌سه‌ری کرداندنی ژیان له شاعیردا،
خالیککی بنه‌په‌تی بووه. ئەمه‌رۆش په‌یوه‌ندی نیوان ژیان و شاعیر له
جاران به‌هه‌رمیتر بووه. به‌لام ئەمه‌رۆ بزاڤیککی شاعیری هه‌یه که وه‌ک
پیشتر جه‌خت له‌سه‌ر گه‌فتوگۆی تیوری و ده‌قدا ناکاته‌وه، به‌لکوو
زیاتر ئاوپ له‌ ورده‌کاری هونه‌ری زاراوه‌سازی ده‌ق ده‌داته‌وه. به
واتایه‌کی تر، ئەو بزاڤه‌ نوێیه‌ی شاعیر زیاتر جه‌خت له‌سه‌ر ژیاننامه‌ی
ده‌قنوس ده‌کاته‌وه نه‌ک نیوه‌پۆک و تیگه‌یشتنی ئەده‌بی. چونکه
ئهم‌رۆ، وه‌ک دیاره‌یه‌ک، نووسه‌رگه‌لیک ژیاننامه‌ی خوێان
ده‌نوسنه‌وه. له‌بۆیه ره‌خنه‌گرانی ئەده‌ب به‌ گه‌شتی زیاتر سه‌رنج
ده‌ده‌نه راستگۆیی و ره‌سه‌نایه‌تی ژیاننامه‌ی نووسه‌ر. به‌مجۆره
ره‌خنه‌گری ئەمه‌رۆکه زاره‌قه‌له‌بالغی شاعیری له‌ کن زۆر گرنگ نییه،
به‌لکوو ئەزمونە جیاوازه‌که‌ی بۆ گرنگه.

له‌و ناکوویییه‌وه ده‌کری له‌ ئاستی فه‌لسه‌فیدا ئاماژه به‌ ژاک دیریدا،
ژولیا کریستیفا، ماوریس بلانشو، جۆرج باتالی و چه‌ندان هه‌رزقانی
دیکه بکه‌ین که شوینپێیان دیاره له پانتایی ئەو ره‌وته ره‌خنه
نوویییه‌ی که جه‌خت له‌سه‌ر ده‌قی ئەده‌بی وه‌ک ئەزمونیک له‌ ژیان
ده‌که‌نه‌وه. هه‌ر لێره‌وه گرنگه بلیین، که زانه‌وه‌ی ئەو دیاره
ره‌خنه‌یییه، چه‌شنه فراژانیکه له‌و ئەزمونیه‌ی مارتن هایدگه‌ر به
تایبه‌تی و فینیمینۆلۆگیش به‌ گه‌شتی. هایدگه‌ر له‌ ریگای
خویندنه‌وه‌کانی شاعیری هۆلدزلین، ریلکا و تاراکل توانی خاکیکی به
پیت بۆ گه‌فتوگۆیه‌کی دۆستانه‌ی نیوان فه‌لسه‌فه و شاعیر بنه‌فریستی. له
هه‌مان کاتیشدا ئەو هۆکرده‌یه‌ی که به‌ره‌مه‌په‌نه‌ری ئەو بزاڤه‌ نوویییه‌ی
ره‌خنه‌ی ئەده‌بین، به‌شیکیان ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەو ره‌وته هه‌زیی و
فه‌لسه‌فیه‌ی که له‌ ژیر چه‌تری "پاشنوێگه‌ری/پۆستمۆدیرنیزم" دا
پۆلین ده‌کری. وه‌ک ده‌زانین، ئەو ره‌وته فه‌لسه‌فیه‌ به‌ناو
"کۆنتینینتال" ه له‌ شه‌سته‌کانه‌وه له‌ فه‌ره‌نسا و ئەلمانیا سه‌ریه‌له‌دا
و له‌ هه‌شتایه‌کانیشدا به‌ ته‌واوی ده‌نگیداوه.

لێ، به‌ دیوێکی دیکه‌وه، ئەو دیاره ره‌خنه‌یه‌ی که هه‌نووکه له
ئاراده‌یه، په‌نگدانه‌وه‌ی ئەو "قه‌یران" یه که مرۆی پاشنوێگه‌ری
ده‌رگیری بووه. دواي "ئاوابوونی داستانه مه‌زنه‌کان"، نووسه‌ری
هه‌نووکه زیاتر سه‌رقاله به‌ به‌رجه‌سته‌کردنه‌وه‌ی داستانی خه‌مه
چکۆله‌کانی خوێه‌وه. له‌بۆیه له‌و ناوکوویییه‌وه ده‌کری به‌ هه‌رمین
بوونی نووسینه‌وه‌ی ژیاننامه له‌ جه‌م نووسه‌ران، وه‌ک
جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌ک له‌و خه‌مه خودیانه بخوینینه‌وه، که مرۆی

ئەمپرۆكە بە دەستییهوه دەتلیتتهوه .

بەهەمە حال، لیژەدا ئەركی ئەو كورتیلە نووسینە نییه كه لهسەر ئەو بابەتە چەقبەستێ، لی حەزمان كرد بەو ئاماژانە، روشنایەکی بەلەز بپێژێنێه سەر پاشخانی ئەو رەوتە رەخنە نوێیهوه،

لهو گۆشەنیگایهوه، شاعیر بە دەم شیعراوندی ئەزمونەكەى وا له مەرووف دەكا مەرووفانەتر بێ، یان بە واتای بلانشۆ، شاعیر هەڵدەدا ئەو شتانە بە دیار بخت كه خۆیان له پڕۆسەى بە دیار كەوتندان . بەمچۆرە وشەكان دەبنە كردهیهك و بە نهوا و لەرینهوهكانیان، شوێنپێیهك له رووبەریكى بەتالدا بەجێدەهێلن . (#)

لهبۆیه ئەوهى كه وامانلیدەكا لهگەڵ دەر كەوتنى دیمانەى گەردوونى شیعردا بوورووژێن و شاگەشكە بین، خودى زمانە بەخشندەكەیهتى . شاعر له رێگای زمانهوه ئەزمونگەلى ژيان بەرجەسته دەكاتەوه و بە میواندراوییه چرەكەى هانماندەدا ئاویتهى گەردوونە لیکچرژاوهكەى بین كه لیوانرێژە له رەنگە لیکئالاهەكان و دەنگگەله بەناو یەكدا لەریوهكان . شاعر و زمان له بەرایرا پیکهه له پیناوی ئاوهدانكردهوهى ئەو گەردوونە نادیارەدا پەیمان دەبەستن . بەمچۆرە زمان لەم سەفەرە بزۆكەدا دەبیتە رێنیشاندەرى شاعر، بەلام كه شاعر و زمان پێ دەنێنە ناو راپهوهكانى ئەو گەردوونە نادیارهوه، هەردووکیان له جەستەیهكى لیکرۆچوو و گفتوگۆیهكى شەپۆلاویدا، ئەزمونێك له بوون، كه بۆ ئێمه نەبێنراو بوو، رادهگەیهنن .

بەلام لەمەر مهیلی ئامادهکردنی ئەزمونێك، وهك چەشنە

پیناسەیهك، دەكرێ مەو لهسەر ئەویدیکه یان جیاوازی بپهێقێ؟ ئایا چەقى ئەزمون پابه‌ند نییه بە خودی میتافیزیکی ئاماده‌یه‌وه؟ كهواته ئەزمونێكى جیاواز له پیناو دۆزینەوهى نااماده‌یه‌كى پەنهانه‌لگر، رێگایه‌كى جیاواز، نووسینێك، سەرقاله به دواى ئاوه‌لاکردنه‌وه‌یهك، یان جولاندنی بوونێكى فەرامۆش‌كراو . هەلبەتە ئەوه زمانه كه ئەو ئەزمونە ئاماده دەكا . له هەمان كاتیشدا ئەوه زمانه كه تام و بۆی ئەو ئەزمونە جیاوازه پیناسه دەكا . به واتایه‌كى دیکه، ئەوه زمانه كه پیناسه تاییه‌تمە‌ندییه‌كه‌ى ئەو ئەزمونە راده‌گەیه‌نى .

له‌م گۆشە‌نیگایه‌وه، كه كۆشعیری ره‌زا عەلیپوور، "قالییه‌ك دە‌ناسم له هەرچی گۆلیه‌تى ماندووه" دە‌خوینمه‌وه، ئەو چەشنه‌هزرانه‌ى، كه له‌سه‌روه وهك ته‌رزه‌ روانینیك بۆ شاعر ئاماژه‌م پێ‌كردن، له‌زه‌یندا هە‌لده‌قوولێن . بۆیه ره‌زا عەلیپوور له پانتایی كۆشعیره‌كه‌یدا، كۆی خه‌مه‌كانى له‌ زمانى په‌یقین و بێ‌ده‌نگیه‌كى مه‌یله‌و ناباو، وهك ته‌ونكاری مافوور "قالییه‌ك" ده‌چنێته‌وه . شەپۆله‌كانى ئەو كۆشعیره به‌ ده‌مپۆه؛ چینی‌ه‌وه‌كانه‌وه، ده‌نگه‌لیك به‌ناو یه‌كدا وه‌رده‌كا، به‌مه‌ش كۆی شیوازه‌كان؛ زمانى "روژانه" و "شعیرییه‌ت"؛ ده‌نگى ئاخپۆره‌ره‌كان له‌ گفتوگۆیه‌ جیاوازه‌كانیاندا، به‌ دەم رەوتەنى شەپۆله‌كانى شیعیره‌كه‌دا ئاماده‌یى خۆیان بە‌رجەسته‌ ده‌كه‌نه‌وه و هە‌نیه‌ى گەردوونێكى شیعیری رۆشندە‌كه‌نه‌وه . كه‌واته ئەو كۆشعیره دواى ئەوه‌ى ئەركه‌ سه‌ره‌كیه‌كه‌ى راده‌په‌رێنێ؛ واتا به‌ زمانه‌كه‌ى

دهکه. بهمجۆره ئه م کۆشيعره به ئامادهيه چرپايه تيبه که، تيرپامانه باوهکان به نامۆ دهکا و بهمهش خوینەر به ره و گهردوونیکي نوڤ په لکيشدهکا. هه لبه ته يه کيک له و خاسله تانه ي شيعر، هر ئه و ئاکاري به نامۆکردنه يه که مرۆف هانده دا به شيوازيکي جياواز له پيشوو، پرسيار بکا، هاوکاتيش به شيويه يه کي جياواز به رسف بداته وه.

هه لبه ته شيعر خۆي زمانیکه له ناو زماندا. بويه به سروشته چرپايه تيبه که ي ئاوازيکي شه پۆلداره. کۆشيعري "قاليبه که ده ناسم له هه رچي گۆليه تي ماندوو"، به ئاويزانيبه که له ئاماده يي فره زماندا، که ئه و زمانگه له تاويک به نيگايه کي سوربالي، شوخي، بيهووده و تاويکيش به رامانيکي هي دلخ و هزانده وه، به ره و شه پۆله کاني شيعرييه ت ملده نيي. به ده مرپوه نه وا، هه ناسه و هه لچوونه کاني شاعير و هاوسه فره کاني؛ خه مگه لي شاعير و ئه و ده نگانه ي که له ئاستي سه فره بوونگه راييه شيعرييه که يدان. هه موويان له چرپوونه وه يه کدا ئاماده ده بن و خه مه بوونگه رايه کانيان ده چنه وه. بويه:

"ديتن ياني کۆکردنه وه ي مه ودا

داناني شته کان له وڤ له جي خۆي

يان توکماندني مه ودا

يا خو هه لبه ستنی نوتفه ي زه پره ... " ل ۳۷

پنکها ته پنکهي تراره کان تيکده شکيني، ئه و جا به ده مرپوه، له پيناو چرکردنه وه ي ئه زمونه تايه ته مندييه که ي خۆي، گهردوونه شيعرييه ته که ي ده خه مليني و ئاماده ده کا. ليره وه ده توانين به ده سه ته واييکردني واتايه کي قيتگنشتاين بلين، که له نيوان که ره سه ي زماني "ئه ده ب" و "زماني رۆژانه" دا جياوازيه کي که ره سه ي نييه، به لکو له کاتي پياده کردندا وشه و رسته کان له ناوکۆبييه کي نويدا ده رده که ون و وه ک ناا شنايه ک خۆيان ده نوينن. به مجۆره کاتيک په يفه کان وه ک په يف ده بنه کرده؛ کاتيک نه واي په يف و رسته کان شيوه ي ناوه کي و ده رکي خۆيان به ديار ده خن و قووړسايي خۆيان به رجه سه ته ده که نه وه، که مه رجيش نييه ئه و په يف و رسته نه نوينه رايه تي شتيکي ديار يکراو، بينراو، ديمه نيکي واقيعي ژيان بکه ن، له هيکرا شيعرييه ت ئاماده ده بي.

له م ديده را ده بين ره زا عه لپوور، به ئاپۆره کردني خه يالاندن، بيوکه و ئاماده يي کۆي ده نگه کان، که هه ندئ جار که سه کان به شيوازي ئاخاوتني سه رزاره کي و هه ندئ جار يه به شيوازيک له فه لسه فاندن و بيوړوي ده رده که ون، زماني رۆژانه و ديمه ني واقيعي تيکده شکيني و دوا جار يه ته و او ي ئه و ديمه ن و ده نگانه ئاويته ي شه پۆلدا نه کاني شيعره که ده بن، ليره دا ده بي بيژم، ئاپۆره ي ئه و ده نگانه ي که به شيوازي سه ني، يان به نه واي خۆمالييه نه ده په يفين، چيژي خويندنه وه تامدارتر ده که ن و له گه ل ده رپرپه نه خۆرسيکيه کانيانه وه، ئه تمۆسفيري شوينکات؛ و اتا جو له خۆيان، تام و ره نگ، شيوه ي شه قام و مال، له پايناتي کۆشعره که دا ئاماده

به لām ئەم "قالی"یه له شیعریه ته بۆ ئەوهی سه بووریه ک بۆ ئەو
 "ماندوو" بوونه دهسته بهر بکا، له هۆکردی بزوان دههزرئ، بهمهش
 چیژکی تامنه کراو به خودی رویشتن بهرو سه ره تایه کان ده به خشی.
 هاوکاتیش به ئاماده بوونی نامه، وهک ئاسۆیه ک بۆ په یوه ندییه کان،
 رازانکارییه کی شیعری به "غریبی" ده به خشی. به

"سه ره تا دانیشتن بۆ ماشین دامه زرا
 غریبی له ئەسلا
 بۆ نامه داهینرا،
 ریگایه کم نییه بۆ نه پویشتن... ل ۲۶

له بۆیه خوینەر له بهردهم تهرزه "قالیییه ک"ه، که خهریکه
 ئەزموونیکی چر ده چنیته وه. له وئ له ناو ئەو ته و نکارییه کی که
 به دهست چرایه تیه کی شاعرانه وه وه، که "... بۆ رهزا ئەوهنده مردنه
 و من منه و ئاماده/ئەویشیان بۆ دنیا بهم شیعره/خۆش ئەدواو
 عه ییه کان؟"، دۆشداماوه، زایه له کی په یقه کان به ناو یه کدا وه ده رده بن
 و دواجاریش له زینگانه وه یه کی تیکنالادا، مژده کی گهردوونیکی
 جودا، راده گه یه نن. له و گوشه نیگایه وه کۆشیر؛ کۆخه می رهزا عه لی
 پوور، شیوازیکه له کرداندنی خه م بۆ ویستی ژیان، یان ئەو کۆخه مه
 هه ر خۆی ژیانیکه. هه ر بۆیه له و کۆشیردا زمان هه ندیک جار
 به ره واژوو، بئ منته، تیکشکاو ... ده په یقی تاوه کوو تامی
 ره سه نایه تی ئەو ئەزموونه به گهردوونی ئەو "قالی"یه بوونه له گه

به خشی. بۆیه له رهوتی شه پۆله بزۆکه کانی ئەو هه لچوون و
 داچوونه کی کاروانی شیعری رهزا عه لی پووردا، رهنگ و ئاوازی
 شیعریه ت نایانه وئ به رامانیکی راهاتوو، خویندنه وه یه کی باو، که
 ئەزموونگه لی شیعری "ئەودیو و ئەمدیوی" کوردی فیژی کردوین،
 خۆیان بده نه دهسته وه.

ده با لی رده نا ئەوهش بلیم، که وئپرای ئەوهی که ئەمپۆ گۆفار و
 وه شاندنه کانی کورد له بره ودان، که چی پانتاییه کانی ئەو گۆفار و
 وه شاندنه، به تاله له ئاماده بی ره خنه و ئاوردانه وه له ئەزموونه
 جوانه کانی ده کی کوردی. له کاتی کدا ده بوو ئەو گۆفار و رۆژنامانه کی
 کوردی، له بری ئەو زارقه له بالغییه کی، که به شیکی زوریان بیتام و
 بیسوودن، ته رخان بکه ن بۆ خویندنه وه و ئاوردانه وهی له
 ئەزموونگه لیکی وهک ئەو کۆشیر. به لām له بهر ئەوهی که ئەو به ناو
 ره خنه و وه شاندنه فرانه کی کوردی هیشتا پیکهاته یه کی خیله کی و
 کتبه رکئی بازرگانی له پشته وه یان ئاماده یه، بۆیه خه می ئەو گۆفار و
 به ناو ره خنه گرانهش هه ر په سندانی ئیل و ئەشیره ته که کی خۆیان و
 پرکردنه وهی ئاره زوووه رووکه شه کانی خۆیانه. لی رده وه تاوه کوو ئەو
 پیکهاته خیله کییه رۆشن بیرییه کی ئیمه تیکنه شکینریت، ئەوه
 چاوه پوانیکردنی ئەو ته رزه ره خنه و ره خنه گه چاوه پوانکراوه، ته نیا
 بیهووده ییه. به هه مه حال.

که واته ده کرئ بیژین، که "قالیییه ک" ده ناسم له هه رچی گولیه تی
 ماندوو،" له کتبه رکئی کاریگه ریییه کانی نیوان واقع و هزراندن،

زمانه‌که‌ی مشتومال ده‌کا، هه‌لبه‌ته به گوێره‌ی ئاگاداری من، ئه‌و شیوازه شیعرییه، به تاییه‌تی له رۆه‌لات، دیارده‌یه‌کی نوێیه. هه‌رچه‌نده کۆمه‌لی هه‌ولی پێشتر هه‌ن که کاریان له‌سه‌ر قوو‌رسیای زمان تی‌کشکاندن کردووه، یان هه‌ولیانداوه به رازانکاریی زمان شیع‌ر ب‌خه‌ملێن. وه‌لی ره‌زا عه‌لی پوور هه‌ولده‌دا ئه‌و مه‌ودایانه‌ی که له‌به‌رده‌م ئه‌و ته‌رزه ئه‌زمونه شیع‌ره به‌تال ماوه‌ته‌وه، به پرشن‌گه‌لی ئه‌و کۆشع‌ره پر بکاته‌وه و تاوکوو گه‌ردوونێکی جودا ئاوه‌لا بکاته‌وه، یان پانتاییه‌ک بۆ زمانێکی نامۆ، گه‌ردوونێکی به‌تال، ئاوه‌دان بکاته‌وه. ئه‌و کۆشع‌ره زایه‌له‌یه‌ک له خه‌میکی ره‌مه‌کی و خود ده‌رب‌رینێکی ئیرونیانه و تی‌ه‌زینیک له په‌یوه‌ندییه ئاشنا و دووره‌کان به‌ناو یه‌کدا وه‌رده‌بن. به‌مجۆره ئه‌م کۆشع‌ره، به ده‌م ره‌وتی شه‌پۆلدانی زمانه‌که‌وه‌یه‌وه، که هه‌ندێ جار شیوه زمانێکی "رۆژانه"، وه‌ک هه‌ناسه‌دانێکی ئه‌م کاروانه شیع‌رییه، ئاماده ده‌بن و له هیکرا له پینچ و راپوه‌کانی زمانی "شیع‌رییه‌ت‌دا" چ‌رده‌بنه‌وه، به ئاوه‌لاییه‌ک میوانداریی گه‌ردوونه‌که‌ی خۆیمان ده‌کا. له‌ویدا زمان وینه‌ سرک و ره‌مه‌کی و هیله‌ ستوونی و زی‌ک‌زاکیه‌کانی ئه‌زمونه شیع‌رییه‌که‌ی مینا قالیه‌ک ده‌چنێته‌وه و گه‌ردوونه‌که‌ی نمایش ده‌کا.

"گه‌لاویژ پیم ئه‌لی:

نامروه‌ت ده‌ستیک بی‌نه به‌ خه‌یا‌ما
که‌وشه‌کانم به‌ هه‌ده‌روه به‌ فریون،

نیگه‌رانی و ماخولیا، په‌یقین و بیده‌نگیدا، له دایک بووه، یان ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌زمونێکه، که "ماندوو" به ده‌ست ئه‌و شیوازه شیع‌رییه باوانه‌ی ئاوزه‌کانی خۆی، به ده‌ست ئه‌و شاره‌ی که "ژنیکی لی ته‌نگه"، له‌وه‌ش خه‌مینتر "بووکۆکه" یه‌ک که خه‌می "شکان"ی مندالییه‌تی خودی شیع‌ر یان شیع‌ریه‌تی خوشک، له شیع‌ردا ده‌ئه‌زمونین. به ده‌ست "نیشتمان" که هه‌یج وتنیکی له‌سه‌ر مه‌حاله... هه‌تد. که‌واته؛

"وابزانم من ره‌زا

باوه‌ر که‌ن ماندوو بووم

ئه‌وه‌نده‌ی شاعیرم" ل ۱۲

لی دوا‌ی گشت ئه‌و هه‌موو "ماندوو" بوونانه‌ی ئه‌و "قالیه"، ئی‌مه‌ش ماندوو به ده‌ست ده‌له‌ره‌زی دانانی ئه‌و "مه‌ربه‌عه" ماندوو ده‌بین، که شه‌پۆلی شیع‌ر ده‌رفه‌ت ناده له‌سه‌ر دانیشین. بۆیه ئه‌زمونی عه‌لی پوور، به‌وه ده‌مانکاته هاوخه‌می خۆیه‌وه، که کیشه‌ی شیع‌ر ئه‌وه‌یه که "هه‌موو شتی له‌ هه‌می‌کا کۆتایی هات/ هه‌می‌ک به ئه‌ستووری یه‌ک لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌یه‌ک"، که‌واته مرۆف "مه‌جبوره به‌ تاچه‌ته‌وه/ ماتلی هه‌چی‌ک" ب.

"قالیه‌ک ده‌ناسم له هه‌رچی گۆلیه‌تی ماندوو" به ئه‌زمونێک له جیاوازی؛ نه‌وا و وینه‌گه‌لیکی مه‌یله‌و ناباو له ره‌وانبێژی و په‌یقین

په پووله به خه تی قژته وه ئه نیشی:

گیانی گیا

له کویدا بینوسم هه لئه فری؟!؟

پیم وایی بیناسن،

گه لاویژ هه هه مان عوبوری ته یریکه

به ههس و نیه سما داکوتراو. " ل ۲۳

ئه وه تا به دهم رسته رسته ته ونیکه وه، شه پۆلی زمان و
نمایشکردنی هیشوو شیعریه تیه کانه وه، رامانمان به دیار دیمه نیکی
چینه وهی گفتوگۆیه کی بوونگه رایانه ئاوه لا ده بیته وه. رها له و
کۆپله شیعره دا، ههروهک به هه مان تهرز سهرتاپای کۆشیعره که ی،
وهک به رزیبونه وه و نزمبونه وهی شه پۆلی سترانیک، یان کۆپله
کۆپله ی په یقین و بیده نگی دهنگه لیکه به ده مپۆه، ئه زمونه
شیعره که ی ده خه ملیتی؛ ده هۆنیته وه، تاوه کوو ئه و گه ردوونه
نادیاره مان بۆ ئاماده بکا.

به مجۆره "گه لاویژ" به دهم گۆلچینی "قالی" یه که یه وه "ماندوه" نهک
خودی "قالی" یه که، له بۆیه له نیوان سنووری ئاماده بوونی ههست و
جسته دا، له نیوان شه پۆل و مهنگیدا، ژیان دهستیکی گه ره که
تاوه کوو "خه یال" که مۆیه وروژاوه کانی ناو شیعره که دا بژیته وه.
وهلی له مهیلی ئه و دهسته دا "په پووله به خه تی قژ" یه وه
هه لئه نیشی. به مهش ئه زمونی شیعریه ت به فرینیک له وینه ی
"ته یریک" بوونه به جولّه ده که وئ و پیناسه یه ک راده گه یه نی. وپرای

ئهمهش، له رهوتی شیعره که دا "پشيله" ی ناو خه یال ده بیته
گفتوگۆیه کی نیوان و دهنگی منی شیعر و "جۆیس" دا. لئ به دهست
نامۆی پرسیاری "جۆیس" وه زمان به نامۆکردنی خۆی، رامانمان به
وروژاوی رادچله کینئ.

وهلی پیشتر شیعر "دیتریک" وهک بازن بۆ دهسته کانی پیشناز
دهکا، هاوکاتیش ویده چئ له بهردهم فرینی خه یال و گفتوگۆی
دهنگه کانی ئه و ئه زمونه شیعریه دا، ئاسمان و سه ربان لیکرۆچوو بن
و تاقه که یان بته ننه وه:

"دیتریک له دهسته کانه وه ئالینه

خوا هیشتا

نیشته جیی ئاسمانی خوش ئه وئ

ئاسمان له سهر تاقه که دایه

یان سه ربان! " ل ۸

خوینەر له گه ل دووباره بوونه وهی ئه و کۆپلانه ی، که هه رده لئی
تییه لچوونه وهی شه پۆلی نه وای دهنگی به پۆیه ی شیعره که یه، یان
زینگانه وهی دهستیکردنی چینیکی تره له ته ونچنی مافووره که،
ده که وپته ناو گه ردوونیکه نامۆی رازاوه ی شیعری، په یقینیکی
زایه لدار و بیده نگ. له گه ردوونی ئه و ئه زمونه شیعریه دا، زمان و
جولّه کان له په یوه ندییه کی توراوی هۆگرده ده سازین و به دهست له
ملانیی شه پۆلی رامان و له رینه وه کان، له گه ل خۆیاندا هه لمانده گرن.

که چى رهنگه "قالییهک دهناسم له هه رچى گولیه تی ماندووه"، ماندوو بوونه که ی له هه سهرتی ئه و ئاسمانه بئ که "هه وشه دیواره کانی خووش ناوی". له و مپکیش مپکیشه ی نیوان ئاسمان و زه وییدا، که زمان سه رقاله له یه کاتیه کدا یه کیانبخت، تاوه کوو جاریکی تر "پلیکانه کان" له خه واندنی شیعردا جوله کان بکه و نه شه پۆلدان و زمان باخچه کانی گهردوون برازیینه وه:

"ئه بئ جاریکی تر
پلیکانه کان بخه و م
یان بگریم

تا پشیله یهک له زهینما بپشکۆی... " ۱۰ ل

لئ وپرای ئه وه ی زمان و شیوازی "قالییهک له هه رچى گولیه تی ماندووه"، گهردوونه ی به زمان ئاماده کردووه، وه لئ هه ر له سه رتای ئه و کاروانه شیعریه دا، هه نیه مان به وشه گه لیک ده که وئ، که رهنگه به هوی عاره بی زانی نی خوینه ری باشووری کوردستان، مایه ی پرینگانه وه یهک بن. هه رچه نده رهنگه بۆ خوینه ری رۆژه لاتی کوردستان و خودی شاعیری ئه و کۆشعیره ش، به هوی مه یسه ر نه بوونی خویندنی زمانی کوردی له زاروکایه تی و فرچکگرتن به زمانی بیگانه وه، ئه و په یفگه له عاره بییه به فارسیکراونه که له سه رتاپای ئه و کۆشعیره دا تاو ناتاویک ساتمه یان لیده که ی، به خه وش نه زانرین، لئ په یفگه لیکى وهک "موره به ع، زه رووره ت، ئیدامه، ئه سل، حه جم، عه ده د، سقوت، حاشیه، ئینتها، ستح،

مسداق و... هتد"، که گشتیان عاره بین، وهک چۆن وشگه لیکى فارسی وهک "خاکسته ر، فرده وس، خیابان، جومبش، جه په یان و ... هتد"، که به شیک له نووسه ر و شاعیرانی باشوور، به هوی زالبوونی زمانی فارسی له سه ریان به کاریده هینن، بۆ خوینه ری فارسیزانی کوردی رۆژه لات عه نتیکه بنوینن، به هه مان ته رزیش فره ئاماده یی ئه و په یقانه له ده قیکى شیعریه دا، رازانکاری/ئیسیتیکیه تی شیعره که ده رووشینن. هاوده میش، له روانگی ئه وه ی که شیعر خه می خه ملاندن و دارپشتنی زمانیکى په تی نه ته وه یه که، له بویه هه بوونی ئه و هه موو وشه گه له ناکوردیانه، له به رده م بالاده ستی زمانیکى سه پینراو نیگه رانمان ده که ن.

ویپرای مه یله و پیویستی ئامازه کردنمان به و ئاسته نگه زمانیه، به لام ئه و کۆشعیره به ئاماده یی رمانه چر، وینه گه له نامۆ، دیمه نه ژیکه له، خه م بزۆک و جوانکارییه کانی دیکه وه، ئه و خه وشه زمانیه تیکده شکینن. به مجۆره به ده م هاوسه فه ری شیعر و زمانه وه له گه ل گه یشتن به ناخی ئه و گهردوونه دا، که سنووریکه له نیوان هه ست و رمانگه ل، نیوان جه سته و روح، خوشک، باوک، جیرانه کیژ... هتد، وهک ده نگه لیک تیکه لی یه کتر ده بن و روانیمان به ئه دیمانه ی ئه و ئه زمونه شیعریه شاگه شکه ده بئ و ئاوه لا ده بیته وه. به واتایه کی دیکه، خوینه ر له گه ل گه یشتن به دیمانه ی ئه و ئه زمونه شیعره، ئه گه ر ئاماده بئ له و یه کاتییه ی بوون به زری یان رابمینی، ده توانن رۆبچیتته ناو بوونایه تییه که ی، که ئه و ده قه شیعریه وهک "قالییهک"، ویپرای ئه وه ش "له هه رچى گولیه تی ماندووه"

چنیوویه ته وه . دواجاریش شاعیر له سه ر کورسییه ک به دهم ره وتی
چنینه وهی ئەزمونه جیاوازه که یه وه ، میوانی گهر دوونیک
به ره له دراومان ده کا:

"دهرگا که هه پراکه

پیم ئەوت:

خانم گیان بی زهحمهت

تا ئیره شاعیرم

خیابان ئەمناسن

له م کووچه به ره وخوار

حه ز ده که م

له خووما هه ر خووم...

هاوینی ۲۰۰۶

ستۆکهۆلم

(#) سه به رهت به و دیارده ره خته یه نوێیه بروانه: گوڤاری:

.1998, nr 39 , *Res publica* و 22_23 Nr, , 2004, *Aiolos*

شایه نی باسه، ئەم دوو گوڤاره به زمانی سویدین و وهک دوو وهرزنامه تایبهتن

به بواری فهلسهفی، تیوری و ره خنه ی ئەدهبی.

ههروا بۆ زیاتر ئاشنا بوون به ئەزمونی بلانشۆ بیوان کتیبی:

Maurice Blanchot:1991 "essäer", över Horace Engdahal,

ILund.

ئەوانە ھەموو پیکفە لەناو دەنگی میژووی ئیمەدا خامۆش دەکرین،
یان:

"وەک ئەستێرە بەر دەبنەووە نیو رەپەوکانی مردن" (ل ۲۱).

بەلام لێرەدا، ئەک "لەویووە" ، لەناو ئەم "دابەشکارییانە" ی شیعری ئیمەدا، بەرەو رووی پرسیاریک دەبینەووە، ئەویش: ئاخۆ کۆشیری "مەنفاکان لێرەو دەستپێدەکەن"، بە دیدی "دیاریکار"انی رەخنەگرەکانمان، لەگەڵ کام وێستگە ی: دیاریکار. دیاریدەکرێ؟ بەھەمە حال، ئەقینداریکی بێدەنگی ئازارکێش؛ خاوەنی ئەم کۆشیرە، ھەر لە نیوەرستی ھەفتایەکانەووە، لە دەرەوی ھەرا و زەناکان؛ داپراو لە دەنگ بە کۆمەلییەکان و بێبەری لە خۆ ھەلقورتاندنی "نەو" و پێشپروەکانییان، سەفەریکی نەبێنراو و لەو پەری کەناری زەماندا، بێ ئەوێ پێشوخەت پەیمانێ پێشکەشکردنی گرەویکمان پێیدا، لەناو مەنفاکە سەرابییەکانی شیعردا، بێدەنگییەکە ی زایەلەدارتر دەبێ.

لێرەدا، بە مەزەندە ی من، شیعری "غەمبار"، بە پێچەوانە ی ئاوازە و ھاوتەمەنە شیعرییەکانی وی، یان راستر بلیم، وەک لە دەنگی شیعری نیوەرستی ھەفتایەکان، ھەتا دێ خۆی بەرجەستەتر دەکاتەو. شیعری ئەم شاعیرەمان فەزایەکە نە بە شیوازی ئاوەزەکانی خۆی دەچێ و، نە بە مانە ی ئیستاش. شیعری وی تیریزێکی بزێو و ھەدادان پەرژ دەبیتەو، ئەمەش وامانلێدەکا

مەنفاکان دەستیان پیکردووە

"مەنفاکان لێرەو دەستپێدەکەن"، لە تیریزە نیگایەکا

شاعیر: جەمال غەمبار

کۆشیر: مەنفاکان لێرەو دەستپێدەکەن

قەبارە: ۱۲۸ لاپەرە

لە بلاوکراوەکانی: رەھەند، ۱۹۹۷

خویندەووە یان ھاو دەم بە دەم خویندەووەو، گەشتی تەئویلکردن بەرەو ئاسۆی خەیاڵە بەلگرتوو تەرپەکانی ئەمدیوی پەیفە نەوادارە پەریشان ھەلگرەکان و ویناندە ھاوردە پەریژنە بە حوزن مشتومال و داگیرساوەکانی "مەنفاکان لێرەو دەست پێدەکەن"، دەگەین بە وێستگە یەکی چۆل. ئەوکات "لەویووە" ھەتا "ئێرە"، تاویک بۆ دەورو بەر تەیکردن دەسەنگرێنەووە، ئەو دەم لە ھیکرا دەکەوینە بەر دەم کۆتاییەک؛ سەرەتای "مەنفا"یەکی بەرھەلداوی شیعرییانە. وێجا دوا ی چاوەروانییەکی پەشوکاو، ھیدی ھیدی بۆنی شیعری "غەمبار"، بێ روخسەتی ئیمە ی ھەلەتە کراو/سوورگوومکراو لەناو راپەرە غوبارگرتووکانی یادەووەریمان ھەلەتە دەبین. یاد، کانگە ی رووداوەکان، جەستە ی مەوتەنیکی ئەشق تالانکراو، روحی ئامادە ی "لەوئ"ی تاراوگە کراوی خۆمان سەرەتاتکیمان لەگەلدا دەکا؛ کانییەکانی کێژە بە ئەشق مەراناگازەکان لە خەیاڵماندا دەزێنەووە،

"مه‌نفا" هوه واقیعیکی خۆله‌میشیمان هه‌یه، که ژیان تئیدا له مه‌حال ده‌چئ:

"ئیتیر فرینی چی، ئاسمان بۆ کئ؟
تهرمه شیرینه‌کان له و سه‌حرایه‌دا، له و شه‌رگه‌یه‌دا
بوونه‌ته میوژی به‌رخوور... ل، ۲۴.

یان:

"ئاوابووم وه‌ک ئه‌و مانگه‌ برینداره‌ی
دیوانه‌ دراوه‌کانی ئاسمانی ۷ ئه‌زیه‌ر ده‌کرد و
ده‌ستی بۆ چلی شیعیر برد... ل، ۲۸.

که‌واته، "مه‌نفاکان لی‌روه ده‌ستپیده‌که‌ن"، ژانئیکی بال‌گرتووه و به‌ناو
زه‌مه‌نیکی چ‌ه‌وه بۆ نئو "مه‌نفا" یه‌کی بۆن بخووری به‌له‌دیمان ده‌کا.

۱۹۹۸.۱.۶

کافی ئارت/ستۆک‌هۆلم

رامانی به‌ ئاقاری

پینچ جمکه‌ شیعیری که‌ریم کاکه‌دا

ب‌ئین، که "مه‌نفاکان" ده‌کری "لی‌ره" یه‌کی نادیار؛ له زه‌مه‌ن و
شوینه‌کان بخوینرینه‌وه. که‌واته، "مه‌نفاکان"، نه "لی‌روه" و، نه له
"له‌وئ" شدا، وه‌لامئیکی دل‌نیامان ده‌ده‌نه‌وه، به‌لکو له هه‌ریمئیکی
بزواو؛ له بیابانئیکدا ده‌ستپیده‌که‌ن، که شیعیر سه‌فه‌ری هه‌تا‌هه‌تایی
تیادا ده‌کا. "مه‌نفاکان" ی جه‌مال، ناوه‌کییه‌کی ناسک و ده‌ره‌کییه‌کی
وی‌رانکراوه. له‌ویدا به‌ده‌م بیناییمان‌ه‌وه شاعیر گول‌ئه‌ستیره‌ی شیعیر،
به‌ناو "مه‌نفا" یه‌ک، که له ئاده‌وه‌رییه‌وه سه‌ره‌له‌ده‌گرئ، هه‌له‌ده‌فرینئ.
له‌وئ له‌م مه‌نفایه‌دا، شتیک نه‌ماوه‌ته‌وه بۆ چاوه‌پروانی:

"به‌دیار ئی‌واره‌یه‌که‌وه، دامه‌نیشه، ئه‌ستیره‌ی تئیدا هه‌ل‌نایه‌ت...
چاوه‌پروانی هاتنه‌وه‌ی مندالیک مه‌به،
ده‌سته‌کانی پ‌پن له دوکه‌ل...
چاوه‌پروانی چی ده‌که‌یت... (ل، ۱۹).

له راستیدا له "مه‌نفاکان" دا، مه‌نفا ده‌ستپیکردووه، نه‌ک
ده‌ستپیده‌که‌ن. شاعیر له چاوه‌پروانی "مه‌نفاکان" دا له ئه‌گه‌رئیتییه‌ک
ناژیت، به‌لکوو خۆی روحی ئه‌و مه‌نفایه‌یه و به‌ زمان مه‌نفا‌مان بۆ
ده‌په‌یفئ.

که‌واته خویندنه‌وه‌ی واقع له ناوه‌وه‌ی "مه‌نفاکان" هوه، نزیکبوونه‌وه‌یه
له هه‌ست و سرووده‌ گه‌رمه‌کانی "مه‌نفا" ی خودی شاعیرمان. بۆیه
ئهم کۆشیعیره به‌ خویندنه‌وه‌یان ده‌بنه سروودیکی نوستالیزئی ئاوه‌لا
و به‌ره‌و چۆلستانی ئهم "مه‌نفاپانه" هه‌لمانه‌گرئ. له سه‌فه‌ری ئهم

ده ستوهه كهرى:

درهختىك له زهمه ندىك، شيعرىك له هه ناوى قه له مئى، يان له دوا ساتى گاگولكىدا كۆستيان لئى ده كه وئى: كانى گۆزه يه كى له دامىن ده شكى و درهخت زهره له ده گه پرى و شيعرىش ده بىته جوانه مرگى شاعير.

له و مرگه ساته دا، شيعر له ده روونى خه مگر تووى شاعير ده په نكته وه، له جوگرافياى ژانه كاندا ده جمجمى و ماناى هه بوونى كه سايه تيه گشتيه كه ي ده سه پىنى.

كه هه لاتن له شيعر مه حال بئى، ئه وكات هه لاتن له بهر گولله ش له مه حال، مه حالتره. ئه نجام هه بوون له رووى ئه و ركبهر ايه تيه ي مرگدا، دلنيايى هه بوونى خوى راده گه يه نئى. ته مه نى شيعر له م يه كانگيريه تر اژياد يه دا هه راش ده بئى و ده روون له هه ستدا زاوئى ده كا له هافر كئى زه نا كاندا شاعير ئاويزانى ته نيايه ئاپور په كه ي: تاوانى مرگ، مرگى به سه ر خاك سه پىنراو، مه وتەن له كروكپى دوروونيدا ده ئالىنى و وهك سىبهر بالاي ده دا پووشن. ديسان ئه و مرگه له لانكۆله ي. دۆلى نيوان دوو كئووشدا وازى لئنا هئىنىت.

دیمه نه كان له هه ر كاتىك كه ديقه تى ده داتى و ده بىنى، خوئىيان له بهر دا ده چو پرى. شيعر تاقه دل سوژى كه كه ئازاره گه ره كان ده خافلىنى. هه موو رازه كانى ته نيان، ته نيايش مامانى له دايك بوونى شيعره كانه. ئه و ته نيايه وئنه و په يف و هارمۆنى و دارشتنى خوى له شيعره كاندا ده دۆزىته وه، يان (تۆماس مان) واته نى: " هونەر ئه و ته نيايه كه له دووتوى ته نيايى و گۆشه گيريدا سه ر له نوئى له دايك ده بىته وه ". (1)

له م نووسينه دا، هه ره كه شيوه ي ده ره وه ي نووسينه كه وا خوى ده نوئى، مه خسه دم ره خنه كاريى نيه، وهك چه مكى ره خنه يه كى ره خساو. به لكو نيازى من تيرامانىكى پياسه ئاسايه به مديوى روى شيعره كاندا، ده خوازم بىژم: ره خنه نووسين ئه و گه مه ئاسانه نيه كه بئى روخسه تى هونه ره كه ي خوى تيه له قورتىنم و له ئاو كوفيدا به خوم بنازم. چونكو منيش په م وايه، ئه گه ر شيعر هونه رىك بئى له يارى، ئه وكات ره خنه ش هونه رتره. بويه له گينه ره مه كه تى و پازپازوكانى ئه م نووسينه ئاقارى ناخى شيعره كان و خودى شاعيرىشى نه دۆزىبىته وه. هه روا ناوى شوين و ته مه نى شيعره كانى بئى سوڤاخ له چاوه پوانى پرسياره كان به ئىلنه وه. له وه دا پيم وايه، شيعرى شاعير گه ر مرگه مووشى بازارى هه پمىنى ئه ته كئى و بازرگانى به ره وشتى شيعر نه سوابى، ئه وه شيعره كان، بىگه ر دترين بالانماى خودى شاعيره.

كاتىكىش شاعير راشكاوانه به رووى ئه و، ئاكاره كرپتانه راپه رموى، چ ده خوازى زىده نووسى له نووسين بكه ين؟

***

له وئى. له م ولاته مرگ هه پمىنه دا سه ير نيه كه ته قينه وه ي توپه كان هه ناسه ي شيعرىش شه هيد ده كه ن. كانيه ك له وئى له و بناره،

ته‌نیاپی و گۆشه‌گیری مه‌مله‌که‌تی پێر له قه‌ومانی (ک. کاکه‌یه)،
 ئە‌مه‌ش خودی حه‌وسه‌له‌که‌یه‌تی. مؤسیقا و نه‌زمی ئە‌و جمکه
 شیعیرانه له‌ناو کوچه و ده‌روازه‌کانی ده‌روونی شاعیردا ئاوازێک
 ده‌ژهنن، ئاوازه‌که‌ش ئە‌ودییوی رووداوه‌کانی به‌رچاوی خودی ئە‌ون،
 که‌گه‌مارۆی ده‌ده‌ن و به‌مه‌ش شیعیر له‌ دایک ده‌بن.

هه‌ر ئە‌و باره‌ ناسۆریانه‌شن که‌ داگیری ده‌که‌ن، ئە‌وجا هه‌ستده‌کا
 زه‌نگی خه‌فه، زه‌نگی باران و گه‌لا له‌ ده‌روونیدا لێده‌دا، که‌ ئە‌و
 زه‌نگه‌ له‌ بێده‌نگیبه‌ ته‌نیاپه‌که‌یدا موژده‌ی له‌ دایک بوونیکی بێ
 ساتی شیعیر ده‌گه‌یه‌نن. له‌ ئە‌شکه‌وتی ده‌روونی شاعیردا، چاوه‌پوانی
 و ئازار دووتای یه‌ک مه‌سه‌له‌ن، ئازار بۆ چاوه‌پوانی، چاوه‌پوانیش بۆ
 ئازار، دواجاریش شیعیر هه‌لده‌قوولێنن. شیعیریش ناو له‌ چاوه‌پوانی
 ده‌نیت مالئاوا، له‌ مالئاوایشدا ئازاریکی دیکه‌ و چاوه‌پوانییه‌کی تر
 سه‌ره‌تاکێ ده‌که‌ن. ئە‌م ئازار و چاوه‌پوانییه‌، مایه‌ی ژیا‌ری
 مه‌رگه‌ساتی به‌رچاوی شاعیره‌، که‌ مه‌سه‌له‌که‌ی تێدا گرفتار ده‌کات.

به‌م چه‌شنه‌ له‌ هه‌لچوونه‌ هێمنه‌که‌یدا بابته‌، فۆرم و بالایی شیعیر
 ده‌چننه‌وه‌. شاعیریش له‌ مه‌وته‌نی شیعیره‌کانیدا به‌ دوا‌ی عه‌شقیکی
 مه‌حالدا ئازار ده‌چیژێ. راستینه‌ی عه‌شقیش، له‌ دیدی شاعیردا
 کۆتاییه‌کی بێ کۆتاییه‌، هه‌رگیز سه‌ره‌تای به‌ دوا‌دا ناییت.
 شیعیره‌کانی سیبه‌ریکن هه‌رگیز له‌ سه‌ره‌مه‌رگ و جا‌غی مه‌وته‌نه‌که‌ی
 جێناهیئن. ئە‌م سیبه‌ره‌ش تریوه‌ی دلی خۆیه‌تی، که‌ له‌ویدا بوونی
 راستییه‌کان ده‌رک ده‌کریت.

سه‌یر نیه‌ که‌ (که‌ریم کاکه‌)، له‌ نامایه‌که‌دا ده‌لی: "هه‌ر لێره‌م و

ده‌ستبه‌رداری شاخان و مه‌رگی به‌ کۆمه‌ل نایمه‌وه‌، چاوه‌پوانی هاتنه
 دنیای کاره‌ساته‌ گه‌وره‌کان ده‌که‌م، با جارێ هه‌ر له‌ ناخی ئا‌خا
 بژیم".

***

که‌ ده‌چینه‌ ئاقاری شیعیری "په‌یکه‌ری نسکۆ"، هه‌ست ده‌که‌ین که
 چاوه‌پوانی مه‌رگ، به‌رجه‌سته‌ ده‌کاته‌وه‌. عه‌شق بالایی کێوه‌، کێویش
 مانای گه‌ل و خا‌که‌. شاعیر بۆ ئە‌وه‌ی داخی نسکۆ گه‌وره‌ بکا، خۆی
 ده‌کاته‌ په‌یکه‌ری ئە‌م نسکۆیه‌. هه‌ستکردن به‌و بوونه‌، بسته‌خا‌کی
 سه‌رسنوره‌ که‌ هه‌موو که‌ینونه‌که‌ی ده‌سه‌لمیئن، که‌چی ئە‌و
 که‌ینونه‌ش هه‌رپه‌شه‌ی لێده‌کریت. ئە‌گه‌ر ئە‌و خا‌که‌ داگیر کرا، هه‌بوون
 له‌ نه‌بووندا بۆ ئە‌و مانایه‌کی تر ده‌بخشی.
 به‌رانگاری له‌ بووندا سه‌دای به‌رزده‌کاته‌وه‌:

هه‌ردوو پێم تا ژوور ئە‌ژنۆ

له‌ گوێی که‌نار ئە‌بنه‌ ره‌گ و

خۆم له‌ خۆما ئە‌پویم... "په‌یکه‌ری

نسکۆ"

گه‌مارۆدان هه‌بوونی راده‌چله‌کێنن، ئاوێزانی خا‌ک بۆ ئە‌و بوونی
 ئە‌وه‌، که‌ به‌ ره‌گی مه‌مکی فرچگرتوویدا ده‌چێته‌ نیو ده‌روونییه‌وه‌.

دهزانی هیزی دژ، له دژهکهی ئه و بههیزتره، بۆی له رهگدا خۆی
بههیزتر رادهگهیهنی، بهرانبه ر ئه و هیزه دژ. له ئاکامی ئه و
مپکیشمپکیشهدا، ههست پایه ی پاسهوانی خودی ئه و وهردهگری،
هه ر جوولهیهک ده بزقنی، رایده چله کیننی و له سامی نه بووندا،
بوونیکی تر دروست دهکا:

دهنگه کان گه یشتن.

وا چرنوک له مۆخم ده نین و

هه لۆیستم رائه چهن... "په یکه ری

نسکۆ"

ترس هیزیکه بۆ بهرنگاری، که هیزی دژی داگیرکار ده یوروژیننی و
له و چاوه پوانیه دا، حاله تی قووچاندنی وهرگرتوه. هه لکیشان له
رهگدا، ههستی ره های نه مانیه تی و ئیتر بۆ یه کجاره کی مه رگی
له سه ره خۆ ده ست پیده کات.

ئه مجاره له بهرانبه ر ئه و هه ره شه دژه کاریه دا، شه پۆل ده بیته
وه رامی هه لۆیستی، شه پۆلش هیزی گیانه. لیره وه مه رگ ده که ویتته
گۆرپی. ده روون و جهسته، دوو ئه ندامی بینراو و نه بینراون، جهسته
قه لغانی ده روونه و ته و قه که ی سه ر ده روونی پی ده پرتیننی.

"ک. کاکه"، کیشه ی مانه وه له لایه ک و داننانیش به "نسکۆ"، که
به ره مه ی شۆرشیکه چه کداری بوو، به نسکۆ کۆتایی پیدیننی.
له لایه کی دیکه شه وه، ئه و له تراژیدیا یه کی هه لچووی ده روونیه وه

نسکۆ ده رده بری و خۆی ده کاته ئاکامی ئه مه و ده لئ:

ئه ی شه پۆل

ها خوینه که م

با سپارده ی تۆ بی،

لاشه ی ره قه لاتوشم

له سیبه ری ئه م دونه سه رکزه

با په یکه ری نسکۆ بی!

"په یکه ری نسکۆ"

له لووتکه ی هه لۆیستی نسکۆدا، که ئاکامیکی هینده دلته زینه،
بیعاری مانه وه ی له دوا ی ئه و کۆسته دا جهسته ی مۆمیایی ده کا.
سیبه ری تاریکی و دوندی بیزار، هیمای مه به سه ته که ی ته وا و ده که ن،
که ره نگدانه وه ی دوا ی نسکۆکه یه. نسکۆ قۆناغیک له شیعره که و له
نه ته وه که ی، بۆ ده ستپیکردنه وه یه کی دیکه، کۆتایی پیدیننی.

***

فه روخزاد، سه باره ت به راستگویی شاعیر له گه ل خۆی و شیعردا،
گوتی: "هه ندی شاعیر هه ن ره فتاری رۆژانه یان هه یچ په یوه ندییه کیان
به شیعره کانیا نه وه نیه، تا شیعیر ده نووسن شاعیرن، پاشان ته وا و
ده بن". ئه م گوته یه ی فه روخزاد، سه باره ت به (ک. کاکه) بۆ ویستی

مه‌به‌سته‌که‌ی دیکه‌ی، دووتای هاوسان پیکدینن: بابه‌ت کرداری
ئەون.

ئازار هه‌میشه له‌ودا ده‌ته‌قیت‌ه‌وه، له کرداری شیعردا وینای ده‌کا.
له شیعری "هه‌وره کولێره" دا بۆ قه‌کردنی وه‌رنزی برسیه‌تی،
چاوه‌پوانی بارانه، باران نانه و مهرگ دوور ده‌خاته‌وه، یان نه‌خشه‌ی
ولاته و له زه‌ویدا ده‌سووینئ و ده‌بیته‌ په‌له هه‌ور، له ئاسمانه‌وه بۆ
خاکی مه‌به‌ست ده‌گه‌رپتته‌وه. ته‌نیایی ده‌روون بالایی شاعیرن، له
مۆسیقای چاوه‌پوانی به‌فریاریندا ئازاری برسیه‌کان راده‌ژهنئ:

به‌فرانباره‌و

تۆ شیوه‌ی نه‌خشی ولاته بگره ... (هه‌وره کولێره)

خاکی ولاتی شاعیر که سوتماکه، وشه‌ی خۆله‌میشی نه‌بی چ رهنگ
و وشه‌یه‌کی دیکه، ده‌توانئ راستی رهنگی ئەم خاک و ده‌روون و
وینه و دونیای به‌رچاوی بکیشئ؛ ره‌هایی مه‌سه‌له‌کان خۆله‌میشین؛
برسیه‌تی هه‌ره‌شه‌ی مهرگ ده‌کا. خه‌ونی نان یاسای وه‌رزه‌کان ویک
دینیتته‌وه و جه‌مه‌سه‌ره‌کان نامینئ. شیعیر کولێره‌یه و له هه‌سته‌ی
شاعیردا ده‌بارئ و خه‌ونه‌کان ده‌کاته راستی:

به کولێره‌یه‌کی گه‌رم

ریبه‌ندانئ

بۆ ئەم برسیه‌تییه سامن‌امیزه بنیتته‌وه ... (هه‌وره کولێره)

خودی شاعیر برسیه‌که له برسیه‌کان. تارمایی برسیه‌تی ده‌یان
مرۆی ولاتی ئەویان راونه‌کردبا، چۆن سکی تیر ئاگای له سکی
برسی ده‌بوو؟ ئەم په‌له‌هه‌وره ولات ئاسایه بۆ له‌سه‌رده‌می مرۆکوژیدا
ده‌بیته کولێره؟ ئەگه‌ر هه‌وره خۆله‌میشیه‌که ببایه بارانی شوپشیک
جه‌لادکوژ و برسی ره‌تین و برسیکاری رابمالیایه، ئەوکات هه‌م
مانای شیعره‌که و هه‌میش بیرۆکه‌ی شیعیر روخساریان رازاوه‌تر
ده‌بوون.

***

چر کردنه‌وه‌ی بیرۆکه، خاسله‌تیکي سه‌ره‌کی شیعره، یان وه‌ک
سارته‌ر ده‌لئ: "قاره‌مان ئەوه‌یه که هه‌میشه هزره‌کانی چر
ده‌کاته‌وه". ئیمه‌ش ده‌بینین که شاعیر، له شیعری "له
زمانی... وه" دا بو‌ده‌له‌یی و ماچه‌یی مرۆفی شوپشگێر، کومۆنیستی
چۆرته، گیان و هه‌لوپستی هه‌لده‌پشپشون و ئەو بۆچوونه له شیعردا
چر ده‌کاته‌وه، به‌مجۆره پشپشینه و ریشه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ژيانی ده‌کاته
ورده ده‌ماری شیعره‌که‌ی:

دیاره شاعیر خۆی له ریزی ئەو پارتشه‌ش کار ده‌کا، به‌لام ئەو مرۆقه
ساده و به‌رژه‌وه‌ندخوازه نیه، که له ئاست هه‌له‌کاندا وسکت بی.
بۆیه مه‌سه‌له ره‌وايه‌کانی مرۆقایه‌تی، له پيشه‌وه‌یاندای مه‌سه‌له‌ی خود،
چه‌ک له شان به‌ گژ سته‌مکاردا ده‌چیتته‌وه. کومۆنیسته و به‌لام

ئاشنای ئەم شەقامە نیم و
 گەر دەزانی،
 ئەم دوو شۆستە هاوتەریبە
 لە بوولێدا، وێک ناگەن و
 شیوەی ئەبرۆی تۆ ناگرن ... (شەقامی نامۆیی)

دیدار بۆ ئازار تازەکردنەو، تا خۆی لە گریانێ ئازاردا نقووم بکا و
 رۆحی بشواتەو. دەنا بۆشایی ئەمبەر و ئەوبەری شەقام، تەنیا بۆ
 دابینکردنی مەبەستە. شاعیر نیگایەکی بەسە بۆ تەقینەو،
 ئازارەکی و لە دونیای تەنیا یی شیعردا ئاشنا بئ.

***

بەرتەکی داگیرکردن و نكۆلی لە كەسایەتی هەبوونی نەتەو ی
 كورد، گیانفیداكاری و سووربوونە لە رووی داگیركاراندا. بۆیە
 شاعیر، لە "كەمەریبەندی سوور"دا، لە روانگە ی ئەو میژوو
 راستینەو، رووداویکی راستینە دەكاتە دەخاتە ناو دیمەنیکی
 تراژیدی شیعرییەو. بۆ بەختکردن و سەپاندنی ئەم هەبوونە
 كوردییە، خۆكوشتن بە هەر رێگەیهك بئ بەرزترین لوتكە ی
 هەلۆیستی ئازایەتی و بەرانگاریە لە تەك هەلۆیستە بەهێزەکانی
 دیکەدا.

کیژیک بۆ خاتری نیشتمانەکی خۆی دەسووتینێ و بە گەرەکی
 پاسەوانی کوردستانەکی دەکا:
 وینە ی ئەو سووتانە، بەم سەرەتایە، سووتانە شیعرییەکی
 دەستپێدەکا:

مەرگ دەنکی شخاتە بوو

بەدوای نیگایەو

ئۆقرە ی نەدەگرت

خۆی لە پەنجەکانی هەلەسوو... (کەمەریبەندی سوور)

هەلۆیست لە ئەنگوستیلە ی موچرک دەچێ و هەموو گیانی
 دەگریتەو.

کاری خۆكوشتن، زەمینەیهکی خۆی هەیه لە ناو مۆقدا، چونكە ئەم
 كارە هەلۆیستیکی هیندە ئاسان نیە، كە هەر كەسێ بیەوئ ئەنجامی
 بدات. بریار وەرگرتنی خۆ سووتاندن، رەنگە بۆ مۆی كورد، بناغە ی
 پیروزیەتیەکی لە ئایینی زەردەشتیەو سەرچاوە ی گرتبێ و تا
 ئیستاش درێژە ی هەیه. سووتان لەو کیژەدا هیدی هیدی تەقینەو ی
 هەموو دەنگەکانی دەروونی. (ك. كاکە) خۆی لەم هەستە نزیکە،
 بۆیە لە شیعەرەکیدا، وینە ی رووداوەکی بە تیروانینی دەروونی
 خۆیەو بەرجەستە دەكاتەو:

دوا موچرکە،

وهكو ئهنگوستيله‌ی شكاو
 وا به په‌نجه‌ی سه‌ر بزێويه‌وه
 هه‌ناسه و ئه‌ندیشه‌ی دايسان ... (كه‌مه‌ربه‌ندی سوور)

لێره‌دا ده‌بينين چه‌مه‌سه‌ری سارد و گه‌رمی ب‌روايه‌كان پێكده‌گه‌ن،
 ئیدی داگیرسان لووتكه‌ی هه‌لۆیسته‌ قوربانیداندا، كه له به‌رانبه‌ر
 دوژمنه‌كه‌یدا رووده‌دات.

هه‌لبه‌ت ئه‌و خۆ سووتاندنه له رۆژی نه‌ورۆژدا روويداوه، له شادی ئه‌م
 رۆژه‌دا، گیان به ئاگر گرتنی ده‌روون شاد ده‌بیت. ئه‌مه‌ش هه‌ستی
 پیرۆزی مرۆی كورده له به‌رانبه‌ر نه‌ورۆژدا.

ره‌نگبێ نووسینه‌كه له ئاست شیعره‌كاندا، قه‌له‌مكیشی بێ و له دید
 و تیگه‌یشتنی خۆینه‌راندا ته‌با نه‌بێ. دیاره ئه‌وه مه‌زه‌نده و حاالی
 بووی منه له ئاست شاعیر و جوله‌کانی ناوه‌وه‌ی شیعره‌كاندا.

به‌هاری ١٩٩١

ستۆكهۆلم _ سوید

ژێده‌ر و په‌رواویز:

١. تۆماس مان، مه‌سه‌له‌کانی ئه‌ده‌ب، گۆفاری به‌یان.

٢. له چاوپێكه‌تنیک، كه به كاسیت لامه، له‌ویدا فروغ فروخزاد به ده‌نگی خۆی
 وه‌لامی ئیره‌ج گرگین ده‌داته‌وه.

٣. ژان پۆل سارته‌ر، بۆدلێر.

٤. بۆ زانیاری زێده‌تر، ئه‌و شیعراوه‌ی كه‌ریم كاكه، له گۆفاری بانگ، ژماره ١، ٢-٣.
 گۆفاری هه‌لۆیستی ئه‌ده‌بی، ژماره ٢-٣. گۆفاری بیرى نوێ، ژماره ٣١، كه له كۆتابی
 هه‌شتایه‌كان ده‌رده‌چوون.

-لێره‌دا، چه‌زه‌كه‌م سه‌رنجی خۆینه‌ر بۆ ئه‌وه رابكیشم، كه له كاتی نووسینی ئه‌م
 نووسینه‌دا، كه‌ریم كاكه له باره‌گای "ناوزه‌نگ" ده‌ژیا، كه پاش ئه‌نقاله‌كان، ئه‌وێ بووه
 دوا مه‌زلگای پێشمه‌رگه. بۆیه هه‌ندیک له بیروكه‌ی شیعره‌كان و ئه‌م نووسینه،
 په‌یوندى به تايبه‌تمه‌ندی ئه‌و شوێن و كاته و رووداوانه هه‌یه، كه راپه‌رینه مه‌زنه‌كه‌ی
 به‌هاری ١٩٩١ی به‌دوا داهاات.

پزدانی دایکیدا به زیزی به جیماون .

سورخی وهک بارستایی و وهک له شیعرهکانیشدا دهبینین "لیره"
له م دنیایه دا خۆی نیه، به لکووو له وړپنه شیعرهکانیدا خۆی
"لهویدا" وهک هه بوو دهبینیته وه . بۆیه بیپه روا دهکۆشئ بگهړیته وه
"ئهوئ" و ئاویتته ئاوه له مهکان بیته وه، له ناو سۆز و له زه ته پاک و
وههمیهکانی "ئهوئ" خپ بیئ و تامه راستینهکان بکات، کهچی
به ناگاییه ناوهکیه کهی دهرانی که ناتوانیت .

- ئه وه تا که سیبهری ته نراوی له دایک دابران دهیته نیته وه له به رانه بر
هه و له کان، خه ونه کان، ده گلی، ته نگه تاو ده بی . به تهرزه سکالا و
خۆزیایه کی نزانامیزی گرینۆکانه وه به په ریشانی دایکی که ینونه وه
ده نووسیته وه و ده لئ:

"کی بی بۆلای تۆم بگهړینیته وه؟

یا خۆت به ملما هه لۆسه

با له گه ل خۆمدا بته م...

له م دنیا ی گه و ره بوون متمانه به که س ناکه م."

دنیا ی گه و ره بوون سیبهریکی دپه گه مارۆی جهسته ی دابرپا له
که ینونه ی نهرم و نیانی دایکی ده دات، مه شخه لانی غه ریزه کانی پیر
ده بن و ترس ئارامی لیده برئ . هۆشی نا ناگایی کۆرپایه تیه که ی له
زمانی هه ست ره مه کی و زگماکیه کانی ده ناخفی، هۆشی ناگاییه
ده ره کیه که شی له خشته ی ده با، که خودی خۆی له وه نا ناگایه .

ماسیه کان بۆ هه لم پیده که نن

زه نگی کۆرپایه تی شیعره کان ده مه یین

"بش من فریودرابم؟ ئاخۆ ده بی بۆ من خۆشویستن! خوشکی مه رگ
بیته؟

هه رچۆن بیته . من داوای پاکژی بوونه وه ده که م، چونکه من به درۆ
فرچکدرام .

ده با به ریکهوین .

به لام دهستی حاشنا یه ک نیه! له کوئ ده ست به هانا یی ده گا؟"

ئارتۆ رامبو

سورخی شیعر، به په رین و ئاویتته بوونی ئاوه له مه کان، بی ئه وه ی تا
ئیسنا بزانی بۆ، که وته ناو قووړگی نادیاریی؛ بی ئه وه ی بخوازیته که
بیته ئه م بوونه وه ره "هه تیه"، سیوئاسا که وته به رده م "نیوتن" ی
شعر و که وته بزوان . شعریش تۆوی غه ریزه و کلۆلی و
په ریشانیه کانی پشکنیه وه، خۆشی له زگماکیه که وه که ژ وه وایه کی
به پیت بوو بۆ فراژبوونی چرۆسانی شیعر . به مجۆره شیعر ده بیته
دایه ی هه تیمیک؛ (به واتای سارته ر، مرۆف که له دایکبوو، هه تیه) .
به مجۆره په ریشانی سۆز و هه سته له ده سته چوو و نه بانه کانی ده گریته
خۆیه وه؛ ئه و په ریشانی سۆز و هه ستانه ی که له بنه رته دا له ناو

دهرووژین و رۆحیشی دهبیته باویشکەیهکی درێژ:

"کات ئیسکیکی فرێدراوه
شوین سهگیگی درپی نووستووہ"

یان:

"له سیمای سادهترین شت
شەپ دەبینم."

رابردوی کۆرپایه‌تی، وهک خه‌ونیکی بیکۆتایی به‌دوای خۆیدا
را ده‌کیشی. خۆرسکی کۆرپایه‌تیه‌کەشی، دنیا‌یه‌کی پڕ له‌ بیه‌شی
کۆرپایه‌تی و شه‌رم و چاوشکانه؛ تابلۆیه‌کی وێرانه. له‌ویوه‌ وێرایی
رسکانی ئاگایی، نامۆیی، بیزاریی، سه‌رگه‌ردانی و ئالۆزیه‌کان له
ده‌روونیدا قوول ده‌بنه‌وه.

که‌واته، نه‌ئێستا ده‌توانی غه‌ریزه و هه‌وه‌س و ماخولیا‌یه
په‌نگه‌واردوو‌ه‌کانی بۆ دابین بکات، نه‌ کۆرپایه‌تیش ئه‌وه‌ بووه‌ تا‌کو
سیبۆوری پێ بیته‌وه. ئێستای سورخی باویشکێکه و ته‌واو نابیت.
له‌م ناوه‌راسته وه‌همگر و خه‌ون و که‌که‌له‌ زپاوه‌نه‌دا، سورخی
هه‌ست به‌ بیژۆکی جه‌سته‌ی هه‌راشی به‌ره‌ستی ده‌کات. ئاگایی بۆ
ناو خه‌ون و خولیا‌ی خواسته زگماکیه‌کانی کۆرپاتی په‌لکیشی ده‌کا
و به‌خۆشی له‌زه‌ت له‌و فریوه وه‌رده‌گرێ:

پاله‌په‌ستۆی غه‌ریزه سیکسیه کپبوه‌کانی پا‌کانه‌ی کۆرپایه‌تیه‌که‌ی
گومانای ده‌که‌ن. جا له‌بری ئه‌وه، ده‌یه‌وێت دایکی له‌گه‌ڵ خۆیدا
ببات، تا هه‌سته گومانایه‌که‌ی مه‌حف بکاته‌وه. ئه‌مه‌ش له‌ دیدی
فرۆیده‌وه "گرێی دایک"، یان "گرێی ئۆدیب" ده‌گه‌یه‌نیت، له‌ هه‌ستی
ئاگایانه‌ی "سورخی" شدا، پالنه‌ره‌که‌ی هه‌ست و سۆز و په‌ریشانیه‌کی
له‌ ده‌ستچۆی پا‌کانییه بۆ دایکی!
ئه‌م هه‌سته‌ی سورخی شاعیر. له‌ دنیا‌یه‌کی تر و به‌ جیا‌زویه‌کی
تره‌وه بۆدلێرمان به‌یاد دینیته‌وه. بۆدلێر بۆ دایکی ده‌نووس:

"له‌ تۆدا زیندوو‌بووم و، بۆ خۆم به‌ ته‌نیا

هاوکات کۆیله وهاوێر بوم

ئای بۆ ئه‌و هه‌شارگه‌ بووته‌که بیه‌گه‌رده‌ی خود

له‌گه‌ڵ خود هه‌شارگه‌یه، دل بووه ئاوێنه‌کان."

به‌لام "بۆدلێر" ئه‌م هه‌شارگه‌یه ده‌خاته سه‌ر کاغه‌ز تابیته هه‌لم و
ده‌لی:

"منی برین و چه‌قۆ و قوربانی جه‌لاد"

- شاعیری "ماسییه‌کان پێده‌که‌ن" مان. هه‌رچه‌نده هه‌راشته‌ر ده‌بیته،
ئه‌وه‌ند زیتر هه‌ستی له‌ ده‌ستدان و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ کۆرپایه‌تیه‌که‌ی
ته‌نگی پێه‌له‌ده‌چنی و هه‌گبه‌ی زاکیه‌ی په‌ریشانیه‌کانی کۆرپایه‌تی

"دهستم له قژی" به بیان "ده ئالاند
ئەستیرەیک له سەر سینگم بوو
یاری به گویم دەکرد."

ئەو تا دەبیین جەستە ی هەراش و ئاوەزی دەرەکی لەودا
کاریگری نیە، هەر ئاگاییە ناوەکیەکیەتی وای لێدەکات ئاوا بە
پەمەکی و زگماکانە جوگەلە ی وشەکان برژین و بە "بوو" ی
رابردوو، شتە جوان و ناسک و سۆزاویەکان تامیان هەیه . له
سەر جەمی شیعەرەکانیدا "دەبی"، وەک (بوو) پاک و زگماک و
تامدار نیە، ئیستای شاعیر ئیستایەکی پر له کەمیە، بۆیە دەزانن
ئەستیرەش بەو کۆلیە ی ئیستاکە ی رازی نیە . (گەندەموو) ش
هیمای ساوایی و گوناح و کەمۆی دەنوینیت . "به بیان" هاوئەلی
مندالیەتیەکیەتی . ویدەچێ، شاعیر نە ئەوکات و نە ئیستاش "لیوی
بە گەندەمووی گۆنا" نەهیناوه، بەلام دەبیین شاعر بۆشایی ئەو
حەزە ی بۆ پر دەکاتەوه . بۆیە دەبیین بە فیڵ و لاساری مندالانەیی
دەیهوئ ئەو حەزە سادەیه پراوه بکات:

"من نیچەوانی بەردیکی ره شم
چەندەها جار لە بەر تریفە ی مانگەشەودا
لیوم بۆ گەندەمووی گۆنات هیناوه ."

کەچی دەزانن کە ئەو هی ئەوه نەبووه و نیە، بۆیە نا ئاگایانە ی
شیعریەت وای لێدەکات بۆن:
"هاتووم گیانی بچکۆلانەم لەلات بشارمەوه،"
وێرایی ئەمەش، هەستی نەزقپینەوه ی کۆرپایەتیەکی هەر بەهۆی
نا ئاگایی هۆشەکیەکیەوه تووشی بیھوودەیی و لیکدژی و
نیگەرانیەکی ئالۆزکاو ی دەکات . هەموو شتەکان پەیوهندیان
بەیه کەوه نیە، شتە پاک، پەسەن و بیگەرەکان هیجان لە شوینی
خۆیان نەماون/نین،
ئەو ناتوانن، یان ئاوەزە ناوەکیەکی دەرفەت نادات ئاوەزە
دەرەکیەکی دیارە، هەرا و زەناکانی ئەم دنیا و ژیانە پیربووه،
بەیه کەوه بیهستیتەوه و لەگەڵیان رابیت .
هەرچەند دەکاری، بەلام زمانی شیعری هەر لە رابردوودا دەناخقی:

"ئەرۆیشتم و هەستم بە زیادبوون دەکرد
من بچووکتەر دەبم و
تۆ گەرتر و گەرتر دەبی ."

ئاگای لەم ناتەباییە نیە لە شیعردا، چونکی شاعر زمانحالی
راستەقینە ی ناوەوهیەتی ئەو "بچووکتەر دەبم" هی ئەو، هەست بە
کەمیەکیەتی، نەک بچووکی تەمەن . بەلام دەیهوئ دلی خۆی
بداتەوه و هاوکیشە ی ماخولیاکانی هاوسەنگ بکات .
ئەو رابردوو (کۆرپایەتیە)، وەک کرمیکی ئاوریشمە هەموو

غەریزه‌کانی ئەفین ، شەپەرەنگیزی و جوانی خۆشیه راستینه‌کانی ته‌و‌ن‌چ‌ن ده‌کا و ئیستای به‌رده‌وامی فه‌رامۆش ده‌کات . بۆیه ئیستای وی به‌هۆی که‌لکه‌له و خه‌ونه‌کانه‌وه "له‌وئ"ی ئاوریشمینه، واته شاعیری ئه‌و شیعره "له‌وئوه" بۆ "ئاماده" و "داهاتوو" نابزۆی، به‌لکه هه‌رچه‌نده یاسای ژیان و دیاله‌کتیک، جه‌سته و شته جووله‌داره‌کانی ده‌وربه‌ری ده‌گۆرپیت، که‌چی ئه‌و "لیره" هه‌لدیت و "له‌وئ" دا گۆشه‌نشین ده‌بیته‌وه . رابردوی کۆرپایه‌تی، واده‌یه‌کی خۆرسک و په‌سه‌نی بی‌گه‌رده، ئەفینیش له‌ناو ئه‌و که‌ینونه‌دا، وه‌ک ئه‌و هه‌ستی پێده‌کات، له‌ویدا مانای هه‌یه:

"دوو منال بووین

تۆ به‌ چه‌تره‌ شکاوه‌که‌ی ده‌ستت و

منیش به‌ ئەسه‌په‌ دارینه‌که‌م

له‌ژێر چه‌تره‌کانا باران لێی داین."

سه‌یر بکه‌ن، چۆن که‌لکه‌له‌ی کۆرپایه‌تیه‌ کپیووه‌ په‌نگخوارده‌وه‌که‌ی مجگیز و رۆحی ختوکه‌ ده‌دا و ژیان و ئه‌شکه‌وتی ته‌مه‌نناکانی بۆ له‌ په‌لکه‌زێرینه‌ ده‌چنیته‌وه: هه‌ر ده‌لێی دنیا باخچۆکه‌یه‌کی خۆله‌پۆکیه و چه‌ند بووکه‌شووشه، ئەسه‌په‌دارینه، جۆلانه و هه‌لماتی تیدا‌یه و هه‌چی تر نا . "چه‌ترکه‌ش" شکاوه، باره‌ ده‌روونیه‌ تیکشکاوه‌که‌ی "ئیستا"، به‌هۆی پالنه‌ری نا‌ئاگاییه‌کی ئه‌و "شکانه". ده‌شکینێ، یان تاکو سروشتی ئەفینه‌که‌ش به‌ سیمای مندالانه‌یی بنه‌خشینێ،

"چونکه‌ خۆشی ده‌زانێ که‌ له‌ مندالیه‌تیدا چه‌تری مندالانه‌ی نه‌بینیوه . " قیجا ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و باخچۆکه‌یه‌ش . له‌لای ئه‌و نه‌ هافرکی، نه‌ تاوانکاری، نه‌ شه‌ر و شه‌ر و شه‌ر و کوشتن و بپینی گه‌ورانیشه، به‌لکووه‌ هه‌ر ده‌لێی له‌ چه‌ند باخچۆکه‌یه‌کی تری وه‌ک هی ئه‌م و ئه‌و پیکه‌اتوه . ئاسمانیش بارانی لێ ده‌تکێ، تا بۆنی زه‌وی بێ و ئه‌ویش به‌ فیلی بارانه‌که‌ بجیته‌ ژێر چه‌تری کچکۆله‌ی گراوی و بۆنی پپچی بارانای بکات . وێرای ئه‌و دنیا‌بینیه‌ کۆرپایه‌تیه‌ په‌مه‌کیه، ئاسمانی که‌لکه‌له‌شی وه‌ک باران په‌یفه‌ کۆرپایه‌تی ئاساکه‌ی بۆ ده‌چۆرینیته‌وه‌ ناو گه‌رووی زمان و ده‌سته‌واژه و وینه‌و هه‌یما و بپیرپۆی (تداعی) و دنیا‌ی هه‌سته‌کانی وه‌ک ملوانکه‌ بۆ ده‌هۆنیته‌وه . هه‌ر ده‌لێی زمانی شیعرییه‌ت تازووکانه‌ له‌ مندالانی زمان ترووکاوه و زه‌خیره‌ی پۆشه‌نبیری و ئەزموونی خۆیندنه‌وه‌ په‌ی پینه‌بردوون . هه‌ر بۆیه‌ زمانه‌ شیعریه‌که‌ی له‌ وپینه و ره‌مه‌کیه‌ت ده‌چیت . سورخی وه‌ک چۆن ناتوانێ له‌ دنیا‌ی خه‌ون و که‌لکه‌له‌ و غه‌ریزه‌ هه‌شاردراوه‌کانی کۆرپایه‌تیه‌که‌ی رزگاربیته‌ت، هاوکات ناشتوانێ له‌م ساده‌یی و په‌مه‌کیه‌تیه‌ و زگماکیه‌ی زمانی رزگار بیته‌ت، چونکو زمانی کۆرپایه‌تی هه‌ر خۆی له‌خۆیدا به‌و ته‌رزه‌ شیوه‌یه، سروشتی ئه‌و شیوه‌ زمان . وینه، هه‌ست، بپیرپۆی و که‌لکه‌لانه‌ی شاعیرمان وامان لیده‌کات له‌به‌رامبه‌ر یاسا و لۆژیکی زمانه‌وانی بیه‌خشین . هه‌روابه‌مه‌ش ئه‌و رواله‌ته‌ لاسار و بزویانه‌ی که‌ سیمای شیعره‌ مندال ئاسا‌کانی پۆشیوون، رۆح سووکی بنوینن . ئه‌رئ، ئه‌م لایه‌نانه‌ بوون رۆحی قه‌له‌مه‌که‌یان فریودام، که‌ ناچاریم ئه‌و وپینه

شيعریيانه بخوینمه وه .

له م رۆژگارهدا، كه له كه بوونی رۆشه نییری و كه ره سه ئالۆزه كانی ژیان و به ئامیزکردنی جوانییه كانی سروشت و ئه زمونی خویندنه وه، زمانه زگماکیه كه ی رۆحی مندالیمانی شه پله دار کردوه . دهنگ و باسی دووره دهستی ئه زمونه له قوتو کراوه کان (معلب) ئاوهرۆی جۆگه له ی ههست و خوسته ره مه کیه كانی قهوزه گرتوو کردوین . ئه م دیاردهیهش به تایبه تی جیهانی شیعری ئه مرۆی کوردی گرتۆته وه . ئیمهش به ناوی "تازه گه ری" هوه خۆمان فریو ده دهین .

هه له به ته، له و نۆوانه دا، داهینه ری تر هه ن كه به ئاگایانه و به دیقه ت به و ئه زمون و زه خیره رۆشنییریانه وه به هره و جهسته ی ئه فراندنیان فرچک ده دن . كه چی سه کۆی رۆژگار ، پوو داوو ناوه به هه رمینه کان، له مپه ری بیهه رمینیان هه لچنیوو ه . هه روا رۆژگاری "سه رۆکایه تی" و "پشت میز"، كه دیارده ی رۆژگاریکی تالان، ده رفه ته كانی دهنگ ناسینه وه بیان کونبپرکردوه . ئه فراندنیش خۆی له خۆیدا، له ئاخیره تا، ئه م "سه ر" و "سه رانه" بو شوین و رۆژگاریکی سنووردار به جیده هیلایت .

به هه مه حال، ئیره جی قه له م هه لزه لین نیه .

كه شیعردنیا خۆرسک و راستگۆیه كه ی له دهست دا و به کاریگه ری زۆره ملی ئه و رۆشنییرییه كه له كه کراوانه نووسرا، ده بیته به ره میکی رۆشنییری، نه ک شیعرد .

ئهو کاته ی كه تریه، نه وا و شه وبایه زه نگداره کان به ناو په نا و پیچی چرۆستانی رۆح و مه له که تی ده رووندا سه فه ر ده که ن، ئاسمانی رۆح هه ورکی وه نه وشه یی ده پۆشی، قیجا بارانیکی نه رم و دژوار شیرازه ی وه رزه کان راده پسکین و ده پرژیته سه ر پیده شتی رۆح، كه هه موو تاموبۆی هزر و رامن و رۆشه نییرییه كانی له گه ل خۆیدا ئاویته کردوه . به م شیوه یه ده بینین شیعریکی ره نگ گه نمی، خۆله میشی، وه یان شیعریک به ئاویته ی هه موو ره نگه کان له دایک ده بیته .

له و کاته ی هه موو شته کانی ئه م دنیا به رهنگی پیری ده نوین و رۆحمان که نه فت ده کا، سروشتی ئه م چه شنه شیعره رامن ده چله کین و به رامبه ر چریه ی پرسیاره نادیاره کانی بوون و گه ردوون واقورپامان ده کات . له و کاته ی كه واهه ست ده که ین هه موو مه ته ل و پرسیار و تامی شته کان بیمانا ده بن، ئه و شیعره بزیه له گومانمان ده گری . له و کاته ی ئه م واقیعه ی كه فیلی سیاسه تی ده سه لاتخوازن کرماوی کردوه، ئه و شیعره به سه فه ر به ره و دنیا به کمان ده بات كه خه ونه مه زنه کانی مرۆقایه تی لئ جینشینه . شیعرد زمانحالی واقیعه یکه كه "ئیره ی" سواو نیه، به لکوو "ئه وئ" ی مه حالستانیکه كه هه رگیز ده ستمان پی راناگات . شیعرد به ره می غه ریزه، خه ون و حه زه کانی ئه م مرۆقه یه كه کۆتاییه کی نیه .

که واته له پاسگۆی شاعیردا، شیعرد راستگۆ به ره م دیت . به لای منه وه ئه م راستگۆیه له شاعیر و شیعردا، گرنگترین پیودانگی ئه فراندنه .

- ئەرئ، باي ژيان وهك په پرموچه تهمه نی جهسته بیانه ی سورخی دها و ئه ویش ئاوپر سهرنجه کانی له دنیا ی زاورتی جالآؤکه ی ئه م گهردوونه و ئه فینداری په پوله، چۆله که و باله فره که مۆکانی ئه م وه حشه ته ی بوون هه لئاگرئ. ئه م نه خۆشییه دهروونیانه و ئه م کلۆلییه ی بیئاگا ده که یه پيشمه رگه، وا ده زانی ده توانیت ئه و نه خۆشیانه چاره بکات. که چی هه موو شته کان به دوایدا ده پۆن و لیتی جیانا بنه وه. له ناو دنیا ی چه کدا، چۆله که کان هیلانه یان ده سووتینری و تۆپه کان بوو که شوشه و به روانکه و خانیچۆله کان **سیوی** ده که ن. شیعری شاعیران (زۆربه یان!) بۆنی بارووتی لیدیت، شیعری سورخی بۆنی ژیریالی چۆله که و په پوله ی لیدیت. تامی فرمیسک وشیری مه مکی رژاوی ده م مندالان ده دات:

"تۆشم ده دی

قاپیک که شیر ی لئ ده پڑا بۆ خۆرت دریژ ده کرد
بانگت ده کرد و ده گریای."

یان:

"ئه مشه و

مانگ باوه نۆئیله و کراسه سووره که ی
منی له به رکردوه."

گه مه و خه ونه مندالانه بییه کان وهک گولئه ستیره له ده شتی تاریکستانی ده روون و رۆخی وه رسی شیعری شاعیر باله فری ده که ن و بروسکه ده دن. ئاوه زی زانیاری و په وان بیژی گه رووی ترسیکی سامناکه، دادگایه کی مه حفکاره، ئه گه ر خۆی دایه ده ست راستیه کان ده بی بۆ نه مان ملکه چ بیته. بۆیه به ئانقه ست له ناو ئاپۆره ی پرسیاره کان راده کا و تهرمی رۆح بۆ ناو کۆشی ژیا نی ساده یی سروشت ده بات:

"له چه رخی بۆری سییه مدا بوو
تهرمی خۆم به ره و ئاوه دانیه کی
پینچ مالی ده ئاژوا."

له ناو هه را و زه نای خه لک و ئالۆزیه کانی مروقی سه رده می خاوه ن سه دان شیوه و نه ریته کاندای، جیی خه ونه کیوییه کان و ئاکاره ناسروشتیه کانی ته رزه شیعریکی وای تیا نابیتته وه. پرسیاره کان گه مارۆی شاعیر ده دن، که چی به ره وه ی گه مارۆ بدری هه لدی. هه موو وه لآمه قورسه کان ده خاته ئه ستوی قه در و یاسا کانی بوون. ئه و هه ر له وی رۆژیوه خۆی نه یوستوه بیته "ئه مرۆ":

"له بهر سکم نان ده خۆم
له بهر پیلاوه کانم پیاسه ده که م."

سه‌وزه، ئەم رەنگ سه‌وزییه هێمای سروشتی ژیان یه‌کسان به‌ مه‌رگ ده‌گه‌یه‌ن. مه‌رگ له‌ سروشت له‌دایک ده‌بیت، وه‌ک چۆن ئاده‌میزاد له‌ خاک په‌یدا بووه‌ و ده‌گه‌رپته‌وه‌ ئه‌ویش. ئەم بیره‌که‌ به‌رپه‌که‌وت تیکه‌لی هه‌ستی ئاگایه‌ نا‌ئاگایانه‌که‌ی شاعیر بووه‌، که‌ ئه‌مه‌ش له‌ هزری مرۆی ئیسلامدا سه‌رچاوه‌ی هه‌لگرتووه‌.

به‌کورتی ئەم هه‌ستی بیزاری و په‌شۆکاوی و کلۆلیانه‌ی سورخی شاعیر نه‌خۆشیه‌کن، هه‌موو نه‌خۆشه‌یه‌کانی لیه‌ده‌قوولین. قالیتری شاعیری فه‌ره‌نسی واته‌نی: "ئه‌مه‌ خۆی له‌ خۆیدا وه‌پرسی ته‌واوی ژیان، که‌ ئه‌مه‌ش تامی بوونه‌. مرۆی شاعیر ده‌بێ هه‌میشه‌ هه‌ستی پێبکات و هه‌میشه‌ش تامی بکات."

- شاعیری کۆشعیری "ماسییه‌کان پیده‌که‌نن"، هه‌ست ده‌کات به‌رانبه‌ر خۆی تاوانباره‌. خود سینه‌ریکی چرنووکاویه‌ و هه‌لیده‌په‌شپوێ. هه‌ر ئه‌وه‌خوده‌ش له‌به‌رانبه‌ر خۆی ده‌لێی چۆله‌که‌یه‌کی له‌ ئاو خلیتینراوه‌. به‌کورتی هه‌ر ده‌لێی خودی خۆی نیه‌، خودیکی تره‌ له‌ناو خودا شه‌ری له‌گه‌ڵ ده‌کات:

"به‌ره‌به‌یانیک

هیلکه‌یه‌کی سپی به‌رپووه

دلی من و دوو ئیسک بوو

پیش ئه‌وه‌ی "لیلیا" بمبا

پشیله‌ زه‌رده‌که‌ی زه‌وی

پری دامی و بردمی."

که‌ پیاسه‌ ده‌کا و نان ده‌خوا، که‌واته‌ ده‌ژی، که‌ ژیاش، گه‌وره‌ ده‌بی، که‌ گه‌وره‌ش بوو، غه‌ریزه‌کان له‌ داخواری خۆیان وازناهین. شاعیر ده‌یه‌وێ بۆ به‌رتکه‌ی ئەم ئالۆزکاریانه‌ په‌نا بباته‌ به‌ر په‌رهنده‌ گوناوه‌کانی سروشت و گیانه‌ سپییه‌ پاکنه‌کان. به‌وه‌ ده‌یه‌وێ له‌م ((خوده)) هه‌لبێ، که‌چی له‌سه‌ره‌نجامدا هه‌ر ده‌گه‌رپته‌وه‌ ناو ((خود)) و له‌ویدا خۆی په‌ناده‌داته‌وه‌. شه‌ری ((خود)) شه‌ریکی نه‌زۆک و بینه‌نجامه‌. بۆیه‌ شاعیر له‌به‌رانبه‌ر هه‌موو جووله‌ و شته‌کانی ئەم بوونه‌ ببنموود و لاوازه‌، ئه‌وه‌هه‌ستانه‌ له‌ ((نه‌بوونیکی)) له‌خۆپای ((بوون))ی هه‌لده‌کیشن. ده‌بوايه‌ ئەم باره‌ کلۆلییه‌ شاعیری به‌ره‌و خۆکوشتن ببات. به‌لام ئه‌وه‌ ده‌یه‌وێ خۆکوشتن، ئه‌وه‌ بکوژێ، بۆ مه‌رگیش شاعیر له‌ چۆله‌که‌یه‌کیش فه‌قیروکه‌تره‌. بۆیه‌ مه‌رگیش دلی نایی رووی تیکات:

"هه‌موو رۆژیک مه‌رگ ده‌بینم و

پنم پیده‌که‌نی."

یان:

"مردن له‌ پشت دیواره‌کاندا،

قاچه‌ سه‌وزه‌کانی ده‌شوا."

ئه‌وه‌تا ئه‌وه‌ خۆشی هه‌ست به‌وه‌ ده‌کات که‌ له‌به‌ر ده‌ستی مه‌رگ نێچیریکی مالمیه‌، چ وه‌خت بخواری راوی ده‌کات. مه‌رگ قاچی

په ریشانیس هه رگیز له ناو خودا دهرناچی.

هه روا بۆدلیر ئاوا فهزای خه یالبازیه کان شه ونماوی دهکا و له شیعری ((مارده)) دا ده لئ:

"حه زم ده کرد له تهنیشت ((مارده)) ی عازهدا بژیم

ههروهک پشیله یهک له تهک قاچهکانی شازندا له زهت دهکا."

به هه مان شیوه هه زهکانی ئه و خوده دابراوهی شاعیرمان، به دهست له ملانیسی جهستهی شه به نگیکی بۆن و به رام ئاسا به وینهی جهسته یهکی سافی مینه داده مرکیتته وه، که ئه و خوده ئاو یزانیه تی. هه ر ئه م خوده شه، خوده که ی تری، ئاره زو و جوانیه لاتهریک، شپرزه و شه رمنهکانی، له ناو هه شارگه ی نووتهکی خۆیدا ته ونچن دهکا. به مجۆره خودی ئاگا و پلشاهه له رووبه رووبونه وهی ئافرهت خۆیی ده دزیته وه، تاکو به ره و رووی ناته واویهکانی نه بیته وه. ئه و خوده تارماییه که هه موو که لکه له ی فه نتازیا و شه هوه ته بۆنگر و چه وره کان ده ورووژینیت. به ریگه ی شتومهکی ئافرهت وهک، ده سما ل ده ری، نامه، ژیرکراس، ملپیچ، گۆره وی، بۆنی هه وه سه کان رازی ده بن و له زه ته که تیر ده کن. ئه مه ش له ده رووناسیدا به "فیتیشیزم" ناوده بردریت، واتا ئاو یزان بوون به شمه کی ژن. با گوئی له م شیعره بگرین:

"ئه وه شه وهی له مال نه بووی

- له ناو ئه م مرخیش مرخیشه نه زۆکه دا ده یه وی به ئه فین، ئه فینیکی بیگهره و پاک (که له گۆریدا نیه) وه رسییهکانی پی بخافلینی. هه زه دهکا له گه ل مانگ و درهخت و چۆله که و هه موو شته پاک و بیگونا هه کان دلداری بکات. چونکو خۆی هه ست به گونا هه خۆی دهکات، بۆیه ده یه وی به وی گونا هانه، گونا ههکانی بسرپیتته وه. گه رای غه یریزه سیکی، برسیتیه که له که بووهکانی کۆریا یه تی، که هه موویان له چه پاندنی سیکسیدا گرد ده بنه وه، ئه م برسیتیه ش پر نابیتته وه، ئه فین به روح ده سپیده کا. که چی ماخولیا ی سیکس به رزه فت نابی.

شاعیرمان له خه یالبازی، وینه و پیچواندن له زهت له جووتبوون له گه ل ئافرهتدا وه رده گری. هه زه دهکا وه کو هه موو هه ست و خوسته ره مه کی و زگماکیه کان، ره گه زی مینه و جهسته ی ئافرهت پاکیزه یی و پاکانه یی بنوین.

ئه م هه ست و هه زانه ی وهک خودیکی بوونه وه، له بهر ئه وه نیه که خۆی نایه ویته و ره گه زه مینه و جهسته پاکیزه یی ژن بشیوین، به لکووو چونکو خۆی له به رام بهر ئه م جهسته یه و رهفتاری سیکسی دهسته وهستان و لاوازه. لیره دا ئاگاییه ده ره که یه که ی ئه م به هانانه ی بۆ قووت ده که نه وه. به لای شاعیری "ماسیه کان پیده که نن"، سیکس ئه فین ده شیوین و جوانیه کان له ده ست ده رده چن.

کاتی خۆی بۆدلیر گوتبووی: "ویکرا تیکه لاوبوون له گه ل یه کیکی ترده، مانای وایه تو هه زه ده که ی بچیته ناو یه کیکی تره وه،

له ناو جینگه کهت خه وتم، به یانی که له خه وه ستام
سه رینه که تم ماچ کرد.

ئه و شوینه م وه کو پشیله یه ک بۆن کرد."

بۆنی نزیکى ئافرهت بۆ وی بی له زهته، ئه و بۆنه ی که له جینگه و
شتومه که کان نیشتووه، بۆنیکه، له زهتیکه، هه وه سیکه، لوس و
زولال، که تارمایی ئه م خوده تامه زۆیه تی. ئه و تا هه زه کان له ناو
سه رابی که لکه له کان سه ره تاکئی ده که ن و جهسته ی ئه و بۆن و
به رامه پر له شه هوه ت ده که ن:

"خۆشه ویسته که م،

له گه رماوه که دا خۆی ده شوا،

چۆله که کانیش ئاوی جۆگه له که ده خۆنه وه."

حه ز ده بیته ئه فسانه و شیوه ی چۆله که ده نوینی، به هه لوشینی
ئاوی زه مزه می چۆراوی له شی خۆشه ویسته که ی نه بیته هه ل ناکات.
حه ز تا چله پۆیه ی که لکه له کان فریوه، تام سو ی تیئویتی به و ئاوه
بۆنگره نه بی ناشکی. سیکس ده خواته وه، نه ک ده یكات.

ده زانی. یان تارمایی هه وه سی خوده ده زانی که "عه شیفه که ی" خۆی
ده شوا، پووته، که پووت بوو، هه وه سیش به و ئاوه ی که له و
جهسته ی ناو گه رماوه که وه ده چۆرپته وه له زه ت وه رده گری. ئه مه ش
له ره گی ئه و (فیتیشیزم) ه وه سه رچاوه ی گرتووه.

گه ر ئه و خوده کۆیی و یاخی نه بیته له و خوده ئاگایه قه وزه گرووه،
زاتی نه ده کرد په ی به و ههسته پر له شیعریه ته بیات. تارمایی
که لکه له کانی ئه م "خوده" دابراوه، ((عه شیفه)) ده خولقینی و به
هه وه سی خۆی یاری به جهسته ی ئه و ((عه شیفه)) نادیاره ده کات.
- ناناگایی نووسه ری ئه م شیعرا نه شاعیره؛ ناناگایه کی شاعیره. جا
گه ر شاعیرمان له و ریکه وه ته ناناگاییه زگماک و ره مه کیه دامالی،
به لای که میه وه راسگۆیه شیعریه کی لپی داده مالتی. ئه وه شیعره که
هه تیمیه که ی وی ناسی، شاعر نه بوایه له م دنیا و سه رده مه
گومپرایه دا، چ په ناگریک ئه م ((بوونه)) هه تیمه کلۆل، نیگه ران و
نامۆیه ی ده حه وانده وه.

ئاوا شه ره نگیزه کانی ((با)) ی بوونی قه ده ر داوی کۆلاره ی رۆح
را ده پسکینی، قیجا خود ده بیته ماسیه کی گیز و سوورگومی نیوان
شه پۆله سرکه کانی روحی شپرزه و عاسی و نیگه رانه که ی. درۆیه
پیکه نیوه کانیش شه هوه تی مانه وه که ی فه رامۆش ده که ن.

ئیتیر...! ئه وه ی که ده بوایه بۆ جهسته ی ئه م شیعره مندال
مه رانگازبوونه بنووسم. ئه وه نیه که نووسیومه. ئه وه ی که
نووسیومه، سه فه ریکه له شوین ته یکردنی سه فه ریکه تری ته نیایی
شیعر. بۆیه سۆراغ و پرسیاره کانی تر له نادیاریی ئه م سه فه ردا، بۆ
خودی نادیاریه گومپراکانی شاعر به جیده مین.

- هه روا وه کو له یاسا و ریسای پیشه کی نووسی شیعری کوریدیدا
به باوکراوه، ئه ز له شوین مامۆستایه تی و دکتورایه تی پیش وه عزیم

چونکه دهبوایه دایانبهینابایه . ئه و مه زانانه، وهک ئه و چامه له شیعره بووده له و چاوشۆرانه کامانه، تا شکۆداریان بکهین یان پیروزیان بکهین .

ئه و مه زانانهش ته نیا شه هیدی ئه وانه په رستویانن."

١٩٩٣/٨

ستۆکهۆلم

به خۆم نه سپاردوه . چونکه به نه خۆشییهکی ته شه نه و کوشندهی ده زانم و بپواشم به م ((به ندوباو به باوکراوانه)) نیه . ههروهک له لای هه ندیکیش بوته ((باو و خولیا)) بو پرکردنه وهی ههستی بسته بالآ ((قزم)) یان، له بهر خاتری ره سم گرتن له گه ل به ناو گه وره و ناوداران دیدار و ره خنه نووسی ده که ن . بۆیه من مه رامم نیه، خوانه خواسته رسقیان بیهه پرمین بکه م .

- وێرپای ئه مانهش، من شیواز و ریچکه و پایه و ئاستی ئه م دیوانیه یه م له هه یچ قوتابخانه یه ک قهید نه کردوه، چونکو شوینی به تال له و قوتابخانه ی کوردیدا نه ماوه ته وه . بۆیه له روانگه ی ئه و قوتابخانه وه، ((پوانگه یزم)) ی و ((شار-هاوپیژم)) م پیرو نه کردوه . وابزانم شیعر، که له دایک بوو له هه یچ قوتابخانه یه ک دانا کاسی . که شیعر له مندال دانی دایکی شاعیر له دایک بوو ده رچووی هه موو وانه و پۆلی قوتابخانه کانه .

ئه ری شیعر که مه رجی قبوول کردنی هه بوو بو قوتابخانه یه کی ده سترد، پیی ده لئین شیعر؟!

- ئه ری جهسته ی لاساری شیعر، چۆن ئه و هه موو سالانه له ناو ئه و قوتابخانه و له گه ل ئه و قوتابیه لیک جیاواز و ته مبه ل و ئه و مامۆستا بۆینباخ ره سمیانه سنده م ده کری؟!

که واته نیتشه واته نی:

" هه ر ته نیا خودی کاره کانی هونه رمه ند یان فه یله سوفه کانه، که دایانبهیناوه ئه وان ده خو لقی نی .

که له کن من، ئەو دوو تیروانینە له ئەفراندن بەهayan له بن نای،
ئەو ئاسۆیە بێدەنگی که له مدیوی یه کایه تی ئەو قهواره رهنگیانهی
تابلۆیه کانی مه دحه تدا، مه ستانه ده پوانن. بدوینم.

هه لبه ته مه دحه ت سه ره تا له هه فتاوه تا کوو ناوه پراستی
هه فتایه کان به کاره هونه رییه گرافیکیه کانی، له کۆمه لیک
پۆرته ریست و هیلکاری جیاواز له شیوهی "ناتورالیزم" ی و
ده برینیدا، تایه تمه ندییه کانی ناخی هاومرۆقه کان، سروتی ژیا نی
کاکه بییه کان و هاوسییه دوور و نزیکه کانی شوینگه که ی خۆی و
نیگای شوینپی ئه قین و دلپه قی و ناله و تریقانه وه کانی مرۆفی
کوردی له ناو جیهانی رهنگی رهش و سپی و هه ندی جاریش رهنگی
هاوسۆز له گه ل یه کتر، ژیا نده وه، دوا جاریش هه ر له نه وه ده کانی
سه ده ی رابردو دا، به و شیوازه ی ئیستاییه وه، به ره و گه ردوونیک
دیکه ی "نادیار" گه شته هونه رییه که ی دهستی پیکرد. ئەو
ئەزمونه شی له شیوازیکی ئەپستراکت، یه کایه تییه کی رهنگی
"ئهرکیول" ی شه پۆلای، لووس، لیل، پرشنگذار و بیده نگیدا،
په نگیان دایه وه و له پانتایی تابلۆیه یه کره نگیه کاندایه نگیان گرت.
مه دحه ت له و شیوازه هونه رییه دا، په ژاره ی مرۆقه کان بۆ
چاره نووسه کانیان، نیگایه ئه قین ئامیزه کان، دیمه نی جووله داری ئەو
شخانه ی که له خاکدا ده ژین، دابرا و شوینپی روحی برینداری
کوردان ... هتد، له یه کاتییه کی چرکراوه جینشینده کا، که هه ندیک
جار تابلۆیه کان، هه ر ده لئی که ی نونه یه کن له کۆتایی گه ردوون و

مه دحه ت کاکه یی؛

له نه وای هیلکارییه وه بۆ خه لوه تگای رۆشنایی رهنگه کان

مه دحه ت کاکه یی له ئەزمونی پیشوویدا، که بریتی بوون له
تابلۆگه لیک گرافیکیه ی و هیلکاری و موتیف ئامیزدا، توانی
شوینپی خۆی و ژیا نی ناوه کی کوردی بگوازیته وه بۆ ناو رهنگه کان،
که چی مه دحه ت کاکه یی له و ئەزمونه نوویه دا له خه می ئەوه دایه،
که له یه کایه تییه کی یه کره نگی و به تال له هیلکاری و فگیوره کان،
له ئاسۆیه کی نادیا رییه ئه فرینه راودا، ئەو یاده وه رییه هه راسانه ی
کورد که به دهستی ویرانکاری و په ژارای پیناسه کردنی ئەو قه دهره
ده نالین، بیده نگانه ئاماده بکاته وه. ئەو تابلۆیه نوویه نه ی
هه نووکه ی مه دحه ت، به چین له سه ر چینی رهنگه کانیانه وه،
گه ردوونیک له شه به نگی رۆشنایی، تیرامانیکه خه لوه ت ئامیز،
سه رابیک له ته رمی خاکیکه ئه نفالکراو، گه ردوونیکه چۆلکراو له
مـرۆف، نمایـشده کـهـن.

لیره دا هه ولده دم، به نیگایه ک له چرایه تی گوشه نیگای راستینه ی
"شتایه تی شته کان" هوه، که مارتین هایدگر له کتیه دانسقه که ی
"ره چه له کی کاری هونه ری" دا (۱) ده یانه زین و له روانینه
سرکه که ی ئارتور رامبوی "راوانینوان" هوه بۆ پرسه دۆزینه وه ی
"نادیا ری"، که له نامه کانی روانینوانیک "یدا (۲) له سه ری ده په یقی،

هه‌ندێ جارێش، مینا خه‌لوه‌تگایه‌کن له‌ سروتی توانه‌وه‌ی دۆنا و دۆنانه‌بیانه‌ی کاکه‌بییه‌کان.

له‌ نینگایه‌کی دیکه‌دا، که‌ مرۆف له‌ تابلۆگه‌له‌ نوێیانه‌ی مه‌دحه‌ت رۆده‌چێ، هه‌رده‌لێی ئه‌و ژیانه‌ سوته‌مه‌رۆ و لیکترازه‌وه‌ی کوردان و بگره‌ خودی سروشتی شته‌کانی خاکه‌که‌شه‌تی، چیتەر هێماگه‌ل و هێل کێشانه‌کان ناتوانن راستیه‌کانی ناخیا ن ئاوێنه‌ بکه‌نه‌وه‌ . له‌بۆیه ئه‌مدیوی تابلۆیه‌کانی له‌ وێناندنی خاکیک ده‌چێ ، که‌ روحگه‌لێکی تراویله‌که‌یی، شوێنپێیه‌ک له‌ ژانی خاکیکی ئه‌نفالکراو قوولاییه‌کانی دایپۆشیوه‌ . به‌ واتایه‌کی دیکه‌، ئه‌و رهنگ و شه‌پۆله‌ هێورانه‌ی که‌ له‌ یه‌کایه‌تییه‌کدا روانینیکی خه‌لوه‌ت ئامیز نمایشده‌که‌ن، هاواره

خه‌فه‌تاوییه‌که‌ی ئه‌دۆرنۆم به‌ یاد دێننه‌وه‌، که‌ له‌ مه‌رکۆستی کۆکۆژی "ئاوشوئیس" دا وتبووی: " من نامه‌وی ده‌رپرینه‌که‌م نه‌رمتر بکه‌مه‌وه‌ که‌ دوا‌ی ئاوشوئیس به‌رده‌وامبوون له‌ شیعەر نووسین به‌ریه‌یه‌ته‌" . (٣) هه‌رچه‌نده‌ ئه‌دۆرنۆ چه‌ند ساڵ دوا‌ی ئه‌و هاوارنامه‌یه‌، دوا‌ی ١٩٦٦، وێرپای دوو دلێشی له‌وه‌ی که‌ شیعەر له‌ توانای دابی ئه‌و ئازاره‌ ده‌رپرێ، به‌لام پێی وابوو که‌ پۆل سیلان، شاعیری به‌ ره‌گه‌ز جووله‌که‌ی ئه‌لمانی که‌ "تاکه‌ نووسه‌ریکی هی دلێیه‌ دوا‌ی شه‌پری جیهانی دووه‌مدا که‌ ده‌کرێ له‌گه‌ل ساموئیل بیکتیت به‌راورد بکری" . (٤) به‌مجۆره‌ ئه‌دۆرنۆ له‌ په‌ویوه‌ندی به‌ ده‌ستپنگینی پۆل سیلان به‌رده‌وام ده‌بێ و ده‌لێ: " ئه‌و ئازار کێشانه‌ له‌ بن نه‌هاتوانه‌ی که‌ هاوئاستی گه‌وره‌بیان مافی خۆیه‌تی وه‌ک ژانیکی قوول گوزاره‌یان لێبکری: بۆیه‌ له‌وانه‌یه‌ هه‌له‌یه‌ک بوو بێ که‌ دوا‌ی ئاوشوئیس چیتەر شیعەر بنووسری" . (٥)

سه‌باره‌ت به‌و گه‌ردوونه‌ خه‌لوه‌ت ئامیزه‌ی که‌ له‌ یه‌کایه‌تی رهنگی "ئه‌ریوکل" ی تابلۆیه‌کانی ئیستای ئه‌و شیوه‌کاره‌ ده‌یبین، رهنگه‌ بکری وه‌ک چه‌شنه‌ هاوارنامه‌یه‌کی بێده‌نگ؛ ئاوێنه‌ بوونه‌وه‌ی خه‌فتگه‌لیک له‌ شه‌پۆلی مه‌ستانه‌ی رهنگ، پێناسه‌ بکه‌ین. چونکه‌ رهنگه‌ دوا‌ی ئه‌و ته‌نگانه‌ روحی و ده‌روونیه‌ی که‌ مرۆقی کورد له‌ ژیر کایه‌ی ئه‌نفال، کۆچره‌وی و نووشستی راپه‌رین، پێیوه‌یان ده‌نالێتی، هێما، هێلکاری و فیگیوره‌کان شه‌که‌ت بووبن له‌وه‌ی که‌ ئه‌و هه‌موو شه‌پۆله‌ ژانه‌ی کورد ده‌رپرین. هه‌ر بۆیه‌ ئه‌و شیوازه

ئەو "راستیە" لە تابلۆدا "شتایەتی شتە". نادیارەکان بە دیار دەخات. کەواتە بە واتای هایدگەر "وەرچەرخی راستی لە نیو کار {تابلۆ}دا لە چالاکیدا. هاوکاتیش "راستی" لە گەوهەرە کەیدا هەبوونە کە بەردەوامە، راستیش وەک خۆی هەبوونە کە لە نیو دینامیکی رۆشنایی و پەنھانییەکی لە رادەبەدەردایە. راستی جەنگی جەنگەکانە، لەویدا لە نیو هەموو رۆژگارەکاندا ئاوەلایی بە جۆریک لە جۆرەکان براوەیە، کە هەلگری هەموو شتیکیشە و لە دەرەوێشرا هەموو ئەو شتە خۆیان دەکێشنەو، هەر تاییەتمەندییەکی لە بوونایەتی ئەو راستییە خۆی بە دیار دەخا و دەشارێتەو. هەر کاتیک و چۆن ئەو جەنگە دەستپێکا و وەرچەرخی، بەمجۆرە جەنگاوەرەکان لە ریگەیی ئەو جەنگەو رێدەکەن - رۆشنایی و پەنھانی - لیکدا برۆ لە گەل یەکترا. بەم شێوەیە لەو جەنگەدا ئاوەلایی سەردەکەوێ. راستی ئەو ئاوەلایی ئاوەلاییە. (٦)

70x100 cm بێناونیشان

نوێیە مەدحت هەولدانیکە تاکوو ئەو نیگا، دیمەن، رووداو و کۆی خەمی بوونایەتی کورد لە ناو خاکی رەنگاکاندا بتوێنیتەو. کاتیک مەدحت پیشتر، لە ئەزمونی وێنە ئامێزدا هەولیدا بەو موتیف، بابەت و هێمایە جودایانەیی خۆیەو، ئەو هەموو پەژارە و پەڕیشانیانە لە گەردوونی تابلۆگە لیکێ رەش و سپی و رەنگیدا لە ستایلی دەربڕینی نمایشکا، بەلام دواجار کاتیک هەستیکرد، کە ژانە بیکۆتاییەکانیانی مرۆفی کورد لە دەستی یادەوهرییە کە لە کەرەو و مەحالیەتی گۆران رزگاریان نابن، ئیتر کۆی ئەو شتگە لە هەراسانانەیی ژیانی هاومرۆفەکانی بۆ ناو گەردوونیکیی بێدەنگ گواستەو. بەمجۆرە ئەو یەکایەتیە رەنگییە تابلۆیەکان، هەردەلێ قەوارەییەکن لە رۆچوونی بوونی شتەکانی ژیانی کورد؛ واتا ئارامگایە کە بۆ کۆی ئەو یادەوهرییە پەژارە ئامێزە کورد. مرۆ کە لە بەردەمی ئەو تابلۆیانە دەوهرستی و بە وردی دەروانیتە پانتایی تابلۆیەکان، هەستەکا بینایی رۆدەچینە ناو خاکیکی کە لە کەرەو یان تەختراو، هاوکاتیش بێدەنگییەکی لە نەوا، پرسپیری بینایی بەتال دەکاتەو. ئەو کارە هونەریانە لە ریگای ئاوەلاکردنەوێ گەردوونیک لە بێدەنگی رەنگ، لە خەمی ئەوێ کە یەکایەتیەکی روحی، وەک خەلوەتگایەکی، بە بینەر بێخشی. لەبۆیە دەکرێ ئەو شیوازەیی ئیستای هونەرمەند، وەک جۆرە پەیمانامەیک بۆ گەپانیکیی هیورانە بە دواي تیگەیشتن لە گەوهەری راستیی و هاوکاتیش کردنەوێ ئاسۆیک بۆ بێرکردنەوێکی دۆستانە لە نیوان سروشتی مرۆفی کورد و ئەو "شتگە"ی کە لە ژیاندا ئامادەن، وێنا بکەین.

لێره‌دا پرسبیارى ئه‌وه‌یه، که که له تابلۆیه‌کانى مه‌دحه‌تدا رۆشنایى ئه‌و راستییه، چۆن ئه‌و جه‌نگه هه‌بوونایه‌تیانه رۆشنده‌که‌نه‌وه؟ به واتایه‌کی دیکه، له‌ناو ئه‌و جه‌نگه چاره‌نووس سازده‌دا، چۆن دیمه‌نیکی کپ یان رۆشنی شته‌کان، نیگای تایبه‌تی کیژیکى سۆزدار، پیاویکی شله‌ژاوی راماو له ژیانه ئالۆزه‌که‌ی... هتد، له یه‌کایه‌تی چین له‌سه‌ر چینی تاک ره‌نگی به‌ره‌مه‌کانی ئه‌و دوايه‌ی مه‌دحه‌تدا هاوانه‌نگییه‌ک له شه‌پۆلی جووله‌کانیاندا ئاماده‌ ده‌بن؟ وه‌ک وتمان، که مه‌دحه‌ت له‌ کاره هونه‌رییه‌کانی هه‌فتا- ناوه‌راستی هه‌فتایه‌کانیدا، له ریگای هیڤگاری، وینه، پۆرته‌ری و دیمه‌نه سروشتیه‌کانه‌وه، جه‌نگی "شته‌یه‌تی ئه‌و شتانه" ی که له ژیانی مرۆفی کورد و مرۆفایه‌تیدا هه‌ن، نمایشده‌کرد. که‌چی له‌و ئه‌زمونه نوێیه‌دا په‌نه‌انییه‌کان له‌گه‌ل پرۆسه‌ی جه‌نگی چین چینی ره‌نگه‌وه پانتایی تابلۆیه‌کان ده‌ته‌ننه‌وه. هاوکاتیش له‌ رووی ده‌ره‌کی ئه‌و تابلۆیه‌وه، شته‌کان به‌ناو یه‌کدا رۆده‌چن و رۆشنایی ره‌نگه‌کانیش په‌نه‌انییه‌کانی ئه‌و دیوی تابلۆیه‌کان ئاوه‌لا ده‌که‌نه‌وه.

ئه‌وه‌ی که بیناییمان به‌ره‌و "جه‌نگی راستی شته‌کان" بیدار ده‌کاته‌وه، به‌ند نییه به‌ خودی هیمایه‌کان، وه‌ک ئه‌وه‌ی له زۆر کاری هونه‌ری کوردیدا هیمایه‌گه‌لیکی وه‌ک: جه‌مه‌دانی، شاخ، وینای شه‌هید و رووداوه تراژیدیایه‌کان بۆ ویناکردنی ژیانی کورد ئاماده‌بیان هه‌یه، به‌لکووه به‌نده به‌ چۆنییه‌تی و چرک‌دنه‌وه‌ی بادیارخستنی ئه‌و راستیانه‌یه که له‌و دیوی ناوه‌کی ره‌نگه‌کاندا په‌نه‌ان لێره‌وه "جه‌نگی ئه‌و راستییه" له تابلۆیه‌کانی مه‌دحه‌تدا، به‌ گه‌رمی و تۆخی

ره‌نگ و شه‌بنگی رۆناکی و سیبه‌ری هیڤه‌کانیانه‌وه، ره‌چه‌له‌کی ره‌گه‌کانی ئه‌مدیوی ژیانی مرۆفی کورد، به‌ بینراو ده‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی بینایمان به‌ره‌و دیمه‌نیکی تری نه‌بینراوه‌کاندا بیدار بکه‌نه‌وه. ئه‌و کاره هونه‌ریانه له تایبه‌تمه‌ندی نیگا و وروژاندنی ره‌نگه‌کانیییه‌وه ژیان به‌و شتگه‌له‌ی که له ژیانه‌مان و له سرووشتی خاک و ناخی ئیمه‌دا هه‌یه ده‌به‌خشێ و ئیمه‌ش له‌گه‌ل سه‌یرکردنی ئه‌و شتگه‌له ئاشنای جیهانیکی نوێ ده‌بین، که پیشتر بۆ ئیمه ئاماده‌بیان نه‌بوو.

له‌و روانگه‌یه‌وه ئه‌و شیوازه هونه‌رییه‌ی مه‌دحه‌ت له ریگای گه‌ردوونیکی بیده‌نگانه‌ی یه‌کایه‌تی ئه‌و ره‌نگانه‌وه، ئه‌و مه‌ودایه‌ی نیوان بینایی بینه‌ر و یه‌کایه‌تی ئه‌و شتگه‌له‌ی که له گه‌ردوونی تابلۆیه‌کاندا ئاماده‌ن، کۆده‌کاته‌وه و یه‌کیانده‌خات. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌ودایانه‌ی نیوان بینه‌ر و شته‌گه‌ل، نیوان روح و جه‌سته، نیوان ئاسمان زه‌وی له ناو گه‌ردوونی تابلۆیه‌کان تیکه‌لی یه‌کتر بوون، ئیتر به‌تال‌بوونه‌وه‌یه‌ک، یان چیژیک له بیده‌نگی، یه‌کایه‌تی ئه‌و بوونایه‌تیه له ئامیز ده‌گرێ. که‌واته کاتیکی مرۆف به‌ ده‌ستی دۆش‌دامان و ئازاه‌کانیییه‌وه ده‌تلیته‌وه، ئه‌رکی داهینان ئاوه‌لا کردنه‌وه‌ی ئاسۆیه‌کی بيمه‌رجی جوانناسانه‌یه، تاکوو به‌هایه‌ک به‌و بوونه مرۆفایه‌تییه گه‌مارۆدراوه‌مان به‌خشێ. به واتایه‌کی دیکه، ئه‌رکی هه‌موو داهینه‌ر و داهینانیک، وه‌ک ئارتۆر رامبۆ له کاتی خۆیدا بۆ هه‌تا هه‌تایی وتی: "شاعیر {هونه‌رمه‌ند} پێویسته ئه‌و نادیارییه گه‌مارۆ بدات که له سه‌رده‌می ئه‌و داخه‌رمانه‌یه‌کی له ناخی جیهانیدا فه‌راهه‌م

کردوو. " (٧) به لām داهینه‌ری روانینوان بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و نادیاریه، شیوه‌ی تازهی پێویسته. " (٨) له‌و گۆشه‌نیگایه‌وه، تابلۆیه‌کانی مه‌دحت چرک‌دنه‌وه‌ی ئه‌و گه‌ردوونه "نادیار"یه له‌ یه‌کایه‌تی ره‌نگه‌کاندا. ره‌نگه‌ خه‌می دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و "نادیار"یه و ئاوه‌دانکرده‌وه‌ی ژیاڤنکی نوێ له "به‌تالۆبونه‌وه‌ی" ئانه‌کان له‌ تابلۆیه‌کاندا، ته‌نیا ئاسۆیه‌ک بۆ بۆ بیرکرده‌وه‌ و گفتوگۆ له‌ داهاتووی پێناسی بریندار و گه‌مارۆدراوی کورد. چونکه ئه‌رکی به‌ راستی هونه‌ر، بریتی نییه له پێناسه‌یه‌کی دیاریکراوی راستی؛ "شته‌یه‌تی شته‌کان"، به‌لکوو کردنه‌وه‌ی ئاسۆیه‌که بۆ رۆناک کردنه‌وه‌ی ئه‌و گه‌ردوونه "نادیار"ه‌ی که "شته‌کان"ی تیدا جێنشینه، یان دۆزینه‌وه‌ی ئاسۆیه‌که بۆ جه‌نگی ئاوه‌لای راستی ئه‌و شووناسه نادیاره .

له‌و دیده‌وه تابلۆیه‌کانی مه‌دحت، له ئاستی هونه‌ری جوانناسیه‌وه، چه‌شنه دۆزینه‌وه‌یه‌کی ئه‌و "نادیار"یه و ئاشناکردن و دواندن ئه‌و "شته‌گه‌له" که له‌و گه‌ردوونه نادیاره‌ی ئێمه‌دا فه‌رامۆشکراون . بۆیه گه‌ردوونی تابلۆیه‌کان، وه‌ک خه‌لوه‌تگایه‌ک له‌ناو ئه‌و ژیاڤه‌ وێرانکراو، یان "ئه‌نفال"راوه‌ی کوردیه‌دا، "شه‌فا"یه‌کی جوانناسیانه به‌ روحی په‌ژاره‌ی ئه‌و خاکه وێرانکراوه و "شته‌گه‌ل"ه‌کانی ناو ئه‌و ژیاڤه‌ حوزنباره‌مان ده‌به‌خشن. ده‌کرێ ئه‌مه‌ش هه‌ول‌دانێک بۆ که له‌ یه‌ک کاتدا، هه‌م وه‌ک لاواندنه‌وه‌یه‌کی ئه‌و یاده‌وه‌رییه گه‌مارۆدراوه‌ی کورد و هه‌میش وه‌ک ئه‌وه‌لاکرده‌وه‌ی "نادیار"یه‌ک بۆ ژیاڤه‌ پێبه‌خشیانی ئه‌و یاده‌وه‌رییه، بخوێنینه‌وه .

که‌واته له‌و گه‌ردوونه نوێیه‌ی که ئه‌و ئه‌زمونه هونه‌رییه ده‌یه‌خشی، ده‌کرێ ئاسۆیه‌کی ئاوه‌لاکراوی به‌تال بۆ ئه‌و روحه "ئه‌نفال"کراوه‌ی کورد به‌ دیار بخا و به‌مه‌ش ئاشتبوونه‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ ژیاڤه‌ و بوونه‌که‌ی ده‌ستپێکا .

له‌م روانگه‌یه‌وه، رۆناکی ئه‌و تابلۆیه‌کانه له‌ یه‌کایه‌تییه گه‌ردوونییه کوشماته‌کانیاندا، سه‌بوورییه‌ک به‌ کۆیاده‌وه‌ری کورد ده‌به‌خشن. بینه‌ر ده‌توانی به‌ بوونی شته‌ روحداره‌کانی خاک له‌گه‌ڵ سه‌ما و رۆناکی کپی ره‌نگدانه‌وه‌ی ره‌نگاکاندا، و قوولایی و ته‌نکی رووبه‌ری تابلۆیه‌کان، ئاشت بێته‌وه، که به‌ به‌رزی نزمیان، هه‌ر ده‌لێی به‌شێکن له‌ لۆچ و گرژی رووخسار و نیگای ژنیکی کۆست که‌وتووی پاشماوه‌ی ئه‌نفاله‌کان، یان هه‌ر ده‌لێی ره‌نگی خه‌لوه‌تگری مندلیکی هه‌له‌بجه‌یه، که به‌ هه‌نسکه‌کانی هه‌نیه‌ی تابلۆیه‌کان، شوپنکات، خه‌ستر ده‌کاته‌وه .

به‌مجۆره به‌ده‌م روانینی ئێمه‌وه، روحی "نادیار" له‌بن ئه‌و ره‌نگه‌ خه‌سته که‌له‌که‌کراوانه‌دا هه‌ناسه‌ ده‌دا، یان له‌ زه‌پروچدان و ناله‌ و رامانه . ته‌واوی ئه‌و تابلۆیه نوێیانه‌ی مه‌دحت له‌ یه‌کایه‌تییه‌کانیاندا، پێکدادانی سیمای دژوار و روحی تالانکراوی مرۆفی کورد ئاماده‌ ده‌کهن. له‌ پانتایی تابلۆیه‌کاندا، جووله‌ و شه‌پۆلی نیگای مرۆف و دره‌خت و دیمه‌نی شوپنه‌کان ، له‌ ئاوێزانبوونیکی به‌ناو یه‌کتر تهاوه‌دا، بیناییمان خه‌لوه‌تگیر ده‌کهن. به‌ هاونا‌هه‌نگیه‌ک له‌ نیوان ئه‌م‌دیوی شه‌پۆلی ره‌نگی تابلۆیه‌کان و نیگایه‌کانی بینه‌ره‌وه، "شته‌یه‌تی شته‌کان" سه‌ره‌تانه‌کی ده‌کهن.

سهره‌تای هه‌شتایه‌کانه‌وه، به‌ره‌و ئه‌زموونێکی نوێ هه‌نگاو ده‌نی، له‌وێوه به‌چه‌شه و تامیکی تایبته به‌خۆی، شیوازیکی ئه‌پستراکت هه‌له‌ده‌بژێری. به‌مجۆره‌ دواي ئه‌وه‌ی که له‌ ئه‌وروپا و کوردستاندا له‌ چه‌ندان پيشانگادا، به‌ره‌مه‌کانی نمایشده‌کا، توانی به‌ تایبته‌مه‌ندییه‌ک له‌ هه‌لبژاردن و وروژاندنی ره‌نگ و چه‌شه‌ی جوانناسی، جیاوازی خۆی رابگه‌یه‌نی.

له‌ ساڵی ۲۰۰۱ دا، که گالییه‌کی ناسراوه له‌ ستۆکهۆلم، پيشانگایه‌ک ده‌کاته‌وه، Aronowitsch له‌ ساڵی ۲۰۰۱ دا، مه‌دحه‌ت له‌ له‌ویدا مه‌دحه‌ت به‌ نمایشکردنی تابلۆگه‌لیک له‌و ئه‌زموونه‌ی نوێیه‌ی، چه‌نگی راستی هونه‌ره‌که‌ی بۆ بردنه‌وه‌ی په‌نهانی ئاوه‌لا ده‌کاته‌وه . دواي ئه‌م پيشانگایه‌، مه‌دحه‌ت به‌ تام و ره‌نگی که له‌ ره‌چه‌له‌کایه‌تی ره‌سه‌نی کورد، تایبته‌مه‌ندی که له‌ شیوازه‌که‌ی خۆیه‌وه، پیناسه‌یه‌کی تایبته‌ بۆ شیوازی هونه‌ره‌که‌ی ده‌سته‌به‌ر ده‌کا . له‌و ناوکۆییه‌وه ده‌کرێ دیدی بینه‌ر بۆ وینه‌یه‌کی دیکه بکیشین، که له‌ رووخساری تابلۆیه‌کانی مه‌دحه‌ت ئاماده‌ن . ئه‌گه‌ر بینه‌ر له‌ سروشتی ژیانی سروشتیانه‌ی کورد به‌ یادی خۆی بینیته‌وه، ده‌توانی چه‌شنه‌ گواستنه‌وه‌یه‌ک له‌ کرده‌ی هونه‌ریانه‌ی قووهرکاری له‌ تابلۆیه‌کان ببینی . وه‌ک ده‌زانین، شیوازی چیکردنی خانوو و سواخدانی به‌ قووهره‌ سووره‌ی خوساو، شیوازیکه‌ سه‌لیقه‌ و چه‌شه‌یه‌کی هونه‌ری تایبته‌مه‌ندی کوردیانه‌ی تیا‌دایه‌، که ده‌کرێ وه‌ک ته‌رزه‌ هونه‌ریکی خۆماليیانه‌، چه‌شه‌یه‌کی جوانناسی کوردی

به‌ دیوێکی دیکه‌شه‌وه، ده‌کرێ ئاماژه‌ به‌وه بکه‌ین، که له‌و ئه‌زموونه‌ی نوێیه‌ی مه‌دحه‌ت کاکه‌یی دا، خود/سوژه‌ و بابته‌/تۆبژه‌، به‌ناویه‌کدا وه‌رده‌بن و له‌ یه‌کایه‌تی ره‌نگدا ده‌توینه‌وه . چونکه ئه‌م‌پۆ به‌ گشتی له‌ جیهانبینی داهیناندا، "یاری"ییه هونه‌رییه‌کان بزواو و لیکئاویزانن: بابته‌، که‌ره‌سه و روانگه هونه‌رییه کۆنینه‌کان، به‌ شیوازیکی نوێ له‌ گه‌ردوونی کاری هونه‌ریدا ئاماده ده‌بنه‌وه . ئه‌و شیوازه‌ نوێیه له‌ هونه‌ری شیوه‌کاریدا، که له‌ ژێر چه‌تری "پۆستمۆدێرنیزم" ناو‌دێر ده‌کرێ، هه‌ر له‌ گۆتایی شه‌ست و سه‌ره‌تای چه‌فتایه‌کانه‌وه، له‌ ئه‌مریکا، رۆژئاوا و له‌وانه‌ش له‌ سوید، به‌ کردنه‌وه‌ی پيشانگایه‌کانی "مارۆ دۆشمان"، ئه‌ندی وارۆل"، "باربرۆ بلوم"، "سندی شارمان"، "شارپی لیبین" ... هتد ده‌ستی پیکرد و شیوازی "مۆدێرنیزم"ی خسته‌ ژێر پرسیار، یان به‌ واتای ژاک دێریدا، ئه‌و شه‌پۆله‌ نوێیه له‌ جیهانی هونه‌ردا، ئه‌و گه‌ردوونگه‌راییی و ناوه‌ندگه‌راییه‌ی که هونه‌ری پێوانه‌ ده‌کرد "هه‌له‌وه‌شاندوه". ئیتر دواي ئه‌و ریزه‌ پيشانگایانه‌ی که سه‌ره‌تا له‌ ئه‌مریکا ده‌ستی پیکرد، سنووره‌کانی جوانناسی ئاوێته‌ی یه‌کتر بوون . له‌و شیوازه‌ واقع‌ه‌م وه‌ک خۆی و هه‌میش وه‌ک وه‌قیعیکی خه‌یالی‌تێراو به‌ شیوه‌گه‌ل به‌ره‌مه‌ده‌هێنیته‌وه و نمایشده‌کرێ .

له‌و ناوکۆییه‌وه، ئه‌گه‌ر سه‌یری پرۆسه‌ی گۆرانی شیواز و گۆرانه‌کانی تابلۆیه‌کانی مه‌دحه‌ت ده‌که‌ین، ده‌بینین، هه‌ر له‌ ناوه‌پاست و

ئەنفالکراوانە، چیتەر ناتوانن بەهای ئاشتبوونەوه، سەبووری و بەناو خود چوونەیهک بەو قەدەرە ھاوبەشە کورد؛ مەرگ و ژیانە بازەبەهە، ببەخشن.

ژێدەرەکان:

Marti Heidegger, *Konstverkets ursprung*. Över (١)
från tyska till svenska: Richard Matz, Daidalos,
Göteborg, 1987.

(٢) ئارتۆر رامبۆ، نامەکانی روانینوانتیک و مەرگ، وەرگێزانی بۆ کوردی:
هەندریین، بڕوانە: <http://members.chello.se/handren/>

(٣) *RES PUBLICA*, teoretiska och litträra tidskrif,
Lund, 1998, nr, 39, s. 130.

(٤) هەمان سەچاوه، ل: ١٣٠

(٥) هەمان سەچاوه، ل: ١٣٠

(٦) Martin Heidegger, *Konstverkets ursprung*,
٦١-٦٠

(٧) ئارتۆر رامبۆ، نامەکانی روانینوانتیک و مەرگ، وەرگێزانی بۆ کوردی
هەندریین، ل: ٢٦

(٨) هەمان سەچاوه.

له تەلارسازیدا سەیری بکەین. ئەو کردە هونەرەش رەنگدانەوهی باری سروشت و ئامادەیی خودی "شتەکان" له ژیانە کوردیدا. بۆیه که مرۆف بە بینین بۆنی تابلۆیهکان دەکا، هەستەکا بەدیار دیمەنی چین لەسەر چینی قووڕپێکی سوور، کەسک، قاوهیی... هتد تامدار له روحی خاکی سەربان و ریزە دیوارەکانی مأل، وهستاوه. درزەکانی سەر رووی دەرەکی تابلۆیهکانیش، هەردەلێی ناخی پیره ژنیکە، که له ئاسۆی زەرەپەپێک، یان ئاقاری کازیوهیهک دەرپوانی و تیریزەکانیش لۆچەکانی سەر روومهتی ختۆکه دەدەن. ھاوکاتیش مرۆ ئەگەر سەرنجیدا که له خودی سروشتی خاکی کوردستاندا، ئەو دیمەنگەله له یهکاتییه رەنگا رەنگیانی بەرچاو دەکەوێ. ئەو شیوازه کاتییک دەرترنجیته ناو چەشەهە هونەری مەدحت، که کورد، دواي "ئەنفال"، کۆرەو و شکستەکانی، بۆ بە واتاکردنی شووناسەکهی، پێویستی بە گوتاریکی جوانناسی ئیدیالی، یان دۆزینەوهی گەردوونیکي نادیاره، که له ناخی خۆیدا پەنھانه. کەواته سەیرکردنی ئەو تابلۆیانەه مەدحت کاکەیی، تەنیا چیژ وەرگرتن و لیکدانەوهی رەنگەکان نییه، بەلکووو ئامادەکردنەوهیهکی "دۆناو دۆن" یانەه شهپۆلی جوولەه کۆی ئەو "شتان" هیه که له یادهوهریی ئیمەدا پەنھانن، ئەمەش وادهکا ئاسۆیهک له جوولەکانی بوونایهتی ئەو خاکه له بینایماندا ئاماده بێ. مرۆ کاتییک به بیناییهکی هیورانە لهو تابلۆیه نوێیانەه تەوه مەدحت دەرپوانی، رۆدەچینه ناو تووناوتوونیهک له بیدەنگی، که له ویدا قسەکردن و لیکدانەوهکان؛ هیلگەل و فیگیورهکان، یان کیشانەوهی ئەو هەموو ئاواره و

بهره‌مه چاپکراوه‌کان:

- ۱- له‌سێبه‌ری کێوه‌کان و نت ده‌که‌م، له‌پێده‌شتیک ده‌تینمه‌وه‌شیر، ساڵی ۱۹۸۶، له‌بلاوکراوه‌کانی راگه‌یانندی حیزبی شیوعی عێراق.
- ۲- دوا نوێژه‌کانی چیا و سه‌فه‌ری مه‌حال - شیر، ساڵی ۱۹۹۳، سوید.
- ۳- سکاندیناڤیا: دوورگه‌یه‌کی تر له‌بخوور - شیر، ساڵی ۱۹۹۶ سوید
- ۴- نامه‌کانی مه‌رگ و نامه‌کانی روانینوانیک - ئاماده‌کردن و ورگێرانی کۆمه‌لی نامه‌ی شاعیری فه‌ره‌نسی: ئارتور ریمبۆ، ساڵی ۱۹۹۷، سوید.
- ۵- سکاندیناڤیا دوورگه‌یه‌کی تر له‌بخوور، کراوه به سویدی و له‌ ساڵی ۲۰۰۴، چاپخانه: Tranan، ستۆکهۆلم.
- ۶- مه‌هاباد له‌ئۆلۆپیا ده‌کانی خوادا، وه‌رگێرانی کۆمه‌له‌شیر و جاوپیکه‌وتنی سه‌لیم به‌ره‌کاته، ساڵی ۲۰۰۴ له‌سلیمانی، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م بلاویکردۆته‌وه.
- ۷- فه‌لسه‌فه‌ی کۆچه‌ری، وه‌رگێرانی له‌سویدی/دانمارکیه‌وه، سه‌نته‌ری ئه‌ده‌ب و فیکری نما، هه‌ولێر، ساڵی ۲۰۰۵ چاپیکردوو.

هه‌ندرین: له ۱۹۶۳ له ده‌قه‌ری هه‌ولێر له دایکبووه. دوا ۹ ساڵ پێشمه‌رگایه‌تی، له ۱۹۹۱ هه‌وه له ولاتی سویدا ده‌ژی.

له‌سویدا وێرایی ماجسته‌ر له "میژوی هزر" تا به‌که‌لۆری و سێ سالی ش فله‌سه‌فه‌ی خویندوو. له‌پال ئه‌وه‌شدا مۆدیرنیزم/پۆستمدیرنیزم، زمانی گریکی کۆن، روانیژی، میژوو، گه‌شه‌سندنی زمانی مندال و سالیکی و نیویک بابه‌تی په‌روه‌ده بو وانه‌وتنه‌وه خویندوو. وێرایی وه‌رگێران و بلاوکردنه‌وه‌ی کۆشیر "سکاندیناڤیا دوورگه‌یه‌کی تر له‌بخوور"، چه‌ندان شیر و وتار و جاوپیکه‌وتنی له‌گۆشار، رۆژنامه، رادیۆ و تیڤیه‌کانی سویدا بلاوکردونه‌ته‌وه.

- ٨- نیگای دەست، کۆشێعێکی هاوبەش لەگەڵ ئیلیۆنۆرا برو، شییروان خدر و مۆتەلیب عەبدوللا، ٢٠٠٥، لە چاپخانەی دیلان لە سلێمانی چاپکراوە .
- ٩- گۆلنارەکانی شوینیی لە باخچەکانی تاراوگەدا، دەقیکی پەخشانییە، سەنتەری ئەدەب و فیکری نما، هەولێر، ٢٠٠٦، چاپکەردوووە .
١٠. گشتی ئەمەییە، مارگەریت دۆراس، پەخشان، چاپخانەی ئاراس، هەولێر، سالی ٢٠٠٦، چاپکەردوووە .
١١. "خامەییەکی رۆشنبیری لە پشت گۆیی زماندا"، ٢٠٠٧، گۆقاری "هەنار" لە سلێمانیدا چاپکراوە
- ١٤ وێرایی بۆلۆکەدەووی کۆمەلی وتاریی رەخنەیی ئەدەبییی، تیۆریی، وەرگێران ...

کتیبه چاپکراوهکانی یانهی قهلهه

ز	ناوی کتیب	بابهت	ناوی نووسەر	ناوی وهرگێڕ
١	فریوو خۆشهشاردان	چیرۆک	عهتا محهمهد	
٢	نایین (هزر سیاست)	فیکری	کۆمهڵێک نووسەر	یاسین عومەر
٣	بهیهکداکیشانی شارستانی	فیکری سیاسی	سامئیل هانتینگتۆن	ئاوات ئەحمهد
٤	سوهیلا	رۆمان	شارام قهوامی	
٥	رۆژی هاتنهکهی عوهدی	چیرۆک	ئاوات عهبدوڵلا	
٦	سیماکانی خورافه	عهقلانیهتو	فالح عهبدوولجهبار	ئاوات ئەحمهد
٧	وهنهوشهکهی	چیرۆک	کۆمهڵێک نووسەر	شیرین ک
٨	نهبههشت زهویدايه	لهسهر	کۆمهڵێک نووسەر	ئومید عوسمان
٩	فیمینیزم	فکری	نوره فهرج ئهلمهساعید	عهبدوڵلا تاهیر بهرزنجی
١٠	لهوانگهی خۆرناواوه	فکری	کۆمهڵێک نووسەر	ئومید عوسمان
١١	مندالباز	رۆمان	فههاد پیرپال	
١٢	کیمیاهگهراهی وشه	لیکۆلینهوهی ئهدهبی	کۆمهڵێک نووسەر	یاسین عومەر
١٣	گوزارشتی موسیقا	هونهری	فواد زهکریا	حهمه کهریم عارف
١٤	خهمهکانی رۆشنهگهری	فکری	هاشم سألج	ئاوات ئەحمهد

١٥	یهنماز گۆنهی		کۆمهڵێک نووسەر	حهمه کهریم عارف
١٦	ههناسهی پێخهفهداخراو	چیرۆک	چنووڕ سهعهیدی	
١٧	سادقی هیدایهت	لیکۆلینهوه	حهمه کهریم عارف	
١٨	یادومریهکانی عۆلانیکی خاپوورگرار	چیرۆک	سیامهند هادی	
١٩	قالو یانی قهفهسیکی خالی	شیر	کهمال ئەمین	
٢٠	تیانوووسی پاشای هیچ	شیر	یاسین عومەر ئیبراهیم	
٢١	لهسیهیری پرسیاردا	دیدار	سهمهده ئەحمهد	
٢٢	زهمین وهك پرتهقالێك شینه	شیر	پۆل ئیلوار	فههاد پیرپال
٢٣	گیلاسی خوین	رۆمان	عهتا محهمهد	
٢٤	حهرامترین	چیرۆک	عهلی پینجوینی	
٢٥	رهنگه کالبوهکانی دنیا	شیر	گهروس عهبدوولمهلیکیان	مهرویوان ههلهبجعی
٢٦	عۆتوولی میدیا و راگهیاندن	راگهیاندن	ئوام چۆمسیکی	کهریم قادر پووڕ
٢٧	مزارت، شمشانی نهفسوناوی	هونهری	ئهئیس مهئسور	ماؤستا ئهحمهد
٢٨	ئهفرینهراهی خۆر ناوا	فکری	هاشم سألج	ئومید عوسمان
٢٩	دهریایهك لهوشه	دیدار	مهباباد قهرداغی	
٣٠	دامینان و مهرگ	لیکۆلینهوه	سهلاح پالهوان	حهسهن
٣١	ژنی لهبهردهم وهزیکتی	ژیان و بهرهم	فروغ فروغزاد	نازاد بهرزنجی
٣٢	گهپان بهدواي قولاییدا	چیرۆک	پاتریک زوسکیند	شیرین ک

٣٣	پابه‌ندبووین ئەدەبی	لێکۆڵینەوه	رمضان الصباغ	ئاری عوسمان
٣٤	مێروولهو کۆتر	منالان	ئیزۆپ	جەبار ساییر
٣٥	من و باپیره و ئەنه	منالان	ستیوارت هەمپل	جەبار ساییر
٣٦	دیالۆگ، خەنده، ئازادی	لێکۆڵینەوه	میخائیل باختین	هادی محەمەدی
٣٧	مامزێر	رۆمان	کاروان کاکەسوور	
٣٨	ئیمه گوناھین	چیرۆک	هیاوا ئەمین نژاد	
٣٩	شەبەنگی بوون، زایەلەئە... .	رافەئە دەق	هەندریین	
٤٠	خۆشم ئەوی شیتەگیان	منالان	ستیوارت هەمپل	جەبار ساییر